WWW.KHOST-WEB.NET
ژ شپه او ښکي توپيري
Ketabton.com
ليکوال : کورس (بابايي)
ژباړن : سيد نظيم (سيدي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکوال: کـــــورس (بابايي)
ژبـــاړن: سيد نظيم (سيد ي)

دکتاب ځانګړني:

دکتاب نوم: نن شپه او بنکې توييږي
ليـــکوال : کورس بابايي
ژباړن : سيد نظيم (سيدي)
خپرندوی : صميم ادبي ټولنه
لړ : (٢)
چاپ شمېر: زرټوکه
چاپ نېټه : ١٣٨٦ لېږديز_لمريز
کمپوزګر : امان الله(عابر)
www.khost-web.net

چاپ ځای: دنورمطبعه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپلې ډېرې درنې مور او ډېردرانه پلار ته يې په ټوله کولتوري او فرهنګي مينه ډالۍ کوم چې په شپږ کلنۍ کې يې د قلم او کتاب سره اشنا کړم.

(سيدي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

دانړې او ځمکه هغه خوږونکې هدیره ده چې تل یې د انسانانو مړو ته خوله خلاصه نیولې وي او تل یې د ځمکې پرمخ نیک او شریف انسانان خوړلي دي.

د دې نړۍ رڼا هم نوره پیکه او تته شوې ده چې پس له دې به د ژوندون خُمارغځونو ته پرې نږدي.

ننني انساني قانون هم هغه ړنده او کڼه محکمه ده چې د بدایه او ظالم په غاړه او لاسونو کې یې د ګلونو هارونه او ګېډۍ ورکړي او د مظلوم په غاړه او لاسونو کې د دار کړۍ او ولچکې.

د اوسنې ډېرى انسانانو د تربیت او تهذیب ولکې د هغه بې قېزې آس په لاس کې ورلوېدلې چې تر دې دمه یې بې وسه او بې کسه انسانان تر پښو لاندې کړي او د زمانې د تاړاکونو په نامه یې دل او ډُل کړي دي.

په دې نړۍ کې د انسانانو د پیدا ښت نښته له نښته لیک (تاریخ) څخه رانیولې بیا تر نن پورې هېڅ کله داسې انسانان پیدا نشول چې حتیٰ په سلو کې دوه سلنه یې هم دخدای (ج) قانون په اره توګه پلي کړي او په واقعیتونو سترګې پټې نکړي ، ځکه دا یوه زبات شوې خبره ده چې د درد نغمه ، دناچارۍ او بې کسۍ سندره ، د زندانونو غروبونه او ټول هغه وچ او سپور اوازونه چې سل ډول څړیکې او دردونه په کې نغښتي دي په احساس لرونکي او دردلرونکي زړه باندې اغېزه وښندي.

د نړۍ په ټولو انسانانو کې به داسې څوک پیدا نشي چې تراوسه پورې یې د درد څکه نه وي کړي او د زمانې په پنجو کې نه وي رانښکېل شوی.

که انسان هرڅومره لوی شي او هرڅومره د خدای یې دعوه وکړي ، بیا به هم غم او درد ورباندې راځي او هرومرو به د مرګ ترخه زهر تر ستونې تېروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې څوک نه وايې چې مهال به تل د ده په واک کې وي او تل به د دغه عېش اوعشرت څخه خوند اخلي. دخداى (ج) غونډال (نظام) ډېر ټينګ او تل پاتې دى ، دخداى (وېش) او ورکړه په يو ډول او مساوي توګه ده ، هېڅ کله به څوک د خداى (ج) په قانون کې تېرى او ظلم پيدا نکړي ، هرډول تېرى اوګډوډۍ انساني قانون کې دي او د هر ډول ستونزو زېږېدونکي په خپله انسانان دي ، ځکه که چېرې د خداى (ج) په غونډال کې دمال او دولت له پلوه اوچتوالى او برتريت واى نو نن به ټول پاچايان او پانګوال د سرو زرو په کفنونو او تابوتونو سره خاورو ته سپارل کېدل او تل به يې په قبرونو پيرې کېدلې. هېڅکله داسې ونه شول او حتیٰ کفارو هم دا کار ونکړ ، ځکه څو څوځلې يې دا کارونه تجربه کړل او ...
سره ددې چې د هر ډول ستونزو او فسادونو زېږنده انسانان دي ، خوبياهم يو ډول انساني عاطفه او مينه په کې ژوندۍ ده چې کله ناکله د انسانانو ولکې تخنوي او د نيلي آس څخه يې را کښېباسي.
انسان اړ دى چې د ټولنې رنګينۍ اوښايست لپاره مينه هم وکړي او د دې مينې مراندې دومره وغځوي چې په کې ورک شي او ټول مينه مينه شي ، نو که هرکله يو انسان د مينې په ارزښت پوه شي او په رېښتينې توګه مينه وکړي ، نو ټولنه جوړه ده او د هېڅ ډول تشنج زمينه به برابره نشي.
په هر حال خبره نه اوږدوم او دلنډېدو درشل ته يې ځم ، دغه ناول هم ديوې رښتينې مينې زېږنده دى چې د دوه زړه بايللو د ژوند او د زړه د مراندو د کلکوالي او نږدېوالي استازي کوي او ...
زه نه غواړم چې دناول د سکالو او منځپانګې په اړه وغږېږم او يا پرې قضاوت وکړم ، خو دومره ضرور ويلاى شم چې ډېر څه په کې شته او همدغې شيانو اړ کړم چې ويې ژباړم او ستاسې درنو مخې ته يې کېږدم ، څو په خپله پرې قضاوت وکړئ او سمه ګټنه ترې پورته کړئ.
په پاى کې د دوو خبرو يادونه اړينه بولم او هغه دا چې لومړى د ډېر لوى او متعال خداى (ج) شکر پر ځاى کوم چې دومره وخت يې راکړ دا ناول وژباړم او ګرانو مينه والو ته يې وړاندې کړم او دويم دا چې د غزني ډېر محترم او په کولتور مين والي ښاغلي معراج الدين پټان څخه مننه چې زما ددې کتاب د چاپ چارو مالي لګښت يې په خپله غاړه واخيست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه راز دګران لیکوال اوشاعر عطاالله حیران څخه هم یوه نړۍ مننه چې زماد ډېر ډېر ګران استاد څېړونکي ، لیکوال ، شاعر، ادیب ، ناقد او ... استاد محمد اصف

(صمیم) په نامه یې ټولنه جوړه کړه او بیایې ماته دا ویاړ راوبخښه چې د درانه استاد دټولنې له خوایې راته دا کتاب چاپ کړ چې زه یې د احسان او مینې ځان پوروړی او منندوی بولم.
خـدای (ج) دې حیران صاحب ته ټولنه بریالۍ او قلم تېره لري.

په درنښت
سیدنظیم سیدي
کابل پُل آرتل
۲۲/۱۲/۱۳۸۵

لومړۍ څپرکی

کله چې له ما جلا شوه ویې ویل: زما ښایسته ګله ، که سل کاله وروسته مې قبر وسپړې ا و زړه مې شته وي نو وبه ګورې چې پرې لیکلي وي یوازې له تا سره مینه کوم.
دشپې وروستۍ شیبې وې چې چا ټلیفون کې راته وویل: دسپند په واټ کې مړی شوی اوبې له دې چې نور جزیات راته ووایي ،غوږۍ یې کېښود .
خومخکې له دې چې غوږۍ کېږدي سمدستي مې ترې وپوښتل : آیا دپولسیو مامورینودوژنې خبر تائید کړی دی ،نومورې دهو ځواب راکړ ، بې له ځنډه دخپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځپاڼې د عکاس اوموټر سره دپېښې ځای ته ورغلم ،سره ددې چې لا سهار نه و را دبره شوی ، خوبیا هم ډیری خلک چې تازه له خوبه راپاڅېدلي وو له هغې کور سره یې (چې مړی پکې شوی و) ګڼه ګوڼه جوړه کړې وه ،او دپېښې په اړه یې خبرې کولې ، دسیمې دیوه اوسیدونکي له خولې خبر شوم چې یو سړي خپله مېرمن وژلې اوپه خپله تښتېدلی دی ،په دې وخت کې دولتي امبولانس چې ډاکټران په کې ناست ول ،دپېښې ځای ته راغلل اوورپسې دجنازې پولیسو موټرهم ښکاره شوچې جنايي کسان په کې ناست وو ،ډاکټران ،جنايي پولیس اونورعادي پولیس ټول په بیړه دمړي کورته ورننوتل ،ترلږ ځنډ وروسته زه هم کور ته ورپسې دخبر چمتو کولو لپاره ورننوتم ،کورډېر ښکلی نه ؤ ، دکورپه غولي کې یوه مړه ښځه په ځنګ پرته وه ،چې په غاړه اودبدن په نورو ځایو نو یې شنې چاپې له ورایه معلومېدې ، ترلږ ځنډ او خاموشۍ وروسته ډاکټرانو دمړي په کتلو پیل وکړ او دایې مالومه کړه چې هغه تر داوو او دنګلو وروسته زندۍ شوې ده وژونکي (قاتل) دهغې دژوندۍ پاتې کېدو ټولې هیلې په خاورو لړلې وې ، دډاکټرانو له کتنو معلومه شوه چې مقتوله نشه او مسته وه او دخولې څخه یې دشرابو بوي راتلو، د ډاکټرانوترڅېړنو وروسته سمدستي جنايي مامورینو خپلې پلټنې پیل کړې ، دا چې قاتل تښتېدلی و، نو پولیسو دګاونډیانو څخه پوښتنې او ګروېږنې پیل کړې ، څو ګاونډیانو یې پولیسو ته وویل دمقتولې نوم (شهلا) دی او په دې کور کې یې له خپل یوه زوی او مېړه سره ګډ ژوند کاوه ، دنومړې ښځې دمړینې څخه څو ورځې دمخه یې زوی دکور په حوض کې دلویدلو له کبله په حوض کې مړ شوی و ، په داسې حال کې چې دشهلا مېړه هم په مسافرت کې شپې سبا کولې ، مګر یوې ښځې چې ددې ګاونډۍ او دیوال شریکه وه جنايي پولسیو ته وویل: تېره شپه ((بهمن)) چې دمقتولې میړه دی له مسافرته راغلی و او تر وژنې څو دقیقې ترمخه مې دهغوی شور او زوږ واورید ، نومړې ښځې زیاته کړه له کومې ورځې چې دغه خلک دې سیمې ته راغلي دي تل یې په کورکې شوراوزوږاوربدل کېده،اوپه غالب ګومان بهمن هم دهمدې شخړو له امله خپله ښځه وژلې ده ، په همدې شېبو کې چې جنايي مامورینوڅېړنې پای ته رسولې پولیسو خبر ورکړ چې وژونکي خپل ځان دپولیسوحوزې ته تسلیم کړی دی او اعتراف یې کړی دی چې خپله مېرمن شهلا یې زندۍ کړې ده. خو دمړینې لامل یې نه دی ښودلی ، د دې خبرې په اورېدو سره جنايي مامورینوویل مړی دطبي څېړنو لپاره عدلیې روغتون ته یوسئ ، څو دقیقې وروسته یې دشهلا مړی دخلکو دګڼې ګوڼې او ها ها څخه راوویست او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغتون پرلور یې بوت ، پولیسو دخلکو ګڼه ګونه خوره کړه او د شهلا دوژنې دڅېړنې په موخه دجنايي څانګې پر لور روان شول،دساتونکي دخونې په يوه کونج کې دلرګینې څوکۍ پرسريوښايسته ځوان چې په څېره کې يې له ورايه دخپګان او ناکرارۍ نښې ښکاربدې او په لاسونوکې يې زولنې پرتې وې ناست و ، دجنايي افسر درا ننوتلو سره سم دنومورې ددرناوي لپاره له خپله ځايه پاڅېده او بې له دې چې څه ووايي په خپل ځای کې کښيناست ساتونکي افسر جنايي پلټونکي ته دنومورې دوسيې د ورکولو په ترڅ کې وويل: چې قاتل دخپلې مېرمنې دوژنې په جرم اعتراف کړی دی خو تر اوسه يې دوژلو د لامل په توګه څه نه دي ويلي او دتحقيق په ټولو پړاونو کې يې خو له چوپه وه، جنايي پلټونکي سمدستي دساتونکي له خونې ووت او بلې خونې ته ولاړ او امر يې وکړ چې بهمن راولئ.

نږدې يو ساعت نومورې له بهمن څخه پوښتنې اوګروېږنې وکړې خو نومورې تورن يوازې يوه خبره کوله چې ما خپله ماندينه وژلې ده او نور څه په دې اړه نلرم چې تاسې ته يې ووايم ، جنايي پوليس فکر وکړ چې وژونکی رښتيا نه وايي نو امر يې وکړ چې بهمن دمحکمې زندان ته بوځي ، جنايي مامور دڅېړنو له خونې راووت او پوليسو بهمن په داسې حال کې چې په لاسونو کې يې زولنې پړقېدې دمحکمې دزندان پر لور روان کړ.

زه دقتل دخبر ا وتصوير تر لاسه کولو وروسته دورځپاڼې دفتر ته لاړم او په داسې حال کې چې تر دې دمه مې ددې پېښې په اړه فکر او سوچ کاوه خبر چمتو او دورځپاڼې مسوول مديرته دچاپ لپاره وسپاره اوپېښه له ټولو جزياتو سره چې دپوليسو پوښتنې او دبهمن يا قاتل چوپتيا ،دکليوالو شور او غوغا راپور مې مسوول مدير ته وسپارل او ددې ورځې په مازيګر ورځپاڼې کې چاپ شول ، ددې مينه وال وم چې دالړۍ او پېښه وڅارم ځکه تر اوسه داسې پېښو سابقه نه درلوده چې يو څوک دې لومړی قتل وکړي او بيا دې په داسې ساده ګۍ اقرار هم وکړي له جنايي مامور نه مې په ټيليفون کې څوڅو وارې وپوښتل چې تورن څه ويلي اوکه نه؟ خو هغه راته وويل څوڅو ځله مې څېړنې ځنې وکړې خو هغه بد بخته هماغه يوه خبره کوي او دقتل لامل نه په ګوته کوي او يوازې دګاونډيانو ځرګندونې يې دي چې په دوسيه کې ليکل شوې دي

ددې لپاره چې دپېښې موضوع ښه روښانه شي نومورې دوسيه سترې محکمې ته وړاندې کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپېښې څخه څو میاشتې تېرې شوې وې چې دمعمول سره سم دورځپاڼې دفتر ته لاړم مسوول مدیر راته وویل ټاکل شوې چې دبهمن محاکمه په دې نږدې ورځو کې ترسره شي او ته بویه هغه څه چې په محکمه کې تېرېږي کټ مټ ورځپاڼې ته ولیکې نو ورته مې وویل سمه ده ، زما هم ددې پېښې روښانتیا ته نوره تنده زیاته شوې وه او ځیروم چې دبهمن محاکمه به څه وخت پیلېږي ،خبر شوم چې دراتلونکې اونۍ په خالی (شنبه) ورځ به دمحاکمولـه تالارنو څخه په یوه تالارکې محکمه کیږي.

دخالي په ورځ محاکمه پیل شوه او د پیل نه خلک خورازیات راغلي ول،خونومورړي په ټولوپړاونوکې چوپتیا غوره کړې وه ترڅومحکمې اعلان وکړچې سبا محکمه خپله پریکړه اعلانوي او دتورن په اړه به نهایي تصمیم نیسي،سبا خبرشوم چې وروستۍ غونډه ده اودخلکو به هم ګڼه ګوڼه ډیره وي نو ترنورو ورځو لږ څه دمخه دورځپاڼې دفتر ته لاړم له مسوول مدیراویوڅوتنونوروکارکوونکوڅخه پرته نورڅوک نه وو راغلي ،جریان مې مسوول مدیرته ووایه اوله عکاس اوډریور سره یوځای دمحکمې پر لور روان شوم کله چې دجنایي سالون مخې ته ورسېدم ،نودخلکو ګڼه ګوڼه مې ترسترګو شوه ،داسې ښکارېدل چې دخلکودزیادت له امله خلک ددروازو ترشا ولاړدي، زه له عکاس سره یوځای دخبریالانو په ځانګړیو څوکیو کښېنا ستو ، پولیس هم د دروازې ترڅنګ ولاړ ول چې دزیاتوخلکودراننوتولومخه ونیسي،شاید د جنایي پېښوپه محاکمه کې دخلکوداډول الـه ګوله بې سارې وه ، د وره تر شا خلک به هرو مرو پښېمانه ول چې ولې وختي نه راتلل چې څوکۍ يې نیولای وای خوبله چاره نه وه باید دمحکمې ترپایه همداسې دوره ترشا پاتې وای.

دا داسې محاکمه وه چې یو تورن دوژنې په تورمحاکمه کېده اوبرخلیک یې ورټاکل کېده زه هم په یوه کونج کې دخلکو ترمنځ منتظرناست وم،مخامخ راته قاضي ناست وچې په رسمي کالیو کې درياست پرګدۍ ناست دی اوټول دده دامر انتظار باسي.

ترلږځنډه وروسته دقاضي د څټک وچ غږ دخلکو په منځ کې انګازې جوړې کړې اوخلک يې اړویستل چې چوپ شي ، ټول خلک منتظروو چې دداسې یوچا محاکمه ده چې په ټولوتحقیقاتوکې یوازې په قتل اعتراف کاوه اونورڅه يې نه ویل نن یې برخلیک ته ډیرخلک په تمه وو.

وروستي ځل لپاره دقاضي د څټک غږ د خلکوساګانې په مرۍ کې زندۍ کړې او یوې غلې چوپتیا دمحکمې فضا محاصره کړه او غږ غوږ ورک شو، دمحکمې ریس په جګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اواز وویل : (د ۴۴۹ نمبرقیدي ....) یو جګ سړی دخپلو جړوبړویښتانو سره د تورنو له ځایه راجګ شواودویم ځل لپاره بیرته بې له دې چې څه ووایي کښیناسته، یوه عجیبه هاها دخلکو په منځ کې تاوه راتاوه شوه ، ښځواونجونوبه ویل چې غریب ته وګورئ له څبرې خویې نه معلومیږي چې قاتل وي په دې وخت کې قاضي خلکوته ګواښ وکړ چې شوربند کړي اوبیا یې مخ دمجرم پرلورواړاوه او ویې ویل : ددوسیې داسنادو او شواهدو ستادګاونډیانودشهادت اوستا د خپل اعتراف له مخې ته مجرم یې ځکه څه موده وړاندې دې خپله بډایه اومالداره مېرمن وژلې ده ،آیا ته په خپلو خبرو معترف یې ؟
قیدي دقاضي دخبرو پروړاندې لاخپل غبرګون نه ووښودلی چې مدافع وکیل له خپله ځایه را جګ شو ویې ویل : دمحکمې ښاغلی ریس صاحب ددې خبرې په پام کې نیولو سره چې نن دمجرم دمحاکمې وروستۍ غونډه ده اجازه غواړم یوڅو خبرې عرض کړم.
په داسې حال کې چې دروند اولړزیدلي اواز یې انګازې کولې داسې وویل : څرنګه چې تاسې پخوا لاخبر شوي وئ چې څوک په قصدي توګه څوک ووژني دقانون له مخې اعدامیږي ، نو د ټولنې نظام ایجابوي چې قانون دمجرم په اړه خورا په جدي توګه پلې شي ترڅو د نورو لپاره عبرت وګرځي چې له داسې جنایتونو څخه ځان وساتي ،له دې امله ښاغلي قاضي صاحب څخه هیله کوم چې قانون په سمه توګه پلې کړي ،ځکه داکوم قاتل چې په ډېرې بې رحمۍ اوشقاوت سره یې خپله ځوانه اومعصومه مېرمن وژلې ده .نوموړي دمحاکموپه ټولوغونډوکې په خوله مهرلګولی واوچوپتیا یې غوره کړې وه او د وژنې په اړه یې هیڅ هم نه دي ویلي.
ټول پوهیږي چې دمجرم چوپتیا ټولو محکمو کې دښاغلي قاضي صاحب حوصله تنګه کړې ده اوزه یقین لرم چې نوموړی غواړي چې قاضي ته وښایې چې ګواکې هغه لیونی دی او دلیونتوب له امله یې چوپتیا غوره کړې ده موږ دمحاکمو ددوسیو په ترڅ کې ډېر مجرمان ولیدل چې دځان ژغورنې په موخه داسې کارونه کوي او بهمن هم دغه لاره غوره کړېده او ښکاره ده چې دا ځل به هم خپله چوپتیا ماته نکړي وړاندیزکوم چې دښاغلی قاضي صاحب دې قانون سم پلې کول په پام کې ونیسي اودټولنې داصلاح لپاره دې امر صادر کړي اوپه ضمن کې دې پاملرنه وشي چې مجرم باندې دقانون عمومي مجازاتو له مخې داعدام حکم صادر شوی دی مدافع وکیل چوپ شو اوپه خپل ځای بیرته کښیناست ، دټولو ګډونوالو سترګې دمجرم پر لور ورواوښتې څرنګه چې دمجرم مسلسل غمونو په زړه کې څپې وهلې، یوه عادي اوله ملنډو ډکه موسکا یې پر شنډو خوره شوه پدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت کې چې غم ځپلې سترګې یې دقاضي په وجود کې ښخې کړې وې په ارامۍ سره له ځایه راپاڅېداومطلقي چوپتیا فضا نیولې وه ،تورن په داسې حال کې چې په لړزېدلي اواز یې څوبې جاجه غونډلې (بې مفهومه کلیمې) دشونډو لاندې دژبې پرسر راوړې ،شونډې یې په ژبه لمدې کړې اوبیایې په کراره او شمارلي غږپه خبرو پیل وکړ :(ښاغلی رئیس صیب ،قاضي صاحبانو، زه یو ځوان یم دهغې ټولنې ځوان چې تاسې ښاغلي قاضي صاحبان او ګډونوال یې هم یوه برخه اوغړي یاست ، زه اوس مهال دوژنې په تور دعدالت پروړاندې ولاړیم اودعدالت دپرښتې دسروزرو وزرې په خپلو سترګو وینم چې ماته ګواهي اوزیری راکوي،عدالت تل ژوندی دی. عدالت !

هوکې عدالت ژوندی دی او زه هم له هغو کسانو څخه چې دقانون اوعدالت دروند پیټی یې په اوږو دی غواړم چې خبروته مې غوږونیسي اوپاملرنه ورته وکړي وروسته بیاخپله پرېکړه (فیصله) وکړئ او عدالت وچلوئ.

زه سوادنه لرم ،البته داپه دې مانا نده چې ګواکې ماهېڅ درس ندی ویلی ،نه داسې نده ،بلکې زه غواړم ووایم چې زما زده کړې ستاسې په پرتله چې حکم صادروئ په هغه کچه ندي،حق هم لرم،ځکه چې ښوونځی مې په نیمایي کې پرېښود ،خو همدې زده کړو په وسیله مې هم په اجباري توګه خپله دفاع په خپله کوم او دمحکمې په وروستۍ غونډه کې خپلې خبرې اودفاع کوم.

زه له خلکو شرمېدم او خجالت مې ویستو چې حقایق راوسپړم خواوس احساس کوم چې داهرڅه اشتباه وه ځکه خلک هم دهمدې ټولنې جز دي ،دهغې ټولنې چې په ډېر لږوخت کې یې زه له ښوونځي څخه په تېښته کړم اوزما ټولګېوال یې په کراتو کراتو له ما څخه پورته پوړیوته ورسول،اوکه رښتیا ووایم نوداد هغوی حق هم دی ځکه هغوی درس ویلی اومانه دی ویلی ،اوبویه (باید) چې خپله سزا ووینم.

ماوروسته ترمدرسې خپلې زده کړې په همدې ټولنه کې چې تاسې تشکیله کړې ده ترسره کړې اوهمداټولنه وه چې زما ملایې راماته کړه اوزه یې په خپلو پولادینو پنجو کې ورک (نابود)کړم.

ماپه همدې ټولنه کې دبې وزلواوبې ګناه خلکوغږونه واوریدل اودهغوی سره هم غږی شوم ،هوډ مې وکړچې دهغوی ټولګیوال شم اووړسره یو ځای درس ووایم.

مګر دادرس داسې درس نه وچې ښوونکي اویا ښوونځي ته اړتیا ولري ځکه ستر ښوونکی یې پخپله ټولنه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه اوټولګیوال چې په ټولنه کې مې پیدا کړي ول ټولو یوه موخه درلوده چې دځوانۍ رنګین او پسول شوی مرغه ته حقیقت بخښل ول. زمور زړه هم غوښتل چې دبډایه او مېړه لرونکو خلکو غوندې د ژوند ټولولذتونو (خوندونو) څخه برخمن شو.
مور هم غوښتل چې موټر، پیسې او ټولې اسانتیاوې چې بډایه خلک یې لري ولرو.
خوافسوس چې مور ګناهکاران وو اوګناه مو دپیسو اومیلمستیاوو نه درلودل ول. په غالب ګومان که ما دغه څیز درلودای نن به زما ځای دتورنو په کتارکې نه و.
او د سرو زرو هیلې او ارمانونه به مې نن نه خاورې کېدل. ځینې په دې ګروهه دي چې په ژوند کې برخلیک وجود نلري اوانسان چې هرڅه کوي پخپله یې خپل ځان ته کوي ،خوکه داتریوې کچې سمه وي نوسل په سلو کې سمه نه ده ، مېږی چې د شل ځله ښکته او پورته راتللو څخه وروسته غنم خپلې ځالې ته وړي اونه سترې کیدونکې هلې ځلې کوی څوچې بریالی شي ،خوکه همدامېږی په یو ډېر بد اوطوفانې حالت کې راښکیل شي څه کولای شي ؟
ښکاره ده چې هېڅ یې له لاسه نه کیږي !
زه هم اوس په یوه داسې اکر کې راښکیل یم چې یوه خواشینونکې توپان راپه مخه کړی یم اوهېڅ هیله مې دژوندې پاتې کیدونشته ،زماژوندي پاتې کیدل ،دمیږي دژوند په څېردی چې په یو توپاني اکر کې دتصادف له مخې دکومې تختې پورې نخښلې اوله مرګ نه بچ کېږي.
ماهم دټولنې له سین یا توپان څخه دمرګ نه خلاصون موندلای دی ،خولکه څنګه چې ګورئ نن د یووژونکې په توګه محاکمه کېږم.
له تاسې څخه غوښتنه وشوه چې خپله قطعي رایه صادره کړئ اوما محکوم کړئ ، ولې ؟
ځکه ماچوپتیا غوره کړې ،آیاکه څوک ونه توانېږي چې خبره وکړي باید سمدستي یې داعدام حکم صادرکړئ ؟
تاسې ماته وواياست ،آیا دهرچا چې ژبه بنده شوه اودخپلې ابرواوعزت دخوندې ساتلو لپاره له ځانه څخه دفاع ونکړه نوباید دځمکې په تل کې استوګن شي اودهېرېدونکي (فراموشۍ) تیره یې پرمخ کېښودل شي.
تاسې تل خبرې او نارې سورې دعدالت کوئ، خو په دې نه پوهېږئ چې نارې سورې وهل دعدالت په نامه پخپله یو ډول بې عدالتي ده.
عدالت ! ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربښتیا څه ښایسته او ګلورین ویی دی، خو په تاسف سره چې دهېچا په وجود کې په خپله ربښتینې او واقعي مانا نه پیدا کېږي او بشري قانون هېڅکله نه شي کولای چې پخپله ربښتینې مانایې پلې کړي !

اې عدالته ستا په پار تیره سینه وهي ناري او سورې کوي خو هېڅکله نه حاضرېږی چې اعتراف وکړي او دغه راز دعدالت په نامه څه جنایتونه نه دي چې نه کېږي.

او څه کارونه نه دي چې نه تر سره کېږي !

نن هم دعدالت په نامه وغوښتل شول چې زما په اړه داعدام حکم صادر کړي او مسلماً داعدام دحکم په صادرولو سره به ستاسې په اند عدالت پلې شوی وي.

ډېر وویل شول چې داعدام په حکم به دجنایاتو شمېره را ټیټه شي ، خو هېڅکله داسې ونه شول دورځې یو تن اعدام شي خو دشپې بیا بله وژنه وشي.

نن ورځ دنړۍ دېر مختللیو هېوادونو په قانون کې داعدام حکم منسوخ شوی او زموږ قاضي صاحبان دې هم دې ټکي ته پاملرنه وکړي.

ټول هغه کسان چې دوژونکو یانې قاتلانو په نامه په محکمو کې محاکمه کېږي دپیدا ښت نه وژونکي نه وي.

زه نه وایم چې داعدام حکم مه پلې کوئ ، زه وایم په دې اړه پوره څېړنه وکړئ وګورئ دوژنې لامل څه دی؟

تاسې چې دعمومي مجازاتو دقانون له مخې دهر وژونکي لپاره داعدام غوښتنه کوئ ایا کله مو داسې سوچ هم کړی چې شاید تاسې ته هم کوم وخت غوسه درشي او و نه شئ کولای خپل اعصاب کنترول کړئ او په یوې څېړې څوک ووژنئ !

ایا په دې صورت کې باید تاسې اعدام شئ؟

البته دا وایم چې دوژنې ټول اړخونه ښکاره او بربنډ شي تر څو سمه او بشپړه څېړنه تر سره کړئ.

زما په اند قانون باید واقعي او ربښتیني وژونکو لپاره پلې شي نه هرهغه چاباندې چې دقاتل نوم پرې ایښودل کېږي په داسې حال کې چې ګناهکاران هم نه وي !

ښه به داوي چې دداسې ځانګړو مواردو لپاره په قانون کې له سره بیا کتنه (تجدید نظر) و شي او ددغو ستونزو لپاره بشپړې څېړنې وشي ، ځکه زه یوازې تورن په وژنه نه یم چې په دې محکمه کې محاکمه کېږم مسلماً له ماورسته او ترما دمخه داسې محکمې هم شوي او وبه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ټول منتظرياست چې زه په خپله دوژنې لامل تشريح کړم په داسې حال کې چې داستاسې دنده ده چې بويه په دې اړه بشپړه او په رښتني توګه څېړنه وکړئ ، بې له دې چې ماته کومه اړتيا پيدا کړئ. تاسې دقانون پلې کول دعدالت په نامه ستره کاميابي ګڼئ، آيا کله مو داسې سوچ هم کړی که اشتباه وکړئ څه به وشي.؟

نه ، هېڅ کله هم نه !

هر ګوره څنګه چې رايه صادره شوه نو نورد پای ته رسېدو اړتيا نشته او .... زه که داخبرې په ژبه راوړم نو دځان لپار يې نه وايم ، بلکې دهغه چا په پارېي وايم چې په ګانده کې به په دې محکمو کې محاکمه کېږي ، بايد دهغوی په فکر کې واوسو ! !)) په دې وخت کې مدافع وکيل دعتراض په ډول له خپل ځايه راجګ شو او په جګ اوازيې مخ دمحکمې رئيس پر لور واړاوه اوويې ويل:

((ښاغلی رئيس صاحب تورن له آرې سکالو بهر وځي ، ښه به داوي چې دحاشيو پر ځای آر مطلب ته راشي !)).

تورن په بې پروايۍ مدافع وکيل ته وکتل او ويې ويل:

((نه ، زه دسکالو نه بهر نه يم وتی ، آره سکالو (موضوع) هم په همدې خبر وکې چې مې يا دې کړې نغښتې او څرخي ، مګرزه تورن نه يم ، ديوې وژنې په جرم نه يم تورن شوی ، داحق بويه ماته راکړل شي چې له خپله ځانه دوروستي ځل لپاره دفاع وکړم ، نو په دې اساس بويه دومره آزادي خو راکړل شي چې دښاغلي قاضی صاحب. ذهن دهغو پېښو په هکله چې هره وژنه په يوه لامل ترسره کېږي روښانه کړم ،په دې اساس هغه څه چې تاسې ورته دحاشيې نوم ورکوئ په بشپړه توګه زما دخبرو سره تړاو لري او زه بايد په جدي توګه ووايم چې زه دسکالونه بهر نه يم وتی.

په هرحال دښاغلي قاضي نه هيله کوم هر هغه څه چې زه يې وايم ورته پاملرنه وکړي، په حقيقت کې دا زما تېر شوی ژوند (سرګذشت) دی چې زما دمېرمنې له وژنې سره په بشپړه توګه تړاو لري او زه يې دوروستۍ دفاع په نامه محکمه کې څرګندوم. په داسې حال کې چې دګډونوالواو قاضي صاحب لپاره به ديو داسې چا داستان وي چې نن يې ژوند تباه شوی او بايد دژوند تر وروستيو شېبو پورې دخپلو خاطرو سره ژوندی واوسي

.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولس کلن وم او دلیسې په پنځم ټولګي کې مې زده کړې کولې ، راتلونکي ته ډېر هیلمند او لیوال وم چې یوه ورځ ځان سوکاله احساس کړم ، زړه مې غوښتل چې ډېر ژر دغه دوه کاله تېر کړم او پوهنتون ته لاړ شم.
ژوند راته ښایسته او سینګار شوی ښکارېده دښوونځي چاپېریال او ښکلا نه مې خوند اخیست او له دې چې احساس مې کاوه وروسته تر زده کړو به د هېواد والو لپاره دچوپړ جوګه شم ، ډېر خوشحاله وم او له ځانه سره مې نقشې جوړولې ، په هغه وخت کې ماته دښوونځي ټالۍ (زنګ) دنړۍ ښایسته او ښکلې مو سیقي وه ، په ځانګړې توګه دسهاري ټالۍ چې زموږ تر ښوونځي ښکته دنجونو ښوونځي ټالۍ هم ورسره سمه اوربدل کېده ، دغرمې موده به چې کله دهلکانو او نجونو ښوونځي رخصت شول نو په پیاده رونوکې به عجیبه غوغا او هاها جوړه وه ، ما به دنجونو له لیدو څخه خوند اخیست ، خو تل به مې نا خود آګاه کوښښ کاوه چې دنجونو څخه ځان لیرې وساتم. سره ددې چې خوش ټیپه هم وم او په ضمن کې ملګرو مې هم څوڅو ځلې ویلې وو چې دنجونو ؛ په منځ کې محبوبیت او جذابیت لرم ، خو هېڅ کله مې کوښښ نه کاوه چې دنجونو سره ملګری شم په یاد مې دي چې څوځلې موقع مساعده شوه چې دنجونو سره دوستي پیل کړم خو خپله مې داکار ونه کړ ! کله به مې چې ټولګیوالو دنجونو دمینې په هکله خبرې کولې ما به پرې ملنډې وهلې ، هغوی ته به مې تل ویل چې په دې پېر ((دوره)) کې مینه او عشق مانا نلري ، هغوی به چې زما داخبرې واورېدې او پوه به شول چې ددوی هم ژبې نه یم نو نور به یې ماته دنجونو به هکله هېڅ نه ویل خو کله به چې همدغو هلکانو سره جونو بې وفایي وکړه او یا تر دوی بل کوم بډایه ، ښایسته او خوش ټیپه هلک به یې ولید او دهغه سره به یې دانې وځغلولې نو زما خواته به راغلل او په داسې حال کې چې فوق العاده به غوسه ول زما خبرې به یې تائید ولې.
رښتیا داوه چې ماښځینه کول او مینې ته یې هېڅ ګروهه نه درلوده ، په همدې اساس په هغه وخت کې ماته دمینې غونډلې غیر دملنډو بله مانانه درلوده !
با لاخره دبرخلیک اوتقدیر لوبې دیو ځایه پېلېږي چې انسان یې پخپله هم سوچ نشي کوای ، دغه لوبه ماته هم دیوې وچې یخې ورځې نه پیدا شوه او ...
هغه ورځ وروسته ترغرمې دفوټبال لوبې لپاره لوبغالي ته تللی وم تر (۸۰) اتیاو دقیقو مې دفوټبال لوبه ولیده خو نپوهېږم ددې دومره مینې سره سره چې دفوټبال سره مې درلوده ولې وروستۍ لس دقیقې ایسار نشوم. دګډونوالو دګڼې ګونې نه راووتم او لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپبه وروسته په داسې حال کې چې دګډونوالو دهڅونې نارې ، سورې مې تر غوږو کېدې دلوبغالي له وره (دروازې) راووتم.
په لوی واټ کې داوچتو اوچتو ګامونو په پورته کولو سره دکور پر لور روان شوم څومره چې به وړاندې تللم په هماغه کچه به مې سوچونه زیا تبدل ا ودراتلونکي لپاره مې ځانته نقشه کاږله. نا څاپه مې خپلو کتابونو ته پام شو چې په ځمکه راښخه لوېدلي دي ، کله مې چې سر د سوچونو له نړۍ او چت کړ نو څه ګورم چې یوه نجلۍ مې کتابونه راټولوي ، له ځانه سره مې وویل شاید خوب وینم ، خو ښایسته ، پاسته اوزړه راښکوونکي اوازېې زه له سوچه رابهر کړم. دبخښنې په غوښتنې سره یې وویل: زما دتقوې (تقویتي) ټولګي درسي ساعت چې په دې واټ کې دی پیل شوی ځکه مې منډې وهلې چې ګواکې درس ته ځان ورسوم په دې اساس پوه نشوم او له تاسره مې ټکر وکړ ؟
دا داسې نجلۍ وه چې دښایست پرې تمامه وه ،زېړ اوږده ویښتا ن او شنې جذابې سترګې یې درلودې ، سم نه پوهېږم چې څه اکر مې درلود . خبرې مې نکولې په مات او اوتره توګه مې بې اختیاره دهغې سترګوته وکتل،هغې په ډېرې تیزۍ کتابونه راټول کړل او ماته یې په لاس کې راکړل. خدای په اماني یې وکړه او لکه برېښنا څو ګامه وړاندې ودانۍ ته چې ټولګی یې و ولاړه او له سترګو مې پناه شوه.
دهغې ښکلا او جذابیت پرما ډېره اغیزه ښندلې وه چې له ځانه یې بې خوده کړی وم پښې مې وړاندې نه تللې ، ګومان مې کاوه هغه څه چې راته لږه شپبه وړاندې پېښ شوي و تر خوب راته ډېر ارزښت او اهمیت نلري ، غوښتل مې چې ویې څارم خو وخت تېر شوی وو ، په کراره ارامه او لړزېدلي ګامونو دکور پر لور روان شوم. کله چې کورته ورسیدم نو نږدې غروب و بې له دې چې دمعمول په څېر دمور خونې ته لاړ شم اوله هغې سره روغبړ وکړم ، خپلې خونې ته لاړم او دوره له بندیدو وروسته په سوچونو کې لاهو شوم. په هغه شپه مې چې مورهرڅومره ټینګار وکړ چې ډوډۍ وخورم ومې ونه خوړه. سم نه پوهېږم چې څه حال مې درلود ،مورمې که هر څومره ټینګاروکړ چې ما په خبرو راوړي خوګټه یې ونکړه په پایله کې مې ورته د درواغوپلمه وکړه چې ډېرستړی یم اونشم کولای دډوډۍ خوړلوخونې ته لاړ شم ،مور مې بېرته ولاړه اوزه دویم ځلي په سوچونو کې ډوب شوم !
داسوچونه ټول دهماغې زېړو ویښتانودرلودونکې جنۍ سوچونه ول اوهغه څه چې پېښ شوي و په یادمې راوړل ، په پایله کې دساعتونو سوچونو وروسته بیاهم بریالی نشوم چې له یاده یې وباسم نوهوډمې وکړچې هرڅنګه کېږي باید پیدا یې کړم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره عجيبه شپه وه هغه چا چې تل په مينه ملنډې وهلې اوس په خپله ديوې نجلۍ دمينې له کبله خوب نه ور، هغه شپه د ډېروګډوډو او مشوشو سوچونو وروسته خپل پالنګ ته ولاړم او دهمدې نجلۍ په ياد ويده شوم.

سهارلږ څه وروسته دمعمول له مخې راپاڅېدم ،دسهارچاى ترخوړلووروسته مې په دروا غوځان خوشاله خوشحاله کاوه او دشپې ، دستړياله کبله مې له مورڅخه بخښنه وغوښته.کتابونه مې راواخيستل او دښوونځي پرلورروان شوم.خوښوونځي ته لاړنشوم اوپه کوم ځاى کې مې چې هغه پرون ليدلې وه لاړم ،فکرمې وکړ چې شايد کوربې په همدې نږديوکې وي اوممکن هغه وګورم،خودا اندېښې ګټې و اوما هغه ونه ليده !غرمه مې کورته ټيليفون وکړ چې دفوق العاده ټولګۍ له امله نشم کولاى غرمې ډوډۍ ته راشم او وروسته ترغرمې هم هلته پاتې شوم خوبيا مې هم ونه ليده.

دغروب پرمهال غم ځپلې اوناکراره مې دکورلاره راونيوه ،هغه ورځ دلومړي ځل لپاره ښوونځي ته نه وم تللى له همدې کبله مې په ټوله لاره له ځان سره دا سوچ کاوه که چېرې زموږ کورته يې دښوونځي له خواکومه دغيرحاضرۍ پاڼه رالېږلې وي ،ابروخوبه مې لاړه شي ،خوآخرمې دحل لياره پيداکړه هوډمې وکړ چې پُست راوړونکي ته به يو څه پيسې دبدې په توګه ورکړم چې دغير خاضرۍ پاڼه ماته راکړي ، په دې توګه دهغې ورځې پرمازيګر وختي کله چې پُست راوړونکي زما دپلار لپاره پاڼه راوړه نوپنځه تومانه مې نوموړي ته ورکړل اوهيله مې ترې وکړه چې دغيرحاضرۍ پاڼه ماته راکړي ، هغه ومنله له خپل دې کارڅخه ډېرخوشاله وم ،ځکه که وروسته تردې يوڅوورځې نورهم ښوونځي ته نه واى تللى نو باک يې نه درلود.

بله ورځ بيا هم هماغه ځاى ته ولاړم خوچې هرڅومره يې منتظرکښېناستم رانغله ، د مازيګرپرمهال هغې ودانۍ ته ولاړم چې دشپې ښوونځي زده کوونکي ورته راتلل ،زما ستونزه داوه چې دهغې ټولګي سهي (صحيح) پته راسره نه وه نو ځکه بيامې هم پيدانکړه اوزمالټون بې پايلې شو.درېيمه څلورمه ،اوپنځمه ورځ هم تېره شوه خوزه ونه توانيدم چې هغه پيداکړم بلاخره دشپږمې ورځې ترغرمې لټون وروسته په هماغه ساعت کوم چې څوورځې دمخه مې هغه په کې ليدلې وه په هماغه ځاى کې وليده،خومخکې تردې چې زه کوم غبرګون ښکاره کړم هغه يوې کتاب اوکتابچې پلورنځي (قرطاسيه فروشى) ته ننوته ،منتظر کښېناستم ترڅود دوکانه رابهرشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم څپرکی

بې اختیاره مې بدن ریږدېده یو عجیبه اکر مې درلود ،زړمې په سینه کې درزېده ،روح مې ترشونډولاندې یوه سندره زمزمه کوله ،چې دهغې نغمې ماته بې جاجه وې ،ښایي دغه زمزمه دمینې زمزمه وه ، ځواني وه ، شوراواحساسات و ،په هرحال نږدې و چې له خوشالۍ نه لیونی شم ،خپله مې هم دهغه منقلب حال نه چې پیدا کړی و تعجب کاوه.
له ځانه سره مې سوچ کاوه چې کله له دوکانه رابهر شي څه ورته ووایم اوڅنګه ورسره دخبرولړۍ پیل کړم،په همدې شېبه کې هغه له مغازې راووته،ژبه مې بنده شوې وه،هغه زما پرلور را روانه وه،اوس نو سوچه له ماسره نږدې شوې وه ،ماهم دهغې څېرمه (فرعې) واټ په دیوال تکیه وکړه په کوم چې هغې غوښتل وروګرځې
جرات مې ترینګلی کړ او ورته مې وویل: سلام !.
په داسې حال کې چې موسکا یې په شونډوخوره شوه ویې ویل: سلام ! په دې اساس له ډېره هیجانه لړزېدم ترې مې وپوښتل :یوازې یاست ؟ (هو !) ، (اجازه راکوئ چې یوڅه خبرې سره وکړو؟) وموسیده اوڅه یې ونه ویل.
دهغې چوپتیا درضایت مانا درلوده ،له همدې کبله یې څه ونه ویل اوهغه وخت په لاره روان شوو ، زمونږ ژبه په لومړیو کې یوازې یوبل ته لیدل ول.....
ترلږځنډوروسته دهغې په وړاندیز قهوه تون(قهوه خانې) ته لاړو.
ښایسته سینګارشوې وه،شنوسترګواو زېړو ویښتانویې زه سوچه مجذوب کړی وم ،صورت یې دګلویوې ښایسته اویوې جوړې شوې ګېډۍ ته ورته واوشونډې یې دیوې نرۍ او شرابې نجلۍ اکرغوره کړی و.
لکه څنګه یې چې دحُسن اوښکلا په تماشا کې ډوب وم په خبرو راغله او ویې ویل: ولې خبرې نه کوې ؟ مګرتاسو میلمنه نه ده دعوت کړې ،ولې نه پوښتئ چې څه کړون (میل) لرئ ؟ لکه څوک چې نوی یودم له درانه خوبه راویښ شي اوترشوم او ورڅخه مې ببښنه وغوښته اوبیا مې پرشرمیدلي ګړدود (لهجې) ورته وویل:
وبښئ ،ربښتیاڅه کړون لرئ ؟
(هرڅه چې ستاسې خوښه وي)
(تاسې څه کړون لرئ ؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(زه معمولاً يو ګيلاس قهوه څښم)

زه هم همداسې !

هغه وخت مې د دوه ګيلاسو قهوې غوښتنه وکړه اوڅوشېبې وروسته ګارسون دوه ګيلاسه قهوه راوړه ،په حين وخت دڅښلو کې مې دخبرولړۍ پيل کړه اوورسته دمتفرقه خبرومې ترې دملګري يا کوژدنې په هکله وپوښتل ،هغې ماته وويل ،يوهم نه لرم ما هم ورته په خوشالۍ ددوستۍ وړانديز وکړ.

چوپ شوه اوڅه يې ونه ويل ،ماورته ټوله کيسه وکړه چې څنګه څوورځې ښوونځې ته نه يم تللې اودهغې دپيدا کېدو له کبله مې انتظار کړی !

سترګو يې دشوخۍ اکر غوره کړاو په موسکيدلي اکريي زما په ځواب کې وويل: دناروغۍ له امله څوورځې ښوونځي ته نه ده راغلې او څرګنده يې کړه چې هغه هم دهغې ورځې دټکرله امله په سوچونو کې وه ، په دې غونډلو سره مې په زړه کې دهيلو رڼاګانې وځلېدې اويوه نوې دريڅه په کې پرانيستل شوه ،اوس مې نودزړه دربا په خپله هم په جګ غږاوريده، زما لپاره داسې شېبې چې تراوسه دنجلۍ سره نه وم اشنا شوی خوندورې وې او زړه راښکونکې وې،داسې دخوشالۍ احساس مې کاوه چې تردې دمه مې هېڅکله دداسې سوکالۍ احساس نه وکړی.

سترګو يې بريښنا کوله،ځانګړې بريښنا ،داسې چې وژنه يې کوله،ښايي مخکې تر وژل کېدو سوځول او ايرې کول يې ، هغې زما لپاره فوق العاده هرڅه کول، تتوونکې ښکلايې د سحر او جادو ډکه وه چې سړی يې ماته وه.

زما او دهغې به يو ساعت کېده چې په قهوه تون کې موسره خبرې کولې يودم ځير شوم چې رنګ يې واوښت ، سترګو يې خپله ارامي له لاسه ورکړه اوداسې شوه لکه په زړه يې چې درد وي دمارپه څېرتاوېده راتاوېده، رګونه يې ټول پړسېدلي ول او دبدن سوروالی يې ټول تګ شين خاپې شو.

بې اندازې ناکراره شوم او ترې مې وپوښتل: ((حال مو ښه نه دی !))

په شنه زوريې موسکا پرشونډو خوره کړه اووېې ويل: ((نه ، نه ښه يم ولې)) يوازې مې په زړه لږ درد دی او هغه وخت يې بخښنه وغوښته او له خپله ځايه جګه شوه ، دلاس وينځلو ځای پر لور روانه شوه او چې کله بيرته راستنه شوه نو حال يې تر يو ځايه ښه وو، په داسې حال کې چې دهغې حال له تغيره متعجب شوی وم ګومان مې وکړچې شايد يا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښایي دقهوه تون دسالون هوا پرې بده اغېزه کړې وي او په دې حال شوه نو وړاندیز مې ورته وکړ چې بهر واټ ته ووځو او لږ سره قدم ووهو .
ویې منله او وروسته دقهوې پیسوله ورکولوڅخه دقهوه تون نه بهر شو . دڅو واټونو څخه واوښتو څو شیبې وروسته په یوه څېرمه واټ چې له ودانیو ډک و ورسیدو ، واټ تش و او زموږ دګامونو غږونو په کې انګازې کولې.
هغه ورځ زما دژوند یوه خورا ښه او نېکمرغه ورځ وه ، ځکه ما داسې حس کاوه چې دهغې دپیدا کېدلو سره سره ما ربښتیني نېکمرغي تر لاسه کړې ده .
دهغه چا لپاره چې په مینه به یې تل ملنډې وهلې داصحنه یو خوب او یا هم دنه منلووړخبره وه .خو په هر حال اوس راغلې وه . په داسې حال کې چې زما زیږو او سوزونکو لاسونو دهغې پاسته او تک سپین لاسونه منځل هغې یوازې موسل او بس.
ما په داسې حال کې چې دهغې خوږې موسکا کې مې سترګې ښخې کړې وې ورته وویل درسره مینه کوم ، ډېره زیاته ، حتی د دې مینې له کبله حاضریم چې خپل ځان هم درنه قربان کړم ، هغې هم اعتراف وکړ چې راسره مینه کوي او ماهم دهغې دې خاطرې لپاره چې مې تل په یاد وي په زړه کې ، ځای ورکړ او هېڅکله یې نه هېروم.
بې سابقې شور او زوږ مې په وجود کې څپې وهلې ځکه چې دخپلې ګاندې لپاره مې نجلۍ (مېرمن) پیدا کړې وه ، بې کچې مې دخوشحالۍ احساس کاوه . هغه اوس زما لپاره دنمانځلو یوبته وه.ما اوهغې ډېرې وختونه په واټونو کې چکرې وهلې او کله به چې شپې وغوښتل خپل تور پړونې په شنه اسمان وغوړوي نوزه به دهغې په خوښې ورڅخه جلا شوم.
زه چې ددې نا څاپي بلدتیا څخه ګنګس او اوترشوی وم حتی هېرمې کړل چې نوم یې وپوښتم ، خو دخدای په امانۍ پر مهال یې په خپله داسکالو زما په یاد کړه او ویې ویل زما نوم ((رویا)) ده او دحقوقو پوهنځي دلومړي کال زده کړیاله یم ، ما هم ځان وروپېژند او ورته مې وویل زما نوم ((بهمن)) دی او تر اوسه لا په ښوونځي کې زده کړې کوم ، هغه وخت مو لاسونه سره ورکړل او ترې سترګې مو په یو بل کې ښخې کړې او یو څو شیبو چوپتیا نه وروسته مو دکړون برعکس له یوه بله جلاشو په داسې حال کې چې دسبا دلیدلو ژمنه مې ورسره وکړه دکور پر لور روان شوم خو دهغې ورځې نه هېربدونکې خاطره مې تر اوسه په زړه کې پاتې شوه.

دریېم څپرکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې ورځ په سبا زه ښوونځي ته لاړنشوم او درويا دليدلو لپاره دپوهنتون پر لوررهی شوم. په لياره کې مې دهغې ورځې ټکر باندې سوچ کاوه او له بله پلوه دې سوچ وړی وم چې هغه دپوهنتون په لومړي ټولګي کې وه نو معمولاً يې عمر تر ما زيات دی خو ما دې شيانو ته ډېر اهميت نه ورکاوه ، او که رښتيا ووايم نو دا شيان ما ته سوچه بې ارزښته ول. ما احساس کاوه چې ((رويا)) سره مينه لرم او دا راته مهمه نه ده چې هغه تر ما مشره ده او که کشره ، په داسې حال کې چې په همدې سوچونوکې ډوب وم نيم ساعت وروسته دپوهنتون رخصتۍ څخه دپوهنتون وره ته ورسيدم ، زده کړيال (محصلين) دمړۍ خوړلو لپاره روان وو، ښه مې دا وګڼله چې دپوهنتون د وتلو وره ترڅنګه چې درويا پوهنځي سره نږدې و ودريږم.

دانتظار په هماغه شېبو کې وم چې نا څاپه مې يوه نه باور کېدونکې صحنه په خپلو ګناهکار سترګو وليده ، په دې وخت کې يوسور رنګی شخصي موټر چې دپوهنتون نه دوتلو په حال کې و بريک وکړ،ما ګومان کاوه چې ګوندې اشتباه کوم نوځکه يې زما پاملرنه هم ځانته واړوله.

نوموړي موټردوه سورلۍ درلودې يوه يې يو نا بلده ځوان چې تورې چشمې يې په سترګو وې او دويم يې ما ښه پيژندله غير زما له مينې (رويا) نه بل څوک نه وه ! کله چې يقيني شوم اشتباه نګورم له دې چې ((رويا)) مې په يوه شخصي موټر کې هغه هم دناپيژندل شوي ځوان سره وليده نو ژوند راته تياره او اور ښکاره شو دڅو شېبولپاره مې داعصابو کنټرول له لاسه ورکړحتی دومره حال مې نه درلوده چې هغوی مې خارلي وای. يوازې دومره وتوانېدم چې دموټر شمېره يې وليکم ، وروسته مې هوډ وکړ چې هر څنګه کېږي دپېښې هر اړخيزه څېړنه وکړم.

په همدې اساس کله چې زده کړيالان له پوهنتون څخه بهر شول،اوپوهنتون په غولي لږه څه ګڼه ګوڼه کمه شوه نو پوهنتون ته ننوتم او راساً د رويا پوهنځي پر لور روان شوم دڅو پوښتنو او ګروېږنو وروسته دنښو په تر لاسه کولو سره وتوانېدم چې درويا ټولګی پيداکړم کله يې چې ټولګي ته نږدې شوم نوديوه سپين ږيري چپړاسي نه مې دنوموړې په اړه پوښتنې وکړې.

زوړ چپړاسي چې زما دپوښتنو او ګروېږنو نه په تنګ شوی و ګډو وډو ځوابونو په راکولو يې پيل وکړاوپه آخره کې لا په غوسه هم شوخوکله چې مې ورته دتو ما نو يو څوګون په ورغوي کې ورکېښود ويې خندل او ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

((وبخښی زه سم ستاسې پوښتنو ته ځیرنشوم هر څه چې غواړئ وپوښتی ښاغلیه ترکوم ځایه چې معلومات لرم درته یې وایم اولار ښوونه درته کوم))
د((رویا)) نښې مې ورکړې اوپوه شوم چې دا رویا ښه پېژني هغه وخت مې ورته ځان د رویا مرکچین ښکاره کړ چې ګواکې زه رویا سره واده کوم او مخکې له واده غواړم دنوموړې په باره کې څېړنه وکړم نو تاسې چې هرڅه دهغې په باره کې پوهیږئ راته ووایئ.
چونکه ناکراره اوکنجکاو وم لومړی مې کوښښ کاوه هغه ځوان چې رویایې په موټرکې سپره وه وپېژنم او د دې لپاره چې ترهرڅه دمخه دغه سکالوماته روښانه شي . زاړه چپړاسي ته مې وویل : رښتیامااوس رویاپه یوه شخصي سور رنګي موټر کې ولیده ((دغه شخصي سور رنګه موټردچادی؟))
تریوې شېبې چوپتیاوروسته یې راته وویل ښاغلیه هغه ((احمدف)) درویا ټولګیوال دی، پلاریې دښاریولوی بډایه دی اوخپله یې هم ښه قوي ځوان دی.
په داسې حال کې چې دشونډولاندې مې یوڅوبدې ردې احمدف ته وویلې،دخپلې رویاپه هکله مې ترې یوڅوپوښتنې او... وکړې،یوه دملنډو ډکه موسکا یې وکړه اوویې ویل : ((لکه څنګه چې خلک وایي رویا داحمد ملګرې ده اوهغوی هم ډېری ورځې ساعتونه،ساعتونه سره یوځای تېروي.اوازه وه چې احمد پوډري و او رویا یې هم له ځانه سره په دې ناولي عمل روږدې کړې،رویا هم ددې لپاره چې له احمدف څخه پوډر واخلي دمجبورۍ ورځې ورسره ملګرتیاکوي ،احمدتېرکال دبد فعله ملګروسره دهېوادڅخه بهر په پوډرو روږدی شو ،پلاریې چې خبرشونوده ته یې دپوډرولپاره پیسې نه ورکولې احمد اړشوچې دمخدره توکو له بانډ سره کار وکړي اوکله چې دپوهنتون پازه وال (مسوولین) پرې خبر شول نواحمدیې له پوهنتون څخه وشاړه خوپلاریې دخپل ابرو اوعزت خوندي ساتلوپه پارنوموړی دپوډریانوددرملنې روغتون ته بوت او بستریې کړ ترڅوښه شو او دویم ځلي یې دپلاراوپوهنتون سره ژمنه وکړه چې بیابه داکار نه کوي اوخپلوزده کړوته یې ادامه ورکړه.
خوبیا لړاوډېره اوازه ده چې احمد بیا پوډري شوی او رویا یې هم په همدې ناولي عمل روږدې کړې ده،دزاړه چپړاسي دخبرو په اورېدوسره مې ټول بدن ولړزېد پښې مې سستې شوې احساس مې وکړچې ګوندې پرځمکه ولو وېدم، په بیړه مې دزاړه چپړاسي سره خدای په اماني وکړه اوزنګېدلی ،زنګېدلی له پوهنتونه رابهرشوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښایسته نری بادرا الوته د ونو له پاڼو تېرېده اوزماپرمخ لګېده ،اوس نوزه دیوبې دمه اوسست سړي په څېر شوی وم چې هره ګړۍ مې دلوېدو شونتیاوه .په هرې خوارۍ چې و ماځان واټ ته ورساوه دیوې شپې لپاره مې دلومړۍ ورځې ملاقات راپه یاد کړ،نوی پوه شوم چې په هغه ورځ د رویا اکرپه قهوه تون کې ولې تغیر وکړ،نوهغه پوډری شوې ده اوزه پدې نه پوهېدم .احساس مې وکړچې درویا ژوند په خطرکې دی اوهر څنګه چې کېږي هغه باید وژغورم ، ماله رویا سره دزړه له تله مینه درلوده اواوس داشونتیا وه چې هغه له لاسه ورکړم او راځخه پناشي،اوس چې په حقیقت پوی شوی وم بې له دې چې هغه پوه شي باید زه یې وژغورم.

اوس نوهره شېبه دهغې ژوند په خطرکې و او ډېرژر یاوروسته به دمرګ غېږې ته ځان تسلیم کړي ،اوپدې صورت کې زه هم باید مړشوی وای ،په همدې سوچونوکې ډوب وم چې کورته ورسېدم.

له کوره مې رویاسره ټیلیفوني اړیکه ټینګه کړه هغه په کور کې وه ،زه بې له دې چې دپوهنتون دتللو په هکله ورته څه ووایم ورسره مې وټاکله چې سبا دمازدیګر په څلورو بجو دتریایي واټ په سیمه کې دضیا شاعر په واټ کې سره وګورو ،وروسته له ټیلیفون څخه په سوچ کې ډوب شوم.په عجیبه او ډیرخطرناک سوچ کې چې دپوډرو زهروپه هکله و او رویایې ګواښله،زه یې ډېرځورولم،هرڅنګه چې وخو ترسبا مازیګرڅلوروپورې مې صبر وکړ،سبا په ټاکلې وخت په یوه ټکسې کې د تریایی قهوه تون ته ولاړم.

رویا ځوشېبې وروسته راغله،زه هم له خپله ځایه راجګ شوم اوپداسې حال کې چې کوښښ می کاوه له ناکامه وخاندم دکښېناستوبلنه مې ورکړه ،هغه هم کښېناسته ،ورته مې وویل:

(ځنډ دې وکړ؟)

(ښښنه غواړم کارمې درلود ځکه ځوشېبې وځنډېدم)

(ښه څه خورې ؟)

(ایسکریم)

ډېره ښه ده

ګارسون ته مې د ایسکریمو وویل،وروسته رویا خبرې پیل کړې اوزما دحال یې وپوښتل،ددې لپاره چې زما خفګان (ناراحتی)ته ځیرنشي نو د نوموړې پوښتنوته مې عادي ځوابونه ورکول،ګارسون ایسکریمونه راوړل اودواړوپه خوراک پیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ.ایسکریم مې په بې کړونې وخوړ،کله چې خلاص شوورته مې وړاندیزوکړچې بهرووځو،لږچکرووهواوپه څنګ کې یې لږې ازادې خبرې هم وکړو ،ویې منله د تریا دقهوه تون نه بهرشوو او د رامسټرپه واټ کې ورسم شوو.لمرخپلې وروستۍ په وینولړلې وړانګې دغاړه غړۍ غرونوترشا پناه کولې اوغروب هم په خپل خوند ور او زړه راښکونکي ځپواو ولولوسره رادبره کېده .زه اوهغه په ماتواوګوډوګامونوپلې درامستروانټ څخه ثریا واټ پرلورې وګرځیدو.زماپه زړه کې سوزونکې لمبې بلې وې .داسې حس مې کاوه چې په رویا مې زړه سوځې خودازړه سوی نه ؤ،بلکه دهغې سره مې مینه وه اوهمدامینه وه چې زه یې اړکړی وم ترڅو رویا له دغې جهنم څخه وژغورم . له ډېرو سوچونووروسته مې داهوډوکړچې داخبره په خپله رویا سره مطرح کړم که ګوندې دهغې په مرسته ددې بد مرغۍ لپاره کومه دحل لیاره پیداکړو،کله چې مې ورته حال ووایه نوماته او نا هیلې شوه،اوښکې یې په ستر ګو کې وځلېدې اوساه یې په ستونې کې زندۍ شوه ،اوداچې پوه شوه زه په ټولو شیا نو پوه شوی یم ډېره بده خواشینې شوه ،خوماورته ډاډورکړورته مې وویل ما ځکه داخبره له تا سره شریکه کړه چې مینه درسره لرم اوغواړم مرسته درسره وکړم ،ژمنه مې ورسره وکړه چې دژوند تروروستیو شېبوپورې هم ورسره دټولوناخوالوپروړاندې ولاړیم .اوددې په څنګ کې مې هیله هم ترې وکړه چې له دې وروسته دې نوره داحمدف سره په موټرکې نه سپرېږي ،او دخپلې اړتیا دپوره کولو په موخه دپوډروله کبله دې داحمد سره ملګرتیا نه کوي.

هغې له ماسره ژمنه وکړه چې وروسته تردې به داکار نه کوي او داخبره یې ماته مستند اسناد شول ، وروسته له هغې ورځې رویا په محسوسه توګه خپله کړنلاره بدله کړه او کومې پوښتنې او څېړنې چې ما وکړې، رویا داحمدف سره خپله ملګرتیا خلاصه کړې وه، په داسې حال کې چې څو ځلې داحمد له خوا ګواښل شوې هم وه ، خو لکه څنګه چې رویا پوډرۍ وه او خوشې کېدل (ترکول) یې په داسې اسانۍ شوني نه وه نو کومې پیسې چې پلار ورکولې په ټولوبه یې پوډر اخیستل اوڅکول به یې،خوماډېرکوښښ کاوه چې هره ورځ یې پرې لږ،لږکم کړم ترڅو په اوډلې ډول یې پرې پرېږدم زه دکوم اکر(حالت) نه چې په مخه راته ډېرخوشحاله وم اومطمین وم.کوم اکرچې رویا غوره کړې دی ډېرژربه پوډرترک کړي اوهغه وخت بیا کولای شو په خوشحالۍ ژوند پیل کړو.

زموږددې دومره ستونزو اوکړاونو ګاللو سره سره بیا هم احمد غلی پاتې نشو اودخپل غچ اخیستلوپه موخه یې د رویا پلارته شیطاني وکړه،درویا پلارهم یوبډایه اوکنجوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی و ، اصولاً تردي ورځې يې هېڅ کومه پاملرنه د رويا ژوند ته نه وه کړې ، هغه داسې يو پيسه دوست سړی و چې ترهرڅه به يې کارته ډېر ارزښت او اهميت ورکاوه، فوق العاده مستبد انسان و او کله چې دلور روږدېدو نه خبر شو نو لکه په زرهاوبې پازه پلرونو غوندې يوازې پخپل لور ورځنې جيب خرڅ بند کړ او...
داسړی د دې پرځای چې درويا دبچ کېدلو په خيال کې واوسي دخپلو پيسو په غم کې وو او داسې ګومان يې کاوه چې هر ګوره په دې کار به يې لور د روږدېدو څخه خلاصې ومومي !
کله چې رويا ماته داجريان ووايه نوورسره مې ژمنه وکړه چې که هر څنګه کېږي او له هر ځايه کېږي هېڅ کله به يې بې پيسو نکړم او په دې اساس کومې پيسې به چې ما رويا ته ورکولې بس کېدې يې او دپلار پيسو ته يې اړتيا نه پيدا کېده. پلار لوده يې هم ګومان کاوه چې ګوندې په دې ډول يې لور د پوډرو له روږدېدا څخه خلاصی ومومي.
اوس مااو رويا ډېرې ورځې دبېکارۍ پرمحال سره کتل اوسره يو ځای کېنښنا ستو ورځې اومياشتې مو سره يو ځای تېرې کړې ،اود ازموينوموسم موراورسېد ما د رويا په هڅونې اوټينګار ډېر زيارګاللوچې خپلې ستونزې اودرسونو وروستوالی بشپړ کړم ، رويا هم له ماسره په درسونو کې خورا ډېره مرسته وکړه چې په دې توګه ما وکولای شول په خپلو کالنېزوازموينوکې بريالی شم او ښه نمره واخلم
کله چې رويا زما له بريا ليتوبه خبره شوه نو د ډېرې خوشحالۍ نه په جاموکې نه ځايده،ځکه اوس زه او هغه دومره سره نږدې شوي ووچې غمونه اوخوشحالۍ مو سره يو ول،زه او هغه د دوو بدنونو يوه ساه (روح) وو. څو اونۍ وروسته د رويا ازموينې هم بشپړې شوې او هغه هم په ښو نمروبريالۍ شوه اوس نوزه دهغې او هغه زما په بريا ليتوب خوشحاله وو !!
کله چې د اوړي ګرميو رخصتۍ پيل شوې او د رو يا پلارچې ګومان يې کاوه د پيسوپه نه ورکولو دخپل لور د روږدېدو درملنه کولای شي،هوډوکړچې دخپل کاردلابرياليتوب په موخه اودخپلې لوردپام غلطۍ لپاره نوموړې خپل بڼ (ميګون) ته دنيا کره ولېږي.
کله چې رويا داخبره ماته وويله ډېر خوشحاله شوم ځکه ما هم کولای شول چې خپلې رخصتۍ په ميګون کې دخپل تره (کاکا) کره په ښکليوبڼونوکې تېرې کړم اوهلته بيا کوای شم چې ډېری وخت له رويا سره ووينم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پایله کې همداسې وشول زه او هغه دڅو ورځو لپاره میګون ته لاړو ،دهغې ورځې له سبا وروسته مااورویا ډېرې ښې ورځې سره یو ځای تېرې کړې،هرسهاربه دنوردې غره ، بڼونو،دهلکانو او نجونو یو ځایې لوبواوخلاصه بېلابېلو لوبو او ځایونوته تللو او په دې توګه، مومینه هره ورځ دبلې ورځ په پرتله زیاتېده داوړې ډېرې اوږدې اوګرمې ورځې تېرې او ورځې بېرته په خپل آر (اصلي) اکر شوې، یوه ورځ یې ماته خبر راکړچې پلارمې تهران ته غوښتې یم ، ما هم خپل کالي راټول ، او له رویا سره مې خدای په مانی وکړه زما دبدرګې پرمهال رویا غټې غټې اوښکې تویېولې،زه مجبور شوم او ورسره مې ژمنه وکړه چې دهمدې ورځې په مازیګر که هر څنګه کېږي بېرته راځم او په همدې ژمنه له هغې څخه لاړم ، کله چې له میګون څخه تهران ته ورسېدم ترو خپل کورته لاړم هلته وضع بل ډول وه هرشي له پخواسره توپیردرلود، زموږ ډېری خپلوان زموږ په کور کې ترسترګوکېدل ټول ماتم وهلي ول، او دټولوسترګې له اوښکو ډکې وې،دلته زه دیوه ترخه حقیقت سره مخامخ شوم اوډېرژرپوه شوم چې مورمې دتل لپاره سترګې پټې کړې دي ، دمور دمرګ دخبرله اورېدو سره مې ډېر وژړل حتی دومره مې وژړل چې څوځلې بې خوده شوم چې خپلوخپلوانو بېرته را په صد کړم،اوس نو ما خپل خورا نږدې کس دلاسه ورکړی و اونه پوهېدم چې وروسته تردې به زما برخلیک څنګه کېږي !

دمورمړینې زما وضع بل ډول کړه او زما لپاره یې رابدله کړه ،دمورله مړینې وروسته زه نورښوونځي ته لاړنشوم او لکه څنګه چې زما پلار هم شپږمیاشتې وروسته دبلې ښځې سره واده وکړنوزما ژوند نورپه هغې کورکې تنګ شو او هغه کور راته دوزخ ښکاره شو، شاید که زما پلار دمورپه ژوندونې بله ښځه کړې وای دومره به یې نه وای ځورولی، خو کله یې چې دهغې له مرګ څخه شپږمیاشتې وروسته دا کار وکړنو یوه عجیبه او وېرونکي کرکه مې ورته په زړه کې پیدا شوه !

اوس نو په نړۍ کې زما یوازنۍ هیله او امید رویا وه ، دهمدې کبله مې هوډ وکړ چې برخلیک مې هسې هم دمورله مرګه وروسته بدل شو، ښه داده چې له رویا سره واده وکړم او دهغې دعمل پرېښودو څخه وروسته یو ښه سوکاله او آرام ژوند پیل کړم. دهمدې هوډ له کبله مې له پلار څخه په داسې حال کې چې کرکه مې هم ورځنې کوله دیوه کار پیداکېدو غوښتنه وکړه ، څواونۍ وروسته یې راته کار پیدا کړاودهغه په غوښتنه دیو ودانېزې(ساختماني)کارخانې دحسابدارۍ په برخه کې وټاکل شوم .زه له خپله کاره راضي وم او کوښښ مې کاوه چې دکار خانې پازه وال هم راڅخه راضي واوسي،دهمدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبله مې صداقت داري او امانت داري کوله چې په ډېر کم وخت کې مې وکولای شول واده وکړم اودصندوق رئيس شم،خپل سرو سامان مې هم جوړکړاوتنخواه مې هم ديوې کورنۍ دجوړېدو لپاره بسيا وه،کومې پيسې مې چې دتنخواه په نامه اخيستې هم مې رويا ته ورکولې او هم ما لګولې.اوس نوزما ستونزه يوازې دارويا پوډري تو ب و ، ددې لپاره چې له هغې سره واده وکړم نو په کاروه چې هغه دې خپل روږدېدل پرېږدي، يوه ورځ چې زه اوهغه بهر دچکروهلو په موخه وتلې وو ورته مې وړانديز وکړ چې يوه ځانکړې روغتون ته لاړ شو او ورسره وګورو چې ددې عمل دپرېښودو لپاره څومره لګښت ته اړتيا شته رويا ومنله اوپه مشوره يوه ځانکړي روغتون ته لاړو دروغتون مدير چې ددې برخې ځانګوال (متخصص) هم وو ويې ويل لس زره تومانوته اړتيا شته تر څو دا روږده شي،ماډېرکوښښ وکړچې پيسې څه کمې کړي خو ويې نه منله، او زياته يې کړه چې په روږدېدويې ډېر وخت تېرشوی اوموږ اړيو چې وينه يې بدله کړو.نورنو ټينګارراته ښه ونه ايسېده اواودځانګوال سره مو خدای په اماني وکړه اوله روغتونه رابهر شو په لاره کې له ځانه سره ديوې لنډې محاسبې وروسته ځيرشوم چې ددغو پيسودپيدا کېدولپاره زه بايد حداقل دوه کاله زيار وګالم ترڅو دغه پيسې چمتو کړم او په دې دوه کالو کې شونتياوې شته چې څه نوې پېښې راپيدا شي او ممکن زه او رويا سره جلا شو په همدې موخه مې له ځانه سره هوډ وکړ چې هر څنګه کېږي او په هره توګه چې کېږي زه بايد دغه پيسې پيدا کړم او خپله مينه وژغورم.

څلورم څپرکی

دهغې ورځې له سبا څخه ما خپلې خوارۍ دپيسو پيدا کېدلولپاره د رويادرملنې په موخه پيل کړې،هرچېرې مې چې وکولای شول لاړم اوهرصيميمي او کلک ملګري مې چې درلود ورغلم خوله ټولو ناهيلې راغلم په دې وخت کې مې ذهن ته راغلل چې يو ځل خپلې مشرې خورکره تهران ته ولاړ شم کېدای شي ستونزه مې اواره کړي ، خور مې په شيراز کې پيژندل شوې او ډېرايه ښځه وه هغې کولای شول چې دادومره پيسې ماته راکړې ښالي (دخور مېړه) مې درې کاله ترمخه په يوه ترافيکی پېښه کې مړشوی واولکه څنګه چې هغوی اولادونه نه درلودل او په څنګ کې يې کوم وارث هم نه درلود نوټول شته او پانګه يې زما خورته په ميراث پاتې وو . خورمې دخاوند له مړينې وروسته بل واده ته زړه ښه نکړ اوپه يوازې توګه يې په شيرازکې ژوند پيل کړاوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومو پیسو څخه چې دې ته له خاوند څخه په میراث پاتې وې او کومه ګټه یې چې ورته کوله کولای شول ما ته زما دا اړتیا لپاره یې راکړي.
دا ترټولو خوراښه لاره وه په دې توګه ماټیلیفوني رویا ته اطلاع ورکړه او وروسته ترهغې د ښرازپرلوردخورکره روان شوم ، کله چې هلته ورسېدم نږدې سهارو له موټره ښکته شوم هوا ډېره یخه اوباراني وه تورو وریځو په اسمان کې غویامنډ جوړ کړی و ، په غم ځپلې زړه ، خواشیشتی دخور دکور پر لور رهي شوم ، په خیال کې مې رویا لېدله چې دواده په سپینه جوړه کې مستي کوي او خپل سپین مرغلین لاسونه یې زما پر لور اوږده کړي دي. او موسکی موسکی کېږي ، زه هم په ډېرې خوشحالۍ ورته زیری ورکوم چې ډېر ژر به یې له دغې ناوړې او وژونکې ناروغۍ وژغورم ، ښه مې نه دي په یاد چې څومره به په دې سوچ کې ډوب وم چې نوی ځیر شوم دخور کورته مې رسېدلی یم نږدې پنځه بجې وې چې زه دخور کور دوره تر شاه ورسېدم په کراره مې خپل ساړه لاسونه دپطلون له جېبه راوکښل او دکور ټالۍ مې ووهله د درېیو دقیقو لپاره مې همداسې ټالۍ وهله تر څو یوه غټه پېږه او سره پړه مزدوره یې له خوبه راویښه شوه او وریې پرانیست.
زه یې وپېژندلم اوسلام یې راکړ په داسې حال کې چې زما له ورتګ څخه په هغه وخت کې اوتره شوې وه دکور بلنه یې راکړه، بې له دې چې دنوموړې اوترېدوته کوم اهمیت ورکړم ترو دخورخونې ته ورغلم هغه چې هم دټالیو په اواز راویښه شوې وه راته ډېره خوشحاله شوه او په غېږکې یې ونیولم ، وروسته له روغبړه او پوښتنو مې ښه ونه ګڼله چې ورته ووایم ، هغه دکور د ټولو له احواله خبره شوه او زه یې ستړې ولیدم نو په بله خونه کې یې راته ځای جوړکړ چې یوه سترګه خوب وکړم سم نپوهېږم چې څومره خوب به مې کړې وي خو چې کله له خوبه راویښ شوم نو نږدې دولس بجې وې له ځایه پاڅېدم او وروسته دمخ له وینځلو مې ډوډۍ وخوړه دخور په غوښتنه مې دمیلمنو کوټې ته دخبرو لپاره لاړو ، ما دلارې په هکله دیوې لنډې سریزې وروسته د ارې سکالو په اړه ورته وویل او ورته مې شرح ورکړه چې څنګه له رویا سره اشنا شوی یم او څنګه وضع اوس لري او کومو پیسو ته مې چې اړتیا لرله ورته مې یا دې کړې ، خور مې لومړۍ مسکۍ شوه زه هم خوشحاله شوم چې ښایی رایې کړي خو نا څاپه یې څېرې بدلون وموند او ویې پوښتل: ((رښتیا څومره پیسو ته اړتیا لرې ؟))
((لس زره تومانو ته !!))

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې حال کې چې حق په جانبه څېره یې غوره کړې وه ویې ویل: ته زما وروریې او زه لیواله یم له تاسره مرسته وکړم خو په تاسف سره دا کومه شمېره چې ته یې غواړې دستي ساعت راسره نشته دي ، خو که غواړې درې زره به درته او س درکړم او پاتې به شپږ میاشتې وروسته درولېږم ، غیر له دې زه هم بله چاره نلرم او داشونتیا له ماسره نشته چې ټولې یو ځل درکړم.

دخور په خبرو نږدې و چې لیونی شم په دغې ځواب سره یې چې ماته راکړ ټولې هیلې او ارمانونه مې په سین لاهو شول ، زه په ډېرې هیلې او امید هغې ته ورغلی وم خو هغې زه ناهیلې او زړه تورن کړم ، دلته و چې دبډایه خلکو سره مې کینه او حسد پیدا شو زړه مې غوښتل چې زه هم بډایه واوسم او په خپلو پیسو باندې خپل ټول ارمانونه پوره کړم خو افسوس او بیا هم افسوس چې ما پیسې نه درلودې او زه مالداره نه وم ، په زړه کې مې خدای (ج) ته وویل (ولې یو شمېر دومره پیسې لري چې ټولای یې نشي او یو شمېر بیا دومر ه محتا ج او مسکین دي چې حتیٰ بیګاه ته د ډوډۍ روپۍ هم نلري او وږي ترې دسلهاو سوچونو سره په بړستنې ننوځي خو حتیٰ ددې پوښتنې لپاره مې هم ((قانع کېدونکی ځواب پیدا نکړ په ډېرې نا هیلې دپوچو او ګډوډو سوچونو سره او دهغې خیالونو سره چې کله شېرازته ننوتم ترې راووتم او رورسته دیوې وچې او یخې خدای په امانۍ دخور او مزدورې سره یې بې له دې چې دپاتې کیدو ست ته یې پاملرنه وکړم له کوره یې راووتم ، یو څو شېبې بې موخې دشېراز په واټونو کې وګرځېدم راوګرځېدم او په پایله کې په ناهیلۍ په داسې حال کې چې نه پوهېدم څه راپېښېږي دتم ځای پرلور روان شوم او په داسې حال کې چې خورا ډېر ناکراره مغموم او غوسه وم په یوه زاړه او مات ګوډ موټرکې راسپور شوم او دتهران پر لور مې حرکت راوکړ ، کله چې تهران ته ورسېدم ناوخته و او زموږ شرکت دسهارنۍ حاضرۍ ډېر وخت تېر شوی و دهمدې کبله مې دخپل مشر (رئیس) سره ټیلیفوني اړیکه ټینګه کړه اوورته مې پلمه وکړه چې نن سهار دکلکې ناروغۍ له امله ونه توانېدم خپل کارته راشم ، پس له غرمې به انشاالله خپل سهارنی پاتې شوی کارهم بشپړ کړم وروسته له دې چې غوړی مې کېښنود ، په تهران کې ټولو ملګرو او یارانو ته ورغلم که ګوندې پیسې ترې واخلم خو په تاسف سر ه باید ووایم چې ټولو ملګرو څخه بیا هم بېنوا راغلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا هیلۍ مې ټول بدن لکه خوږونکي ځناور سوری کړی و او داسې حس مې کاوه چې نور نو روح مې په تن کې په تنګ شوی او ډېر ژربه دهوا څپو سره ګډ شي او بدن به مې لکه د سلګونو جسمونو په څېر په فراموشۍ لاهو شي.

خو نه هېڅکله هم داسې ونه شول زه مړ نه شوم او مقاومت مې وکړ او کوښښ مې کاوه چې اخر به بریالی شم زه ځکه ژوندی پاتې شوم چې پنځ (طبیعت) زما په برخلیک نورې لوبې هم کولې او هر ډول برخلیک یې چې زړه وغواړي را په برخه یې کړي. دهغې ورځې له غرمې وروسته بیا هم په ډېرې بې اوسلګۍ (حوصلګۍ) شرکت ته ولاړم او دخپلې خونې په کرسۍ کښیناستو مې د سلګونو سوچونو سره په کار پیل وکړ دا چې دشېراز یون (سفر) له امله مې کارونه وروسته پاتې ول نو تر ناوخته پورې مې خپل کارونه وکړل ترڅو چې کار بشپړ شو که څه هم نور کار کوونکي لا څو ساعته دمخه تللي وو.

کله مې چې کار بشپړ شو غوښتل مې له خونې ووځم چې په دې وخت کې یوې مرموزې او زړه راښکوونکي قوې راباندې یرغل وکړ او دصندوق په لور یې راښکودم ! دصندوق په منځ کې روپیو له ورایه راته سترګکې وهلې په سوچ او خیال کې مې رویا ولیده چې په همدې پیسو له مرګه ژغورل کېږي او ماته سوري وهي چې ما وژغوره که هر څومره کوښښ مې وکړ چې دغه مرموز غږ مې په ضمیر کې غلې کړم خو ونه توانېدم ځکه پیسې راته مخامخ وې خو د راخیستو جراات مې هم نه درلود ، له ځانه سره مې سوچ وکړ که دا پیسې واخلم نو یوه ستره رسوایي او بدنامي به ترې جوړه شي او دا کار زما لپاره چې دشرکت د مشر اعتمادي سړی وم خورا ستونزمن کارو ، خو په پایله کې چې په یوه داسې ستونزمن اکر کې راښکېل وم داکار مې وکړ او دخپلې اړتبا وړ روپۍ مې ترې را واخستلې او له شرکته رابهر شوم . له ځانه سره مې سوچ کاوه چې زه خپله دصندوق مسوول یم کوای شم تر یوې اونۍ دا سکالو پټه وساتم او څوک راڅخه خبر نشي او په ځنګ کې هیله من وم چې په دې یوې اونۍ کې که هر څنګه کېږي داپیسې پوره کړم او بېرته یې په خپل ځای کې امانت کېږدم او همدارښتیني یا دروغجنه هیله وه چې زه یې دصندوق غلا ته اړکړم . سبا ه ډېر وختي په وېرې او اُمید له پیسو سره یو ځای خپل صمیمي او کلک ملګري ((حمید)) کورته ورغلم.

حمیدمې یو له کلکو ملګرو څخه وچې پلار یې ډېر بنوښه او ځمکې دتهران داطرافو په سیمو کې درلودې او حمید دغه جایداد کنټرولاوه ، هغه ډېری وختونه له ماسره مرسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې وه او حتیٰ کله چې ما ترې د رویا دبسترېدو له کبله پیسې وغوښتې نو ډېرې هلې ځلې یې وکړې چې له پلار څخه یې واخلي خو بریالی نشو .

زه او حمید ډېر کلک ملګري وو ، دهماغه وړیکتوب نه به مو سره یو ځای لوبې کولې او له یو بل څخه به مو مشوره اخیسته حمید په ظاهره ډېره ښه هلک و خو په شدیده توګه یې دپلار خبرې منلې او که دپلار خبرې یې نه وای منلی نو ښکاره وه چې پلاریې یوه روپۍ هم نه ورکوله ، خو ددې ټولو خبرو سره سره هغه ماته یو خورا ښه او مهربان ملګری و .

دهغې ورځ په سهار وختي چې کله ما دحمید دکور ټالۍ ووهله ، مزدوریې راته ور پرانیست او سلام یې وکړ ، زه یې د سلام له ځوابو لو وروسته تر و دحمید خونې پر لور روان شوم هغه تا زه له خوبه راویښ شوی و زما په لیدو سره یې تعجب وکړ ، ورته مې وویل یوه ډېره مهمه سکالو راته پېښه شوې ده او بې سرېزې مې ورته موضوع تشریح کړه ، حمید دکیسې له اورېدو وروسته ډېر ټینګار وکړ چې پیسې واپس په خپل ځای کې کېږدم او له سره یې ژمنه وکړه چې په ډېره کم وخت کې به دغه پیسې درته چمتو کړم . ما هغه ته ډاډ ورکړ چې دپیسو دپیدا کیدو پورې کولای شم دغه سکالو پټه وساتم او چې کله دې پیسې راکړې نو ببرته به یې پخپل ځای کې کېږدم ، حمید ډېر ټینګار وکړ چې پیسې ببرته کېږدم ځکه شونتیا لري داخبره په ډاګه شي او هغه وخت بیا تا دیوه غل په نامه حوزې ته وسپاري ، ما بیا هم هغه ته ډاډ ورکړ چې خبره به دومره نه شړېږي ، ځکه که ته (حمید) هم ونه توانېږې چې تر ټاکلې مودې پورې پیسې راکړې نو زما پلار به دخپل ابرو او عزت خوندي ساتلو په خاطر دشرکت مشرته پیسې ورکړي ځکه هغه یې ملګری دی او خبره به پټه پاتې شي .

خو حمید راته وویل ته لیونی یې ، ته غواړې دیوې پوډرۍ ا وبې اندېښنه نجلۍ له کبله خپل موقف او عزت په خطر کې واچوې ، ښه به داوي چې داکار ونکړي !

زما چیغې دحمید خبره په نیمایي کې ورغوڅه کړه او ورته مې وویل ما داکار کړی او له خپله هوډه په هېڅ وجه نه اوړم ، حمید چې کله زما بې کچې ټینګار ولید له خپلې خبرې واوښت او نوریې هېڅ ونه ویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم څپرکی

بله ورځ په ډېرې وېرې او خپګان شرکت ته ولاړم او بې له دې چې ځوک ماته ځير شي يا پر ما شکمن شي په خپل کار مې پيل وکړ ، کله چې شرکت رخصت شو او خلک لاړل نو راساً رويا ته ولاړم هغه تر ټولو ورځو ښايسته او جذابه ښکارېده کله مې چې سترګې دهغې سترګوته ځير شوې نو احساس مې وکړ چې زړه مې له ډېر ه هيجانه لړزېږي چې ګواکې ته به وايې دهغې په مينه کې بريالی شوی يم له ځان سره مې وويل د رويا ددې دومره معصوميت او محبت پروړاندې ځان هم ارزښت نلري په خوشحالۍ مې دهغې په وېښتانو لاس راکش کړ او وروسته مې دپيسو چمتو کولو په هکله له ځانه يو لوی داستان جوړ کړاو ورته مې وويل چې داپيسې مې له خپل يو نږدې ملګري څخه واخيستې په داسې حال کې چې په شکمنه توګه يې ماته کتل ډېرې پوښتنې او ګروېږنې يې راڅخه وکړې چې رښتيا ورته ووايم خوم مايې ټولې پوښتنې په يو ډول او بل ډول ځواب کړې ، هغې ته چې هم نورې پوښتنې بې ځايه ښکاره شوې نو تسليمه شوه او نورېې څه ونه ويل، پرېکړه مې وکړه چې دهماغې ورځې په مازيګر له حميد سره يو ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګړي روغتون ته چې ټاکل شوې وه ، درویا درملنه په کې وشي لاړ شو اودکارونو اوډنه (ترتیب) ورته ووایو . په داسې حال کې چې رویا ډېره خوښه وه له مایې مننه وکړه له دې چې رویا مې ډېره خوښه او هیله منه ولیده نو په خپل غلط کارمې حتیٰ یوه کوچنۍ پښېماني هم ونکړه . ځکه دهغې خوشحالۍ ماته یوه نړۍ ارزښت درلود . ما او هغې کولای شول د روږدېدلو له درملنې څخه وروسته یې یوښه او نوی ژوند پیل کړو ، له دې خبرو وروسته چې غرمه نږدې وه وړاندیز مې وکړ چې ډوډۍ په یوه رستورانټ کې وخورو ویې منله او په ډېره مینه یوه رستورانت ته لاړو او ډوډۍ مو وخوړه ، وروسته سینما ته لاړو او بیا مې رویا کورته ورسوله او وټاکل شوه چې رویا به وروسته له غرمې خپلې کورنۍ ته درواغ وایي چې نوموړې دخپلو ټولګیوالو سره یو ځای دیوه جمعي ګرځیدو او علمي پرکتیک په موخه دیوه اوږده وخت لپاره دهېواد بېلا بېلو سیموته ځي او وروسته بیا باید دهماغې سینما مخې ته ودرېږي چې یو ځای په ګډه ځانګړي روغتون ته لاړ شو .

ساعت په شپږو څرخېده چې په عجله مې خپل کالي واغوستل او حمید ته مې هم ټیلیفون وکړ ، چې کوم ځای کې موچې له رویا سره ژمنه کړې راشي او وروسته له هغې دکوره رابهر شوم .

کله چې نوموړي ځای ته ورسېدم رویا تر ما دمخه راغلې وه خو دحمید لا درک نه و په دې وخت کې دیوه مات ګوډ ټیکسي چې رنګ یې هم شړیدلی و دبریک وچ غږ دفضا چوپتیا وشیرله او شېبه وروسته حمید ترې راښکته شو . درویا او حمید له وریېژندلو وروسته درې واړه دروغتون پر لور چې په هماغه نږدیو کې و روان شوو دپنځو او شپږو بجو شاوخوا کې موږ روغتون ته ورسېدو ، داطلاعاتو مسوول تن موږ دانظار خونې ته بوتلو او اړوند ډاکټر ته یې ټیلیفوني اطلاع ورکړه څو شېبې وروسته ډاکټر راغی او موږ یې خپلې کوټې ته بوتلو ، له ډېرو خبرو وروسته زه او ډاکټر دې پایلې ته ورسېدو چې رویا همدلته بستر کړواو وروسته مې بیا ددرملنې پیسې تحویلې کړې او په څنګ کې مې لږې روپۍ رویاته هم ورکړې چې ویې لګوي او په ځان تنګسه تېره نکړي ، په ډاکټر مې ټینګار وکړ چې درویا خیال وساتي ډاکټر هم ژمنه وکړه چې تر خپله وسه به کوښښ وکړي . او رویا به خوشحاله وساتی او په څنګ کې یې ډېر ژر به سیستماتیک ډول درویا درملنه وکړي. او دغه راز رویا به دتل لپاره له دې وژونکي ناروغۍ څخه وژغوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې ډاکټر مور هغې کوټې ته بوتلو چې رويا په کې بستربده ډاکټر ووت او حميد هم په يوه پلمه له کوټې بهر شو. زه او رويا يوازې په خونه کې پاتې شو کله چې يوازې شو نو رويا ناڅاپې خپل ځان زما په غېږکې راغوځار کړ او په شتکوشتکو يې وژړل او دلومړي ځل لپاره يې شونډې زما پر شونډې کېښودې او دمينې په نړۍ کې سره ورک شو ، بدن يې سوزونکې ګرمي درلوده ، او سترګې يې له اوښکو ډکې وې څېرې يې يو ه عجيبه اکر درلود . داشېبه زما لپاره هم دنه زغم وړوه او داسې احساس مې وکړ چې زه هم ژړېږم ، کوښښ مې وکړ چې ځان په واک کې کړم خوبې اختياره مې اوښکې توېدې ، زما اوښکې دهغې په صورت او دهغې اوښکې زما په صورت تويدې ، يو بل مو ښکلول ځکه دجدايي او بېلتون زغم مو نه درلود .

ډېر وخت په همدې ډول تېر شو ځو عادي اکر ته راغلو او چې کله عادي شو نو دخداى په امانۍ او وداع وخت رارسېدلى و . په دې وخت کې حميد هم کوټې راغى ددې لپاره چې ډېر په تکليف نشم رويا له ما غوښتنه وکړه چې ډېر ژر له روغتونه لاړ شم ، سره ددې چې اماده نه وم روغتون پرېږدم او لاړ شم خو درويا ټينګار اړ کړم تر څوورسره خداى په اماني وکړم او وروسته ترې دحميد سره يو ځاى دډاکټر له خونې راووتو ، رويا زمور دبدرګې لپاره دکوټې تر وره راووته او په ديوال يې تکيه وکړه او زموږ پر ګامونو کې يې سترګې ښخې کړې.

کله چې دهليز ختم شو او غوښتل مو چې له نومړي ځايه ووځو چې درويا غږ په دهليز کې انګازې جوړې کړې ، بهمنه زما پوښتنه ژر ، ژرکوه ، زما پوښتنه ژر ، ژر.... نور ژړا مهلت ورنکړ او خپلې کوټې ته ننوته مايې چې کله دوره دبندېدو غږ واورېده نو نه پوهېږم چې څه حال به مې درلوده او دحميد په مرسته له روغتون څخه بهر شوم ، کله چې له روغتونه رابهر شو نو شپې خپلې وزې خورې کړې وې او ستورو هم په سترګک وهلو پيل کړی وو . زما صميمي ملګرى حميد چې زما وضع ته ځير شو ی و ډاډ او زړه ور توب يې راکاوه ، هغه شپه ماته ډېره سخته او دردونکې شپه وه ، په داسې حال کې چې درويا له بستربدو څخه مې زړه راضي و خو خپل ځان مې هغې غلا له کبله مسکين حس کاوه.

اوس نو زه په يوه خراب اکر کې وم نه پوهېدم چې پايله به يې څنګه وي يا څنګه کېږي ځکه پلا رمې دې شرکت ته ورپېژندلى وم ، نه پوهېدم چې که داخبره بربنډه شي څه به کېږي ، دهغه چالپاره چې ټول ژوند يې په ابرو او عزت کې ژوند کړې وي ، ښکاره ده چې دداسې کس لپاره غلا ښه نه ده . زه پخپله هم پوهېدم چې ديو انسان ژغورنې لپاره مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلا کړې ده خودادلیل دټولنې لپاره دمنلو وړ او معقول نه و ځکه غلا ، غلا ده که دیو انسان دژغورنې لپاره وي او که دژوند تامینو لو لپاره .
دغې افکارو زه بې کچې زورولم خو څه مې کړی وای چا ره نه وه ، او باید ځان مې دبرخلیک لوبوته تسلیم کړی وای ، زما لپاره چې په دې وخت کې څه راپېښ شوي ویوداستان و چې هېڅوک یې په پای نه پوهېده !په همدې ګډو وډو افکارو کې ډوب وم او بې موخې خوشې په خوشې په واټونو کې ګرځېدم راګرځېدم، حمید غریب که هرڅومره نصیحت راته وکړ خو پرمایې لږه اغېزه هم ونکړه اخر مې له حمیده سره مخه ښه وکړه او بېرته دکور پر لور ستون شوم ترو خپلې کوټې ته ولاړم او دډېرې ستړیا او نا ارامې له امله په کټ کې وغځېدم او په سوچونو کې لاهو شوم ، سوړ باد له ونو راتېرېده او په کړکیو لګېده، زه بې حاله اوله وېرې سره سوچونو وړی وم او په پایله کې له خپلو سوچونو ستړی شوم او دهمدې سوچونو سره خوب یووړم.
په دې ورځ لږ څه دمخه دنورو ورځو په پرتله را پاڅېدم او په ډار او وېرې شرکت ته ولاړم کله چې شرکت ته ورسېدم او دننه شوم غیر له ساتونکو، نور څوک لانه و راغلي ، خپل دفتر ته ننوتم بې سابقې وېرې مې زړه رامحاصره کړی و له ځانه سره به مې ویل هره ګړۍ دا شونتیا شته چې دشرکت مشر له ارې سکالو خبر شي او ما زندان ته ولېږي.
ددې سوچ له کبله چې ما به زندان ته لاس تړلی بوزي ډېر وېرېدم حتی لړزې هم پسې را اخیستی وم ، خو چاره څه وه ، ځکه ما پخپله خپل ځان برخلیک ته سپارلی و او دا دبرخلیک خوښه وه چې څه یې زما پر سر راوړل ، زه یوه داسې څپه وم چې غاړې ته په رسېدلو سره له منځه تللم ، او نابود کېدم، په دې اساس ما باید ځنډ ایستلی وای چې په دې وخت کې برخلیک زما په سر لوبه پیل کړه او په دغه جوارۍ یانې لوبه کې برخلیک کامیاب شو !
نږدې غروب و چې دشرکت یوه مشر دیوه مهم قرار داد لپاره زما څخه دصندوق دپیسو غوښتنه وکړه، زه ګونګ او ګنګس شوم نه پوهېدم څه وکړم، دستي مې دحمید کور ته ټیلیفون وکړ خو بیا هم له بده مرغه چې هغه نه و ، یو څوک مې دپلار پسې ولېږه خو پلار یې زما پیدا نه کړ، بالاخره کومه بدبختی او رضالت چې ما پخپله په ځان راوړی و دشرکت خاوند پرې خبر شو او لکه څنګه چې نوموړی زما دپلار ملګری نو په هماغه شپه یې زما پلار شرکت ته راوغوښت او دغلا خبره یې ورته وکړه ، پلار مې هم په ښکاره دشرکت مشر ته وویل: لکه څنګه چې زه مې د زوی معرف یم نو پولیسوته یې وسپارئ تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ورټل شي او خپله سزا ووېني ځکه نو موږ ی غل دی او څوک چې غلا کوي باید سزا ووېني ولو که زما زوی هم وي.
کوم ځواب چې زما پلار د شرکت مشر ته ورکړو نو هغه هم اجباراً زه پولیسو ته وسپارلم او زه په داسې حال کې چې د پولیسو ټولو پوښتنو ته بې ځوابه وم دوسیه یې راته جوړه کړه او د محاکمې په موخه یې زندان ته ورو ستم.
درې میاشتې وروسته یې زه د محاکمو په یوه محکمه کې محاکمه کړم، هغوی تېنګار کاوه چې زه ورته د غلا لامل ووایم ، خو د خبرې له سپیناوي او حقیقت څخه مې سترګې پټولې ځکه داسې ونه شي چې خلک زما او رویا له داستانه خبر شي.
په همدې دلیل د قاضي پر وړاندې غلی او بې ځوابه ودرېدم او چوپتیا مې غوره کړه ، کله چې قاضي ځیرشو چې زه غلی یم او په هېڅ وجه ورته د غلا لامل نه وایم نو مجبور شو زه یې لس زره تومانه د غلا په تور په یو کال بند محکوم کړم.
مهمه نه وه چې زه یې د غلا په تور دیوه کال لپاره محاکمه کړم او محکوم شوم او دې کار راته کوم اهمیت نه درلود چې زه د غله په نامه پولیسو ته ور وپېژندل شوم او تریوه کاله پورې هلته بندي واوسم. بلکې زما لپاره مهم او اړین درویا ژغورل و چې ما د زړه له تله د هغې د ژغورلو لپاره دا کار وکړ او د هغې دروغتیا لپاره مې دا قرباني ومنله او یو کال زندان مې په پراخه تنده ومانه.
په هر حال هغه مهال ما چوپتیا غوره کړه او دا پره مې په ځان ومنله که رښتیا ووایم هغه وخت اصلاً زه هیڅ په خپل حال نه وم ،یوازني شي چې ماته ارزښت درلود ، درویا صحت او روغتیاوه او د همدې کبله مې هم دا پیټی په خپلو اوږو واخیست اونړۍ ته مې ځان د غله په نامه ورو پېژانده خو خپل وجدان اوضمیرته نه وم پړځکه ما د خپلې مینې لپاره قرباني ورکړې وه او دغه قرباني مې د زړه له تله ومنله او یو کال زندان ته مې تېرودرزاوه.
په زندان کې و چې زه د ژوند ترخه حقیقت سره آشناشوم اوداحس مې هلته وکړچې رښتیاهم آزاري څومره خوند لري .ځکه اوس نو آزادۍ اوزندان ترمنځ یوه جګ دېوال وجوددرلود.له دیواله هاخوا آزادواونېکمرغوخلکوژوند کاوه اوهم دخپل ژوند دجوړېدوپه هلوځلو کې ول ،خوله دېواله دېخواکیسه بل ډول وه ،بس یوازې ورځې دشپې اوشپې د ورځې په نامه سباکېدلې ،ترڅومحکومیت یاکومه سزاچې ورته ټاکل شوې وه بشپړه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان په زندان کې دځینوزندانیانوله روحیې څخه سخت په تعجب کې کېږي چې ښه ببلګه یې هغه شمېر زندانیان دي چې داعدام یاابدي حبس حکم پرې صادرشي خودوی هېڅکله خپل اُمید له لاسه نه ورکوي اوهېڅکله دخدای له درباره نه ناهیلې کېږي.

دوی چې هریو ډېر بداوناوړه برخلیک لري هېڅ کله نه غواړي چې خپل خوږژوندیې په داسې ځایونو(زندان) کې په حبس تېرشي اوډېری یې نه پوهېږي چې ولې برخلیک په یوه داسې برخلیک اخته کړل اوهمدارازهغوی په دې ګروهه دي چې انسان په هرځای کې چې وي اوپه هرپېرکې چې وي بویه ناهیلی نشي.

کله چې قیدیان زماله بنده خبرشول نوټول راڅخه راټول شول اوراته یې وویل خوشحاله اوسه ډېر نېکمرغه سړی یې ځکه ته یوازې یوه ورځې دلته یې اوبېرته آزادیږې ،رښتیاهم چې خبرې یې ماته له تعجب ډکې وې خوچې کله یې بشپړه توضیح ورکړه نوهغه وخت پوه شوم چې دوی رښتیاوایي ځکه هغه څوک چې دابدحبس یااعدام په حکم محکوم شوي هغوی ته یوکال یوازې یوه ورځ ده اوبس او هرڅنګه چې وي دایوکال تېرېږي اوپه پایله کې قیدي آزادېږي خو څوک چې دابدي حبس یااعدام په حکم محکوم شوي وي هغوی ته بیایوکال او اوولس (۱۷) کاله کوم ځانګړې ارزښت نلري، خوددې سره سره بیاهم هغوی هیله لري چې ګوندې یوه ورځ عمومي ښښنه اعلان شي اودوی دابدي حبس یااعدام څخه خلاصی ومومي.

خو پخپله دطبعي غریضې له پلوه هرانسان ته ځان خوږدی او دې ته چمتودی چې دزندان د دېواله ترشاه هره ورځ مړشي اوبیاژوندی شي خوهېڅکله نه حاضرېږي چې اعدام شي ! !

دغه ډله خلک سره ددې چې پوهېږي مرګ حتمي دی اویوه ورځ نه یوه ورځ سړی مړکېږي خوبیاهم بې کچې زیارکاږي چې په اسانۍ مرګ ته تسلیم نشي ، ددوی په اند ددوی مبارزه بایدیوه پنداوعبرت وي دهغه چالپاره چې په خوراوړې اشتباه ځان معدوم شوی حس کوي !

کله به چې ماهغوی ته درویاپه اړه خبرې ویلې اوکله به مې چې خپل احساس اومینه درویاپه هکله دوی ته وویله نوهغوی به راته وویل ، ناهیلې مه اوسه مبارزه اومجاهده وکړه ،موږهم مور ،پلار، خور،ورور،ښځه اوبچي لرو،خو په زندان کې مو هېڅکله هغوی هېر نه کړل اوهېڅکله ناهیلي نشو ، ددوی خبرو به ماته نوی ژوند راوبخښه اوهیله من کولم به یې او کله به مې چې له ځانه سره سوچ وکړ چې زما په بندي کېدو دبل انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند له خطره بچ کېږی او له مرګه ژغورل کېږي نو دخوشحالۍ احساس به مې کاوه ، رویا زما لپاره هر څه وه او دهغې له کبله زما زنداني کېدل ماته هېڅ ډول ارزښت نه درلود .

ژوند په زندان کې له بهر سره غیر له محدودیته دومره توپیر نه درلود ، په دې مکان کې چې په واقع کې یوځانګړی ښار و دجګو دېوالو تر شاه یې یو شمېر انسانانو دخپل ژوندي پاتې کېدو له کبله یوازې ژوند کاوه ، زه هم ددغې انسانانو په منځ کې دیوې ښې ګاندي په هیله وم او دزندان شپې او ورځې مې سبا کولې زندان ته غیر له حمیده نور مې نه هېڅ خپلوان او نه ملګري پوښتنې ته راغلل او یوازې هماغه و چې زما پوښتنه یې کوله او په څنګ کې یې زما او رویا ترمنځ اړیکه هم وه ما حمید ته دنده سپارلې وه چې هرڅنګه کېږي زما دبندي کېدو څخه رویا ته څه ونه وایي او هغه هم راسره ژمنه کړې وه چې خپله پوره وسه به وکړي چې دا خبره ترې پټه وساتي او رویا ترې خبره نشي. سره ددې دومره ډاډګېرنې چې زندانیانو ماته راکولې خو بیا هم ماځان یوازې بې له رویا مړ ګاڼه ، په ورځو به مې سوچ کاوه اوپه شپو شپو به بې خوبه وم داسې ونه شي چې رویا ماله یاده وباسي. خو لکه څنګه چې مې په خپله مینه باور درلود نو داسوچ به مې ډېر ژر له سره لاړ او... له بله پلوه تریوې اندازې مې خیال هم ارام وځکه حمید ته مې دنده سپارلې وه چې رویا ته ووایی زه یې په اجباري توګه یو اوږده مسافرت ته لېږلی یم او دا باید تر راستنېدو پورې انتظار وکاږي ، خونه پوهېږم چې ولې هر وخت په زندان کې درویا په سوچ کې وم اوبې دلیله مې زړه درزا کوله ، ډېر ځلې مې داهیله کوله چې ای کاش درویا رخصتیدو پرمهال (له روغتوون څخه) زه هم آزاد وای او تر کوره مې بدرګه کړی وای ، او یو بل مو په غېږ کې ټینګ کړی وای او ښکل کړی مو هم وای.
او دغه راز ما ورته د پوډرو دترکېدو مبارکي هم ورکړی وای ، زړه مې غوښتل چې وروسته له روږدېدا څخه یې یونوی اوسوکاله ژوند سره یو ځای پیل کړو او نېکمرغه واوسو خوافسوس چې هېڅکله مې داهیله ترسره نشوه ، ځکه زما لا تازه پنځه میاشتې په جېل کې تېرې شوې وې چې رویا له روغتون څخه رخصت شوه ، خو زما چې دوه میاشتې په محاکمه او درې میاشتې په زندان کې تېرې شوې نو بویه چې پاتې اووه میاشتې نورې هم په زندان کې تېرې کړی وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر حال دې سکالو زه خورا ډېر زيات زورولم په داسې حال کې چې مطمئن وم حميد زما په غياب کې په خورا ښه توګه درويا پالنه کوي تر څو له زندان خلاص شم نو په دې وجه ډېر کلک دخپلې او رويا راتلونکي ته په تلوسه کې وم.
يوه ګونګ او مبهم احساس شپه او روځ په زندان کې زورولم ، کله به چې غروب پيل شو او ورځ به مړه شوه نوزه به په يوه کونج کې کښيناستم او په سوچ کې به ډوب شوم.
ښايي تاسې باور ونکړئ ، خو په جرات ويلای شم چې غم لړلی او خپه کوونکی غروب دزندان غروب دی ، ټول شيان په زندان کې د غروب پرمهال رنګ الوتي او مړه ښکاري ، حتیٰ غرېونه هم د ورځې په دغه وخت کې محزون تر غورېو کېږي دجېل غروب ددغې ځانګړتياوو په درلودلو سره زه اور تــــه راکاږلم او په خورا سرعت سره يې زه غم ځپلې او خپه کولم ، په داسې حال کې چې وايي خورا غم لړلی غروب دژوند غروب دی ، خو زه په دې ګروهه يم چې دزندان دغروب څخه بل غم لړلی او غمګين غروب وجود نلري.
دژوند له غروب سره سړی دتل لپاره دخاموشۍ نړۍ ته ځي خو په زندان کې دغه ځان وژونکې او دردونکی غروب هره ورځ تکرارېږي.
په واقعيت کې دجېل دغروب پېلېدل زما دغمونو ، رنځونو او تر خو اوښکو پيليد ل وول.
دغروب ژړا مې دزړه يوه تياره سلول ته آرامي بخښله ، کوښښ مې کاوه چې ځان دجېل له چاپېريال سره عادت کړم او خواه ناخواه لکه څنګه چې انسان په ژوند کې له هرشي سره عادت کوي ماهم په پايله کې دزندان له چاپېريال سره عادت وکړ. کله به مې چې زړه تنګ شو او د رويا يادونه به راپه زړه شول نو لکه ماشوم او ښکې به مې تويېولې خو بيا به مې هم زړه ته تسکين ورکاوه ، ځکه يوه ورځ نه يو ورځ به له جېل څخه خوشې شم او بيا به خپلې محبوبې رويا سره کښېنم او مجلس به کوم. خو افسوس چې انسان هېڅ کله دخپلو هيلو او غوښتنو په خلاف هغه څه چې پېښېږي فکر نه کوي خو په حقيقت کې انسان بويه هېڅ کله په دې هيله ونه اوسي هغه څه چې غواړي هرومرو رښتيا شي. هرڅوک بويه دا ومني هغه پېښې چې اټکل يې هم نه کېږي ممکن هره شېبه دانسان مخې ته راشي او دژوند لاره يې وربدله کړي. لکه ماته چې په اټکلي توګه راپېښه شوه او مايې په خوب کې هم اټکل نه کاوه.
دهغې ورځې نېټه ليک (تاريخ) مې سم په يا دنه دی خو تقريباً دوه مياشتې مې آزادۍ ته پاتې وې چې يوه ورځ حميد مې دحال پوښتلو ته راغی ، څېره يې دمخکې په څېر نه وه ، له ورايه ښکارېده چې په کوم کړاو کې راښکېل دی ، کله مې چې ترې دورپېښې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزې په اړه پوښتنه وکړه ، نو لومړۍ يې پر ما ژمنه (قول) وکړه چې خپه نشم ، ما ورسره ژمنه وکړه ، نو په لړزېدلي اوازيې داسې بې له سريزې (مقدمې) پيل وکړ : ((بهمنه: رويا غواړي چې په مسافرت ولاړه شي !))

ددې خبرې په اورېدو مې تيندک (ټکان) وخوړ او بې اختياره مې چيغه کړه.

((ولې ؟ولې حميده ؟ دڅه لپاره غواړي ولاړه شي ؟))

حميد په تاسف سره سروخوراوه ويې ويل: ما ډېر کوښښ وکړ چې دهغې (رويا) مانع شم خو هغه له حقيقت څخه خبره نه ده او داسې ګومان کوي چې زه ورته دروغ وايم او تا هغه دتل لپاره پرېښې ده ، ځکه خويې پرون له ما څخه ستا دځای ځايګي پوښتنه هم وکړه او ويل يې چې زه ليک وراستوم ، خو ما بيا هم هماغه زړه خبره ورته تکرار کړه او منفي ځواب مې ورکړ ، نو ځکه يې دمسافري هوډ وکړ او چې کله مې ترې لامل وپوښت ويې ويل : ته په هرڅه پوهېږې او ماته درواغ وايې ، زه بهمن دتل لپاره خوشې کړې يم که نه هېڅ شونتيا نلري چې هغه دې په دومره وخت کې زما پوښتنې ته رانشي او ته ددې لپاره ماته درواغ وايې چې حقيقت زما دخپګان لامل ونګرځې او زه هم په اجباري توګه مسافرت ته ځم ؛ ځو لږ ارام وکړم. سترګې مې په ډېرې نا هيلۍ دحميد پر لور وروا ړولې او ورته مې وويل: حميده که هغه نه پوهېږي چې زه چېرې يم نو ته خو پوهېږې ! ؟

((هو : زه پوهېږم خو څه وکړم ، چې زما کوښښونه درويا دقانع کېدو لپاره بې پايلې شول هغه نور په هېڅ صورت زما خبرې نه مني او وايي که بهمن په مسافرت تللی نو لږ تر لږه پته (آدرس) خو يې ماته راکړه ترڅو يو ليک خو ورته وليکم ؛ رويا وايي: بهمن خو يوه شېبه هم له ماپرته نشوه تېرولای ، اوس څنګه مياشتې او کلونه له ماليرې تللې دی ؟

په همدې دليل هغه نور په هېڅ وجه زما خبره نه مني او زه ورته ديوه دروغجن په توګه معرفي شوی يم !)) تر لږ سوچ وروسته ځير شوم چې حميد رښتيا وايي ، خو ماهم چاره نه درلوده ځکه ما خو ترنن ورځ پورې ټولې خبرې پټې کړې وې نو څنګه دحميد په وسيله ټولې خبرې رويا ته ووايم په داسې حال کې چې دزندان موده مې هم نږدې په بشپړېدو وه . نه هېڅ کله ، نه ، داغير ممکنه وه ،داسې مې انګېرل چې هر څه پای ته ورسېدل او ما رويا له لاسه ورکړه دامهال مې درويا نه شتون ښه په کلکه احساس کړ خوددې ټولو سره سره به مې بيا هم ځان ته تسکين ورکاوه چې هرڅنګه کېږي بايد دزمانې له تاړاکونو سره مقابله وکړم ، او کېدای شي هرڅه سم شي خو له بده مرغه دمقاومت کولو توان هم له ماکډه کړې وه ، په همدې دليل په ناڅاپي توګه مې په ژړا پيل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ او له خپل ملګري حمید څخه مې د مرستې غوښتنه وکړه ، هغه په ډېرې ارامۍ سره چې زه اذیت نشم وویل : ((بخښنه غواړم بهمنه په دې اړه چې زما څومره توان و مرستې مې وکړې خو اوس هېڅ هم نشم کوای !)) په داسې حال کې ډېر خپه ، نا چار او اوتر وم خو بیا مې هم له حمید څخه هیله وکړه چې په دې اړه هرڅنګه یې چې خوښه وي ، څه کاروکړي ، څو رویا پاتې شي او د مسافرۍ خیال له دماغه وکاږي ، هغه هم په کلکه ژمنه وکړه چې تر خپلې وسې به لازیات یوځل بیا کوښښ وکړي او له دې وروسته یې له ما سره خدای په اماني وکړه او ولاړ.

زړه مې ډېر ناکراره و دزندان یوې خونې په کونج کې سوچونو پسې واخیستم اسمان لړلړ توربېدو ، درنها استازو خپل ژوند له لاسه ورکاوه ، اوپرځای یې دشپې تورې تیارې او ظالمې وړانګې چې غولې غولې راروانې وې او دخاموشۍ انګازې یې خورولې ځای ونیو.

وخت بې له وقفې پرمخ روان و اوپېښو هره شیبه دلسګونو او سګونو ژوند اخښستو زه هم په یوه بوي ناک کونج کې دخپل تباه شوي ژوند او برخلیک په سوچ کې وم ژړل مې بې له دې چې زه وغواړم او که نه ، غټې او ترخې اوښکې چې یوازې قلم یې انځورکښلای شي تویېدلې . البته دا اوښکې یوازې زما دسترګونه وې بلکې زړه مې هم ورسره ژړل او وینې یې تویېدلې ، داسې احساس مې وکړ چې دلومړي ځل لپاره په رښتیني توګه دماشومانو په څېرله زړه نه ژاړم ، ټول هغه سړي چې په ژوند کې ژړاته اړکېږي او دکومې ستونزې له کبله ژاړي نو هغه وخت زما ؛ په حال ښه پوهېدای شي او زما دزړه دردزا اورېدای شي او هغه وخت بیا پوهېږي چې دمجبورۍ او غم ژړا څومره ترخه او ستونزمنه ده ، سړی چې کله د ذلیل توب او غم احساس وکړي او غرور یې ترې واخیستل شي نو نور ژوندی نه دی ، او هسې دبُت په شانې جسماً موجود وي او ما هم په هغه وخت کې همداسې یو اکر درلود ، هېڅ چاره مې هم نه درلوده ، نو مجبور وم چې په دغو لمبو کې وسوځم او ځان ورسره عادت کړم.

هغه شپه مې ډېره په سختۍ او کړاو سره په زندان کې تېره کړه او کله چې سهار شو بې له دې چې دسهار چای وڅښم دزندان په غولي کې مې په قدم وهلو پیل وکړ ، له هېڅ چا سره مې خبرې نکولې او یوازې دخپلو ګونګو او مبهمو سوچونو په دریاب کې ډوب وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرمه مې هم دبې اشتهايۍ او زړه بدوالي له امله ډوډۍ ونه خوړه او همداسې څو غرمې سهار او شپې مې ډوډۍ ونه خوړه او يوازې مې دزندان په غولي کې ګامونه اوچتول څو چې حميد مې پوښتنې ته راغی.

دهغه راتګ ماته يو ډېر بد زېری و، او ډېر کوښښ يې هم کړی و خو ، بالاخره ترې رويا شېراز ته تللې وه. ددې خبرې په اورېدو سره زه ډېر خپه شوم خو حميد ماته ډاډ ګيرنه راکوله، او راته ويل به يې چې ستا دبند وخت هم نورلږ پاتې دی او کېدای شي ډېر ژر په دې نږدې وختونو کې راخلاص شي، نو بيا ته پخپله هم کولای شې چې شيراز ته درويا ليدلو لپاره ورشې اوسربېره دبخښنې په غوښتو سره چې دادومره موده نه وې ورسره يو ښه ژوند پيل کړې او .....

که رښتيا ووايم نو دحميد خبرو په هغه وخت کې ډېر تسکين راکاوه او څو شپې به قرار کېدم له هغه مې هيله وکړه چې زما ترخلاصېدو دمخه دې يوځل هرومرو شېرازته ولاړشي او درويا پوښتنه دې وکړي او د ډاډګېرنې ترڅنګ دې زېری هم ورکړي چې زه په دې نږدېو کې له مسافرت څخه راځم......

حميد راسره ژمنه وکړه چې ولاړبه شي خو په تلوتلوکې يې بيا هم ټينګار وکړ چې خپګان ډېر ونه کړم، او ددې تر څنګ يې درويا يو ليک هم راکړ ې دتګ پرمهال يې ليکلی و او په هغه کې يې دخپلې سيمې پته راته ليکلې وه چې زه ورشم نو په هغې پته ورسره اړيکې ټينګې کړم.

دحميد له تګ څخه ورسته په ډېره تيزۍ خپل ځای ته راغلم او په ډيره بېړه مې درويا ليک پرانيست چې وګورم څه يې راته په کې ليکلي دي،کله مې چې درويا ليک پرانيست نو رويا ډير ښايسته ،دزړه له سوزه او داحساساتو څخه ډک ليک يې ليکلی ؤ.

((زماګرانه بهمنه....

دا ليک ديوې غمجنې او يخې ورځې په پای کې ليکم ،اسمان ډېرو بدو تورو وريځوپوښلی دی ،او زه ډېرخپګان پسې اخستی يم، ستا انځوراوجسم هروخت راته مخکې مخکې کېږي ،اوپرمايې خوب اوارام زهر کړي دي.

زما ګرانه بهمنه: نن ښايي زما په ژوندکې ترټولوبده اوکرغېړنه ورځ وي ،ځکه د لومړي ځل لپاره ما ديوه تريخ اوزړه دردوونکي مېښې څکه وکړه ،نن مې وانګيرله چې ته نور له ماسره مينه نه کوې او دتل لپاره دې ترک کړې يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ښايسته ګله ،زما ښايسته بهمنه ،ته دومره بې ميني اوبې وفا وې چې زما دناروغۍ پرمهال حتیٰ يوځل هم زما دپوښتني لپاره روغتون ته رانغلې ،په داسې حال کې چې زما سترګو ستا انتظارکاوه ،ماتل داسې فکر کاوه چې ته به يوه ورځ ضرور زماپوښتنه کوې اوزمادغه ستړی انتظاربه پای ته رسوې.
خوافسوس چې دايوه تيروتنه وه او تا ترآخرې شېبې پورې په روغتون کې زماپوښتنه ونکړه اوزماسترګوهمداسې ستاراتګ ته لارې اوشېبې څارلې.
زمادژوندهيلې ، زماډېرښايسته محبوبه ،زمادزړه سره ،زه درسره ډېره ډېره مينه کوم ،حتی غواړم عبادت دې وکړم ،خوڅه وکړم په خپله بې مينې اوبې وفا وې داته وې چې زه دې يو ځلي پرېښودم اوحتی يووړوکی ليک چې ډېر څه په کې پراته وي راته ونه ليکه ،خوزماګرانه بهمنه پدې خبره پوه شه چې زه تل له تا سره مينه کوم اوترڅوچې ژوندۍ يم ستا مينې ته به وفاداره يم.
ته زمادژوند د ښکلاوګل يې ،ته يوازنی کس يې چې زماويجاړ شوی زړه دې ورغاوه ډاډه اوسه چې بې له تا به هېڅوک زماپه زړه کې ځای ونه نيسي اونه به ورته ځای ورکړم.
دادرسره زماژمنه ده ،زما ګرانه بهمنه ،غواړم چې کله مړه شم نوقبرمې وسپړې او وګوره چې زماپه زړه څه ليکل شوي ،اوکه چېرې په هغې ورځ هم ستامينه زماپه برخه شوه نووبه ګورې چې زما پرزړه يې ليکلي يوازې له تاسره مينه کوم.
زماګرانه بهمنه ،ستاښايسته اوجذابي سترګې ماته الهام راکوي اوزه بې له دې هېڅ يم مړی يم ،خونه پوهيږم چې ولې دې ونه غوښتل چې هغه زماشي ،نه پوهيږم نه پوهيږم ولې دې يوازې پرېښودم اوراځخه ولاړې ، آخرولې ؟
اې زماګرانې ګلې کاشکې چې ته پوهيدای ،څومره درسره مينه لرم ،اوڅومره مې زړه غواړي چې ستاپه څنګ کې واوسم،اوستانه بغيرخو زه هېڅ يم ،هېڅ.
زماښايسته بهمنه ،زمادژوندښکلا خوښونکيه ،زړه مې غوښتل چې تاهم لکه زما په څېرماسره مينه کړې وای.
کاشکې چې ته پوهيدای چې په داسې يوچټل اوناولي وخت کې يوه غريبه ،مظلومه اوبې کسه نجلۍ ستاپه پاک او سپېڅلي عشق کې سوزي،لمبه کيږي چې داعشق اومينه يوازې ستاده.
بهمنه او....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماګرانه ،هیله درڅخه کوم چې حداقل هېره مې نکړې ځکه زه هېڅکله تا نه هېروم .زه نن شپه چې یوه توره تیاره شپه ده ستا په پاراوښکې توییوم ،اوبویه ووایم چې نن شپه ما لپاره داوښکو توییولو اودغم شپه ده .
زه اوس مهال دخپلو برباد شویو هیلو پسې افسوس کوم ، او نه پوهېږم چې ستا دناڅاپې تېښتې او لیرې والي لامل څه و ؟
زما ګرانه بهمنه ، که چېرې په رښتیني توګه یوه نجلۍ مینه شي نو هېڅکله ددویم سړي مینې ته په خپل زړه کې ځای نه ورکوي ، او ای زما دزړه ټوټې زه ستا په هکله داسې یم .
زما بهمنه ، زما ډېر ګرانه ، که چېرې دې ولېدل چې کومه ځوانه نجلۍ دهدېرې پر لور بیایي نو زما لپاره یو څو ګامه دهدېرې پر لور ورسره لاړ شه او څو اوښکې پسې تویې کړه ، ځکه دغه جسد سم زما دبې ځانه جسم په څېر دی چې سوی او ایرې شوې دی ، اولکه څنګه چې له خاورې نه جوړ شوي یو بېرته خاورې کېږو .
زما ګرانه بهمنه ، نن چې دغه دخاطرو او شپېو ښار پرېږدم او ترې ځم پوهېږې څومره راته ګرانه او ستونزمنه ده او پوهېږې څومره پرې زورېږم ، دلومړۍ ورځې اشنایي او دساعتونو مزې او خوندونه چې سره یو ځای وو راپه زړه کوم او بې اختیاره اوښکې توییوم .هغه اوښکې چې دتللې مینې او شپېو استازې کوي، دهغې مینې چې تل به زما په زړه کې ځای لري ، خو له بده مرغه چې تا هغه مینه ډېره زر وېره کړه او وېره څه چې لاپر قبر دې ورننویسته ، زما لپاره هم خدای جل جلاله یو دی او هم بهمن ، دادهرې رښتیني او پاک لمنې نجلۍ سیند کې (قاموس) دی چې دیو چاسره دزړه له کومې مینه کوي.
زما دزړه سره زه ځم او اطمینان لرم چې یوه ورځ به ته ددغې تللې مینې پسې خپه شې او پښېماني به ښکاره کړې ، او په ژوند کې به دې تل افسوس کوې چې زموږ مینې ولې ثمره نه درلوده .خوګرانه بهمنه دایوه خبره په یاد وساته او هغه داچې داته وې چې زموږ دمینې دېوالونه دې رنګ کړل او زموږ دزړونو مراندې دې وشکولې خو زه هېڅ کله درښتیني مینې په منځه تللو باندې ایمان نلرم ، مینه که په رښتیني توګه واوډل شي نو تل پاتې کېږي . او مرګ هم زړه نشي کوای چې رښتیني مینه له منځه یوسي . خو دغه نېکمرغي او خوشحالي اوس دتل لپاره له منځه تللې او مړه شوې ده ، او داسې کېدای هم شي چې زه داسې تصور کوم چې دتل لپاره مړه شوې ده .
زه یوازې دخپلې لېوالتیا او ستا په نغوته (اشاره) چې زه دې پوهولم چې وېره کړې دې یم له تا څخه بیله شوم ، په داسې حال کې چې زما زړه یوازې ستا دمینې پسې درزېږي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه ویشتلې مرغۍ درپسې ټوپونه وهي تر څو چې زه ژوندۍ یم هېڅ کله به دې هېرنکړم او تل به مې په یاد اوسې ، د خدای په امان زما ګرانه بهمنه خدای په امان ای زما د زړه او ژوند عزیزه ، خدای په امان...))

څوک چې هېڅ کله تا نه هېروي ((رویا))

کله چې مې د رویا لیک ولوست نو لیک مې بې اختیاره له ګوتو وغورځېد او پرځمکه ولوید زړه مې غوښتل چې چیغې ووهم او رویا ته ووایم چې زه بې وفا نه یم ، او دا بیلوالی ، مصلحتي دی ، غوښتل مې چې رویا دلته وای او هرڅه یې لیدلای وای او په دې هم پوه شوی وای چې زه ولې او د څه لپاره په زندان کې پروت یم ، او ولې یې لېدو ته نه ورتلم ، خو افسوس مخکې له دې چې چیغې او کوکارې مې د رویا غوږو ته ورسېږي زما په ستونې کې زندۍ شوې او د بې پایه دریاب په څېر سوچونو کې ډوب شوم.

شپږم څپرکی

ورځې او اونۍ تېرې شوې او په پایله کې زه د خپل پاتې شونې قید له تېرولو څخه وروسته آزاد شوم په کومه ورځ یې چې ماته خبر راکړ خوشې کېږم نږدې و چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخوشحالۍ نه لیونی شم په ببړه مې دزندان له ملګرو سره خدای پاماني وکړه او په داسې حال کې چې دهغوی د ژرخلاصېدو هیله مې هم کوله دزندان له تورو او خېجنو تمبو راووتم او خپلې جامې مې وځنډلې.

دپسرلي یوه ښایسته او سینګار شوې ورځ وه ، ګلانو ټولنې ته رنګارنګي ورکړې وه د ونو پاڼې شنې او طبیعت په بشپړه توګه پسو ل شوی و ، دپسرلي زوږ او غوغا انسان ته نوی رنګ او قوت ورکاوه، ډېر ښایسته او پوست باد (نسیم) چې د ونو له پاڼو څخه تېرېده اویوه ترنمي فضایې جوړه کړې وه ، زما پر وجود ډېر خوږ او ارام ارام لږېده ، زه دښار غټو او بر لرونکو سړکونو ته ورسېدم اوس مهال له یوه کال بند وروسته بیا هم دخپلو خلکو او هېوادوالو په منځ کې وم ، دآزادۍ احساس مې په ټول وجود دخوشحالۍ واکمني کوله ،دخلکو له زوږ ، غوغا او راکړې ورکړې څخه مې بې ګچې خوند اخېسته. هغوی آزادول او هر کار یې چې زړه غوښنه کوو یې ، یوه شېبه خو ګونګو او مبهمو سوچونو ددوی په هکله پسې راخیستی وم. خوورو سته مې په ښار او واټونو کې هلکان او نجونې لیدلې چې په واټونو کې لاس تر لاس او ځنګ ترځنګ ، میده میده روان دي. او دخپلې ګاندې لپاره ځان سره نقشې مطرح کوي.

لاسي پلورونکي مې لیدل چې په خپل ماهرانه او جګ اواز چیغې وهي او خپل مال پلوري. دسینما ترځنګ ګڼه ګوڼه خورا زیاته وه او هرچا سینما ته دتللو لپاره صفونه جوړ کړي وو ، زوږ او ځوان ، وړ او غټ ټول په خپلو کارونو بوخت ول او ددوی غوغا او شور ماشور دښه اوخوشحاله ژوند زیری ورکاوه.

دنیوونونو (ځراغونو) بېلا بېلو رڼا ګانو یو ډول ځانګړې ښکلا ښارته وربخښلې وه او ما لکه دلومړي ځل لپاره چې په دې ښارکې پېښه ایښې وي ګونګ او مبهم روان وم ، هرڅه راته نوي بریښېدل ،زړه مې غوښتل چې دجېل یوکال بند ، عذابونو غمجنیو او ستونزو څخه وروسته په آزاده توګه ښارکې وګرځم او خپلې تېرې خاطرې دویم ځلې راژوندۍ کړم ، ساعتونه بې موخې په ښارکې دخپل خلاصون دنمانځنې په یاد وګرځېدم ، دشپې نهه نیمې بجې وې چې ستړی ، ستومانه او خوشحاله دحمید کور ته ورغلم. هغه زما له لیدلو څخه ډېرخوشحاله شو او دواړو مو یوبل په غېږکې ونیول په دې وخت کې زما له سترګوبې اختیاره اوښکې را بهېدې ، حمید ددې لپاره چې دخوشحالۍ په وخت کې درویا یاد را په زړه نشي مخ راواړاوه او ویې ویل: بهمنه اوس هرڅه پای ته ورسېدل او ته یو ډېر نیکمرغه انسان یې که څه هم په جېل کې پرتا سختې ورځې تېرې شوي خو اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهال چې را خلاص شوی يې کوای شي چې شېراز ته ولاړ شي او هلته له رويا سره نوی ژوند پيل کړي په داسې حال کې چې ما پلټنه وکړه هغه دم ګړۍ په شېراز کې دخپل تره (کاکا) سره اوسېږي او ته کوای شي چې هغه په شېراز کې پيدا کړې او دنوي ژوند په هکله سره خبرې وکړئ ، په غالب ګومان تاسې به ښه او نېکمرغه جوړه ياستئ ،ځکه رويا نوره معتا ده (پوډرۍ) نه ده او ګولای شي چې له واده وروسته ښه ژوند ولرئ ، او ددې دومره کړاونو وروسته يو نوی او خوشحاله ژوند پيل کړئ.

په دې وخت کې چې ستړی هم وم او دحميد دنه مزاحم کېدو هڅه مې هم کوله حميد څخه مې زياته مننه وکړه او له ځايه راجګ شوم چې ارام وکړم، خو حميد ټينګار وکړ او پرې نه ښودم چې ولاړ شم ، نو دکور مزدور ته يې امر وکړ چې ماته ځای په همدغه خونه کې جوړ کړي ، څو ويده شم شپه مې دحميد په کور کې تېره کړه ،دبلې ورځ پرسهار حميد څه پيسې دپور (قرض) په نامه راکړې او ما پرې دشېراز ټکټ واخيست په داسې حال کې چې حميد مې هم دبدرګې لپاره راسره راغلی و ورسره مخه ښه وکړه او په موټرکې سپور شوم ، څو شېبې وروسته چې حميد راته دخدای په امانۍ په نغوته لاس ښوراوه موټر دشېراز پر لور حرکت وکړ ، موټر دښار له جګو او اوږدو ، ودانيو او واټونو څخه واوښت او شېراز پر مستقيم سړک سيخ شو او ... اسمان خورا تېزشين رنګ خپل کړی و اود ډېری مغازو څراغونه روښانه ول . موټر دښار له وروستي واټن څخه وروسته دلين سړکه ته سيخ شو ، زړه مې ډېر درزېده ، سوچ مې کاوه چې په شېرازکې درويا سره څرنګه مخ شم ؟ که رښتيا ووايم نو دهغې په هکله سوچونو هم خوشحاله کولم زړه مې غوښتل چې څنګه له موټره کښته شم رويا پيدا کړم او له هغې څخه ددې دومره مودې دناځاپې ورکېدو بخښنه وغواړم ، که رښتيا ووايم په مخکې ځل چې شېراز ته دخپل خور کره تللی وم ، چندان خوشحاله ترې نه وم نو همدا لامل وچې شېراز مې ښه نه ايسېده خو داځل مې موخه دخور کورنه و ، په داسې حال کې چې کوای مې شول دخپلې خور په ښايسته او مجلله کور کې يې هم واړوم ، خو دخور کور نه راته دسړک پريوه څنډه پرېوتل هم ښه ښکارېدل ، نه دخور کور.

له هغې مودې مې را په دې خوا له خورڅخه ډېره کرکه کوله ، هغه يوه ډېره پسته او رذيله ښځه وه ځکه پيسو او دنيا يې سترګې ړندې کړې وې او هېڅ چا يا څېز ته يې پاملرنه نه کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور مې ددې ټولې پانګې سره سره ماته لس زره تومان رانکړل ، په داسې حال کې چې زه يې نړدې څوک هم وم او ددې لس زرو روپو له کبله ما ميا شتې ، مياشتې په زندان کې تېرې کړې . وروسته له زندان مې له ځان سره پرېکړه وکړه چې نه يوازې دخپلې خور بلکې دخپلې ټولې کورنۍ سره اړيکې ونه نيسم او ځان ترې څنګ ته کړم او دا کار مې هم وکړ .
دهغوی ټولو څخه مې کرکه کوله ، ځکه هغوی زه ربښتينی او امين نه بللم په داسې حال کې چې هغوی په ميليونونو روپۍ درلودې اونه يې غوښتل چې دهغې څخه لس زره روپۍ ماته دپور په ډول راکړي ربښتياوايي دځينوچې پيسې زياتې شي انسانيت يې هم کمېږي .
زمادبډايه کورنۍ انسانيت هم مړشوی وو.هغوی حتیٰ په جېل کې هم يوځل زماپوښتنه ونکړه اويوځل لپاره يې هم زماتېروتنه ونه بخښله اوهېڅ کله يې ونه غوښتل چې يوځل زمادغلاد لامل پوښتنه وکړي چې ماولې غلاکړې ده ؟
پلارمې هم يوځل زماليدو ته رانغی اوهېڅ کله يې ونه غوښتل چې حقيقت له ماڅخه وپوښتي نوپه دې توګه ددغې کورنۍ سره زماتړاوکومه مانانه درلوده اوپه واقعيت کې زمااودهغوی ترمنځ يوه فاصله پيداشوې وه چې دافاصله به زمادژوند تروروستۍ سلګۍ پورې دوام ولري ،په دې توګه مادخپلې کورنۍ سره داړيکوشکېدلوپه هکله دخپل وجدان په محکمه کې خورازيات سوچ وکړ خوغيرد رويا بل هېڅ څوک ماته دکورنۍ غړي نه برېښېدل اويوازې رويا ته مې ذهن تللوکله چې شېراز ته ورسيدم بې له دې چې سوچ وکړم کومه خورهم پدې ښارکې لرم راساً ميلمستون ته ولاړم اويوه خونه مې اجاره کړه کله چې مې ټول څيزونه په خونه کې ځای پرځای کړل دميلمستون څخه د رويا دپيداکېدلوپه موخه راووتم اودرويا دتره پته چې راسره وه دهمغې پرلور مې حرکت وکړه ډېره شېبه دکوڅې سرکې يې ودرېدم چې ګواکې رويا پخپله دتره له کوره راووځي خونه يوازې رويا بلکې هېڅ څوک درويا دتره له کوره راونه وتل.
په همدې پارمې مخپټيينه وکړه چې هر څنګه کېږي درويااله حاله ځان خبرکړم په دې اند دکوڅې برسرکې دوکان ته چې خاونديې دميز ترشاه څوکۍ کې ناست و ور روان شوم چې له هغې څخه پوښتنه وکړم کله چې ورورسېدم نويوه يخه پيپسي مې هم ورڅخه واخسته اوپه دې پلمه مې درويا دتره په هکله ترې پوښتنې اوګروېږنې پيل کړې ،دزاړه دوکانداره له خبرو پوه شوم چې درويا تره دکورنې سره يوه ورځ دمخه د دې ښار څخه بهر يوه کلي ته دسياحت لپاره تللي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددکاندار له دې خبرې وروسته راته څنډ ښه ښکاره نه شو او له هماغه ځایه مستقیماً دمیلمستون پرلورې روان شوم.

هغه شپه تر سهاره خوب یو نوړم او تر سهاره مې درویا په اړه فکر کاوه، کله مې له ځانه سره اند کاوه چې که رویا ما له دې دومره وخت وروسته وګوري، مخ رانه ونه ګرځوي او ما دتل لپاره له ځانه ونه شړي، او کله به مې په خیا ل کې لیدل چې رویا له یوه بل هلک سره په ګرمو خبرو بوخته ده او کله به مې سوچ کاوه چې رویا زما له لیدلو څخه ډېره خوشاله شوې او دواړه دخوشالې له امله ژاړو او اوښکې تویېو.

البته دا ټول خیالونه او اندونه ول او هېڅ یوه تر دې دمه حقیقت نه درلود.

دا ټول هغه سوچونه دي چې یو ربنتینی مین یې مخکې له مخکې په خپل ذهن کې جوړوي او خپل زړه ته پرې تسلیت ورکوي، هغه شپه ما هم داسې یو اکر درلود او هر څه چې مې کوښښ وکړ ویده شم ونه توانېدم دومره په یو او بل اړخ واوښتم راواوښتم چې اخر سهار شو.

کله چې دلمر زرینې پلوشې دغاړه غړې غرونو څخه په ناز او نخرو راواوښتې زه دخوب له ځایه راپاڅېدم او دسهار له چای څښلو وروسته مې له ځانه سره تصمیم ونیو چې نن به ټوله ورځ دشېراز په ښکلیو ځایونو او منظرو کې چکر وهم.

دهمدې تصمیم پر بنسټ لومړی دحافظ صاحب او وروسته دسعدي مزارونو ته ولاړم او له دې وروسته تر مازدیګره پر تاریخي لیدنو او ښکلو ځایونو وګرځېدم، دشپې ستړی ستومانه مېلمستون ته ولاړم او په خپله خونه کې تر سهاره ویده شوم، دبلې روځې پر سهار د (جمشېد تخت) ته ولاړم دلمر پرېوا ته پر مهال چې کله بېرته شېراز ته راستنېدم د (کریم خان زند) داثارو دلیدلولپاره هم ورغلم، کله چې دشېرازله عمومي ښارګوټې تېرېدم یوه نه باورکېدونکې صحنه مې ولیده، لومړی خو مې فکر وکړ چې دا هر څه اشتباه ګورم خو چې کله ښه ځیر شوم که کسم هغه څه چې وینم حقیقت دي.

په یوه زېړ بوخونې موټر کې دننه چې دپارک په څنګ کې ولاړ دی رویا ناسته ده او مجله لولي، اوتر (ترور) شوی وم، غوښتل مې چې وړاندې ورشم چې په دې وخت کې یو سړی د ډوډی پلورنځي (نانوایي) څخه راووت او دموټر جلب ته کېناست او مخکې له دې چې زه کوم ګام دهغوی په لور ورجګ کړم موټر حرکت وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه موټر کې چې رویا او هغه نابلده سړی پکې ناست وو ولاړ خو زه لا هاغسې په خپل ځای کې لکه بت ولاړ وم او دهغوی تش ځای ته مې کتل، په پایله کې مې د ډېر ځنډ او خوشې دریدو وروسته په ډېره غوسه او نا ارامۍ سره دیوې ودانۍ پر لور حرکت وکړ.
اسمان کې وریځې تاوېدې راتاوېدې او دلمر کوم درک نه معلومېده ، ډېر ښایسته خوږ بادلګېده او زما ویښتا نوته یې یوه ځانګړې ښکلا ورکوله ، ما دهغه نا پېژندل شوي سړي په اړه چې رویا ورسره موټر کې ناسته وه او تردې دمه مې نه پېژندلی فکر کاوه ، کله به دې خبرې چې خدای جل جلاله مه کړه رویا او داهلک یا سړی سره ملګري ونه اوسي زورولم ، خو کوښښ مې کاوه چې په حقیقت پوه شم ،خو بیا هم دې اندېښنې دومره زورولم چې دجنون اکر ته نږدې وم.
داسې مې انګېرله چې زما مینه لکه چې داغل شوې او له منځه ولاړه ، او له ځان سره مې قسم وکړ که چېرې دغه ناپېژندل شوی هلک درویا ملګر اویانامزد واوسي نو ډېر بد او خطرناکه غچ به ترې واخلم ، خونه پوهېږم چې ولې هروخت مې دغچ اخېستلو فکر کاوه ، نه مې غوښتل چې درویا پر وړاندې کوم کار وکړم ، زړه مې نه غوښتل چې دهغې پروړاندې کوم ډول ګړ نه وکحړم اوزړه مې دې ته نغوته کوله چې زه درویا سره دزړه له تله مینه کوم. ما په رویا باور درلود . هغه څه چې رویا په لیک کې راته لیکلي ول ،هغه به نه ترپښو لاندې کوي او زه ډاډه وم چې رویا به غیر له ما بل دهېڅ چاسره مینه ونه کړي ، خو هغه ناپېژندل شوی هلک څوک و ؟
هر څومره به مې چې سوچ کاوه ذهن مې کار نه ورکاوه ، یوازنۍ دحل لاره داوه چې په خپله رویا ووینم او هغه وخت به هرڅه روښانه شي ، په همدې ګډو وډو سوچونو کې ما یوه ورځ بله هم تېره کړه ، تر څو چې بله ورځ دمیلمستون څخه دوتلو پرمهال په ناڅاپي توګه په پاتخو (زینو) کې له رویا سره مخامخ شوم. سم نه پوهېږم چې په هغه شېبه کې به ما څه حال درلود . خو دومره پوهېږم چې هغه شېبه ټول رپېدم ، اوښکې مې په سترګو کې ډند شوې وې او دنور تلوتوان مې نه درلود ، اوس نو رویا څو ګامه وړاندې زما پرلور مخامخ راروانه وه خو ماکې نور دومره توان نه و چې وړاندې ورشم ، همدله یو ځل په خپل ځای کې ودرېدم ، هغه وړاندې راغله او دومره رانږدې شوه چې نور ماته مخامخ ولاړه وه ، ما په ډېره ټیټ اواز چې تا به ویل له څاه څخه راوځي بې اختیاره ورغږ کړ: ((ته یې......رویا)))

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېڅ يې ونه ويل ......په کراره مې خپل لاسونه وراوږده کړل او دهغې لاسونه مې په خپلو لاسو کې راټينګ کړل ، دواړه غلي وو ، که رښتيا ووايم په داسې يوه ښکلي او هيجاني شېبه کې زموږ ستوني زندۍ شوي ول او ژبې مو ګونګې وې ،سترګې مو دخوشحالۍ نه داوښکو ډکې وې ، ډېره شېبه هوا سړه وه او زموږ ترمنځ سکوت واکمن و څو شېبې وروسته بې له دې چې څه ووايو په لاره روان شو او ميده ميده ګامونه مو پورته کول. ددې ناڅاپي ليدو له امله زموږ دواړو ژبې ګونګې شوې وې او دا چې پس له ډېرې مودې بيلتون يو له بل سره يوځای مخامخ شوي وو هېڅ يو هم دخبرو توان نه درلود زړه مې غوښتل چې چيغې ووهم ، هغه په غېږکې راټينګه کړم او په چيغو چيغو وژاړم ورته ووايم چې دادومره موده يوازې ستا په پار په زندان کې وم او ورته ووايم چې دزړه له کومې درسره مينه کوم ، خونه مې شول کولای، ياني ددې خبرو توان مې نه درلود ،او ښايي نه مې غوښتل چې هغه پوه شي چې دادومره موده دهغې له کبله په زندان کې وم ، حتیٰ حاضروم چې هغه ماته بې وفا او بې مينې ووايي خو هېڅکله مې نه غوښتل چې هغه زما دغلا او زندان په هلکه پويه شي ، خو اړ (شرط) داو چې آخر هم بويه خبرې وکړو او تردې زيات سکوت او خاموشي زموږ په منځ کې ښه نه وه . ددې لپاره چې دغه اکر مې بدل کړی واوسي او دخبرو لړۍ مې پيل کړې وي دهغې نه مې غوښتنه وکړه چې کوم ارامه ځای ته لاړ شو ، کښېنو او سره خبرې وکړو ، او ددې دومره ناخوالو او ليرې والو وروسته سره لږ څه بنډار وکړو . ويې منله او دواړه يو هوټل ته ولاړو او دچای فرمايش مو ورکړو ، کله چې هوټلي چای راوړاو چای مو وڅښونو رويا په ګيلو او دنکلو شروع وکړه او څومره يې چې وسه رسېده زه يې ودګلم ، زه غلې ناست وم اوهغې ته مې لېدل احساس مې وکړ چې زړه مې غواړي نورهم ورنږدې شم او ټول ژوند يې په څنګ کې واوسم او يوازې هغې ته وګورم او ښکل يې کړم ،خو دا يوازې په ګيلو او داوبوخته وه ، غير دبې وفايۍ او ګيلويې نورې خبرې نه کولې زه يوازې غلی وم او ددې خبرو ته مې غوږ ايښی و.

وروسته له دې چې ګيلې او خپګان يې خلاص شول ، دهوټلي پسې مې ورکړې او بهر ددې لپاره چې لږ آزاده هوا مو تنفس کړې وي له هوټله راووتو او په هغه لاره چې دښار له لوري راغلې وه په قدم وهلو پيل وکړ ، کله چې واټ پای ته ورسېدنو ديوه زاړه او پخواني چنار ترڅنګ چې هېڅ څوک نه ترسترګو کېدل ودرېدو په دې وخت کې هغې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په غېږکې ځان راغوځارکړ او ناڅاپي يې په ژړا پيل وکړ داسې يې ژړل چې ټوله ورسره رپېده ، ماهم دخپل مهارت نه کاروا خيست او په يو ډول نه يو ډول مې غلې کړه .
په هغه خوندوره شپه کې مې احساس وکړ چې زموږ تېرې خوږې خاطرې يو ځل بيا راژوندۍ شوې دي او زموږ مينه بيا ژوندۍ شوې ده او په دې دومره موده کې مو چې هرډول ستونزې ګاللې وې نورې ټولې پای ته رسېدلې او دسوکالۍ شپې مو رارسېدلې دي ، او اوس مهال چې دواړه يو ځای شوي يو دژوند خوږې شپې مو بيا پيل شوې دي .
هغه ورځ ما نېکمرغي يو ځل بيا لاس ته راوړې وه او ددې مينې لپاره ما په زړه کې دخوشحالۍ ګوړې ماتولې ،ساعتونه يې له ماسره خبرې وکړې او زه يې له خبرو پوه شوم چې زما په مينه کې وفا داره پاتې شوې ده .
کله مې چې د ژېړېخن موټر په هکله ترې پوښتنه وکړه چې هغه ورځ په کې ديوه هلک سره ناسته وه ويې خندل او ويې ويل چې هغه مې دکاکا زوی دی .
ددې خبرې له اورېدو ډېر خوشحاله شوم ، دامهال نو رويا دخبرو لوری بلې خواته واړاوه او ويې ويل چې په دې يو ورځ دوکې يې دکاکا کورنۍ ټول تهران ته ځي خودا به په کومه پلمه ترې دده په خاطر پاتې شي. درويا له دې تصميم څخه ډېر خوشحاله شوم . نا وخته شوی و او دهغې پاتېدل راته نور جايز نه ښکارېدل ، نو مخکې تردې چې دشپې تياره ټوله فضا په خپل غېږکې ونيسي او په غرونو خپلې وزرې خورې کړي . هغه مې دتره ترکوره ورسوله او ژمنه مو سره وکړه چې په دې دوو ورځوکې چې دده دتره کورنۍ اصفهان ته ځي بيا سره وينو ، هغه دامهال چې دلنډې او موقتې مودې لپاره يو له بله بېلېدو ، هغه د ودانۍ پرلور لاړه ، کومه چې دده دتره کور سره نږدې وه هغې خدای په اماني وکړه او لاړه ، زه په داسې حال کې چې دهغې تلل مې څارل ترډېره هملته ودرېدم او هغې همداسې مسلسل دخدای په امانۍ په توګه لاسونه ښورول او وروسته ترهغې دخپل دتره کور په وره ورننوته ، ميلمستون ته ولاړم او درويا له ناڅاپي ليدو څخه ډېر خوشحاله وم ، هيله مې درلوده چې درويا دتره کورنۍ له تګ وروسته يو څو ورځې يو ځای له هغې سره په شيراز کې تېرې کړم او دخپلې ګاندې په هکله يوه مخپتيينه وکړم او ......خودڅو لنډو ، لنډو ليدنوو روسته يوه ورځ رويا راته وويل چې دتره کورنۍ يې ټول اصفهان ته ولاړل او دا دخپل يو ډېل پېږړ تره سره د ډېر ارام په پلمه ستنه شوې ده.
په کومه شپه چې درويا تره هم ولاړ ما او رويا سره يوه ناسته درلوده ، رويا راته وويل چې دابه په يو ډول نه يو ډول خپل پېږړ تره راضي کړي چې ددې او بهمن ملګرتيا باندې غلطه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشتباه ونکړي او دوی دڅو ورځو لپاره پرېږدي چې دښارڅخه بهر په يوه ښکلي ، هوا داره او منظره لرونکي ولسوالۍ کې دپام غلطېدو لپاره وخت تېرکړي.
دا کار وشو او درويا تره وروسته تر ډېرو زاريو ومنله ، بله ورځ زه او رويا دښارپه پنځلس کيلومترۍ کې دښاره څخه بهر ديوې شانداره او مزې داره ولسوالۍ په موټر کې کښېناستو او دهماغه ځای پرلور مو حرکت وکړ .څوشېبې چې زه اورويا سره څنګ په څنګ ناست وو،موټردښېراز ښارڅخه دټاکلي واټن پرلورحرکت وکړ ،داځل رويا ترهرځل ښه اوښايسته ښکاريده.
دموټر دشيشو له درزڅخه چې کوم پوست اومزيداره بادراتلودرويا ويښتانوته يې ښکلا ورکوله ،اولکه ګل يې خوشبويې نوره هم زياتېده ،هغې غلې غلې دسړک دواړو خواوته دالله تعالی ،طبعي مناظرو ته کتل چې په څومره مهارت سره يې تخليق کړی وې.
په دغو طبعي مناظرو ،غرو ،رغونو اودښتو کې خلک دخپل روښانه راتلونکي لپاره په بېلابېلا کارونو بوخت ول ،ښځواوسړو څنګ په څنګ کارکاوه ،شپنو هم خپلې رمې دغرو په لمنو کې دځرولو په موخې خوشې کړې وې او دوی په ارام د ونې سيوري ته ناست وو اوخپلې ننبې يې ويشتلې ،رويا دخدای دې عجيبه اوښکلي نظام ته په سوچ تللې وه او هر لوري ته يې ښه په ځير ځير کتل ،په دې وخت کې يې مخ زماپرلور راواړوه اوويې ويل :رښتيا داخلک څومره نېکمرغه دي ،دوی په دوستۍ او صميميت سره خپل کارونه پرمخ بيايي ،مينه کوي او په پاکۍ ،ساده ګۍ اوخلوص سره خپل ژوند کوي.
ددوی به زړه کې دچل ،دوکې ، حسد او کينې هېڅ ننبې نه ليدل کېږي ،هرڅه چې لري اودي په ظاهراوباطن دواړه يوشان دي.
نوکه خويندې اولورانې يې مينه وکړي ليونۍ دي په رېښتيني،حقيقي اوپاک زړه ليونۍ خوکه هلکان يې مينه وکړي نوترابده به په خپلو مينوکې وفاداره پاتېږي ،څنګه ،همداسې نده ؟دسرپه ښورولو مې دهغې خبره تائيد کړه دڅوشېبولپاره بياهم مااوهغې چوپتياغوره کړه خوپه موټرکې دننه غوغا اوهاها وه دهلکانو اونجونو ،زوړاوورړېولو يواوبل سره خبرې کولې !
هريوديوې سکالوپه اړه خبرې کولې اوکله کله دا خبرې به دومره تېزې اواوچته شوې چې خلکو به ګومان کاوه چې ګواکې ننبته يا دعوه ده خوحقيقت داسې نه ؤبلکې دا سورې اوهاها دهغوخوږواوترخو خاطرووچې پخوا تېرې شوې وې اواوس يې دخپلو ملګروپه منځ کې يادولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه اورویا په خپلومنځوکې یودبل په لیدلوبوخت وو اوداسې موانګېرله چې هرګوره هېڅوک نه وینو ،رویا کراره ناسته وه اوګومان یې کاوه چې زه دهغې له لیدلو څخه خونداخلم دهغې څېره په هغه وخت کې دومره ښایسته اومعصومه شوې وه چې زما ژبه یې له ستاینې نه ګونګه شوې وه اوپه هغه څېر مې نه شوه ستایلای ،زړه مې بې اختیاره درزیده ،هغه مې دیوې پرښتې په څېرلیدله چې غیردمینې ،پاکۍ ،او وفادارۍ بل توکی یې په څېره کې نه برېښېده.
رویایوه پرښته وه پاک لمنې اومعصومه چې په سترګو کې یې له ورایه سحراوجادو نغښتی وه اوماداحساس کاوه چې بویه ددې پرښتې قدروپېژنم.
په همدې سوچونو کې ورک وم چې دموټر بریک له خیالي نړۍ راپه خودکړم اوویې ویل خپل ټاکلي ځای ته ورسیدو ،دا ډېرښایسته اوسینګارشوی ځای وو ،کله چې له موټره راښکته شو دکلي واړه ماشومان چې نجونې اوهلکان ول اودمیوډکې ټوکرۍ یې پرسروې زمونږ دښه راغلاست په موخه راغلل ،دموټرخواوشا کې عجیبه هاها اوغوغا جوړه شوه ما دیوه کلیوال ماشوم څخه میوه واخیسته او رویایوسورګل دیوې کلیوالې نجلۍ څخه دډالۍ په توګه واخیست ما رویا ته میوه ورکړه اوهغې راته هغه ګل راکړ ،ورسته چې مو یوبل ته لاس ورکړ دخلکو له منځه ووتو اودکلي دکورونو پر لورچې دموټر له تم ځای نه لرلیرې ول روان شو ،کله چې کلي ته ورسېدودخلکو په لارښوونه دکلي ملک (وکیل) کره ورغلو ،ځان مو ورته دښځې اومېړه په نامه ور وپېژندل اودا پلمه مو ورته وکړه چې دعسل (رخصتۍ) میاشتې لپاره راغلي یو ، دکلي ملک ته مو وویل چې موږدلته دیوڅوشپواو ورځو تېرو لو لپاره راغلي یو ،دکلي ملک هم په پراخه تنده ومنله اودکلي یوې اویا کلنې ښځې کره چې یوه خونه یې دکراه لپاره درلوده بوتلواوهغه خونه یې راته په کرایه راکړه اوددې ترڅنګ یې په زړې بوډۍ ټینګارهم وکړچې زموږ ښه پالنه اوسمبالنه وکړي ، بوډۍ چې په ملاهم کړوپه شوې وه له موږ څخه ښه پالنه وکړه اوهغه خونه چې دکورسره یې نږدې وه زموږپه واک کې راکړه ،دبوډۍ یوه بیداره اوژوندۍ ښځه وه مننه موورځنې وکړه ، لکه څنګه چې غرمه نږدې شوې وه نو رویاهم یوه نیم خامه هګۍ راپخه کړه اوپه ګډه موډوډۍ وخوړله ، رویالږه ستړې شوې هم وه نودواړه بیده شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازیگرېرمهال دکلي ښایسته ،اوپسول شوي غرونوته دچکرلپاره لاړو آسمان صاف اوشین ؤ،لمرخپلې وروستۍ آتشینې وړانگې دغروشاته پټولې غرونه دپسرلي په شنوپوښل شوي وو اولمنې یې دطبعي گلانو څخه ډکې وې.
مااوهغې دخپل سري راشنه شويوگلانو په منځ کې په قدم وهلوپیل وکړاو د سحرایي گلانوپه منځ کې بې له کومې وېرې دخوندونوپه نړۍ کې روان وو،په لاره کې به چې هغې کوم سورسحرایي گل ولیدهغه به یې له بوټي راوشکاوه اوماته به یې په ډېره مینه راکړ مابه هم هغه گلان چې زمامحبوبې راکول گېډۍ کول ،دسحرابېلابېل اورنگارنگ گلان موسره ټول کړل اوهمداسې روان و څویوه لښتي ته ورسېدوچې گردچاپېره ځنې ونې ولاړې وې،مورږهم په ډېرې مینې اوتلواردیوې ونې لاندې ودرېدو ! زموږخواوشاسره سپین ،زیړ او... سحرایي گلان غوړېدلي ول ،اوبه هم په یوه تنگ ځای کې یوه سندریزه فضاجوړوله ، اویوخاص موسیقیت یې دې سیمې ته وربخښلې وو.
اسمان هم خپل رنگ لړلړ کماوه اودورځې واکمني یې شپې ته سپارله ،دوه کوترې چې یوه سپینه اوبله توره وه دپروازپه حال کې وې ،مادطبیعت دښکلا نه خوند اخیسته اوکه رښتیاووایم نوتراغیزې لاندې یې هم راغلی وم ،رویا چې ډېروخت را څخه لیرې وه ، خواته مې رانږدې کړه ، په غېږکې مې ټینگه کړه اوښه خوندوره بیچو(مچو) مې ترې واخیسته.هغې ددې مچو پروړاندې چوپتیا غوره کړه او څو شېبې ورسته یې موسکا پر شونډو خوره شوه اوزما سترگوته یې وکتل.
یوځل مې بیا هغه په غېږکې ټینگه کړه اوشونډې مې دهغې پرشونډوکېښودې ،داځل لکه څوک چې دځُمار له اکره راوتی وي،لا سونه یې زماتر غاړې حلقه کړل اوخپلې گرمې ،شرابي شونډې یې زماپه شونډوکې کېښودې.
دهرې مچوسره مودمینې لمبې لاپسې زیاتېدې او څوشېبې وروسته مې په بشپړه توگه دهغې دبدن گرمي احساس کوله ،هغې لکه څانگې ، د ونې په خوا کې خپل سر زماپرولي ایښی ؤ،اوویښتان یې زماپرمخ لکه ملهم ،ورو ورو مږل.
په دې حال کې چې زموږ مچوگانې پرله پسې یودبل شونډې ښکلولې ،دې په لړزېدلي اوازوویل:((وېرېږم بهمنه... وېرېږم...))
ومې ویل: دڅه شي څخه ؟))
ځواب یې رانکړ ،لاسونه مې له ملا څخه یې خلاص شول ،سره گلان دځمکې پر مخ ولوېدل هغې وژړل ،فکر مې وکړ چې زما دکړنې (کار) څخه لکه چې خپه شوې ده په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدې دلیل مې په غېږکې ټینګه کړه اودبخښنې په غوښتو سربېره مې ورته وویل چې مینه درسره کوم او دخپل ناڅاپي کړنې بیا هم بخښنه غواړم ،په خدای مې ورته قسم یاد کړ چې مینه ورسره لرم ،هغې په داسې حال کې چې داوښکو ډکې سترګې زما پرلور راواړولې او یوې خوندورې موسکا یې شونډوته دګلانوڅېره ورکړه زماپه ځواب کې یې وویل:

بهمنه زه هم قسم کوم که چېرې له مرګ سل کاله وروسته مې قبر وسپړې او زړه مې شته وي نو وبه ګورې چې پرې لیکلي یې دي یوازې له تا سره مینه کوم

په داسې حال کې چې دتل لپاره به زموږمینه ژوندۍ وي اودواړه به خپل قسم په یاد ساتو او وفاداربه یې اوسو.

که څه هم زه هېڅکله تردې دمه دخپلې مینې څخه نه یم غافل شوی اوتر څو چې ژوندی یم وفاداربه یې اوسم.

په دې نه هېریدونکو شېبو کې دڅه مودې لپاره زه اوهغه دواړه د ونې لاندې ولاړ وو او ورسته په داسې حال کې چې څوبېلابېل ډولونه ګلان موسره راټول کړي ول دکلي پرلورروان شو دلارې په منځ کې داسې یو ځای ته ورسېدو چې غرونه سره غاړه غړې شوي ول اوغرېکې منعکس کېده اوبېرته اوربدل کېد ه په دې ځای کې زه هم د رویا په غوښتنه ودربېدم او هغې چې سترګې زما په سترګو کې خښې کړې ،نارې کړې:

بهمنه مینه درسره کوم ....غږ په غرونو کې تاوراتاو شواوبېرته زموږ غوږوته را ور سېد ،په ځواب کې یې ما هم په چیغووویل:

(زه هم تاستایم ،اوحاضریم چې ځان....)

لاسونه یې زما پر شونډوکېښودل اوپرې نښودم چې خپله خبره بشپړه کړم .په دې وخت کې مې خبره په غرونو کې وڅرخېده اوواپس منعکس شوه.

وروسته له دې چې زموږ دخندا کتهارټول غرونه محاصره کړي ول بېرته دخپلې خونې پر لور روان شو ،له نیم ساعت مزل وروسته خپلې اجاره کړې خونې ته ور سیدو دخونې وره سره مو بوډۍ ښځه ولاړه وه اوښه تود هرکلي یې بیا هم وکړ د شپې ډوډۍ لپاره یې ډېرښایسته اوخوندور کلیوال ماسته راکړل له هغې مومننه وکړه اوخپلې خونې ته ننوتو او وروسته له ماښامي چې رویا راتیارکړی و،په خبرو موپیل وکړ،په هماغه نه هېرېدونکوشېبوکې چې موږدواړه یوځای وو ما ځان نړۍ کې دځمکې پرمخ نېکمرغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس کاوه ،په هغه نه هېرېدونکو او زړتېرېدونکو شېبوکې چې موږ دواړه سره یوځای وو رویا ځوځلې قسم وکړ چې دزړه له تله را سره مینه لري او ما دهغې دمینې پروړاندې ځان نا چاراوذلیل احساساوه ،که رښتیا ووایم دهغې دمینې څرګندولوپر وړاندې ما هېڅ نه درلودل ،چې ورته مې بیان کړې وای ،غیرله دې چې عملي مې ورته ښودلې وای چې زه هم ورسره دزړه له کومې مینه کوم.
هغه شپه ما اوهغې دخپلې مینې په اړه په ساعتونو خبرې وکړې ،نږدې دشپې دولس بجې وې چې دیوې ښایسته اونه هېرېدونکې ورځ په یاد مودخوب ځایو نو پرلوري چې رویا تیارکړي ول ولاړو ځوشبې وروسته دسپوږمۍ په رڼاکې چې د رویا بدن ته یې یوډول ځانګړې ښکلا ورکوله زما غېږکې پرېوته او ویې ویل :(آه ، زما ښایسته ګله ،زما بهمنه ،زما دژوند هیلې او امیده ،زما ګرانه او محبوبه....)
بې له دې چې کومه ګناه یا خطا وکړو ترسهاره یودبل به غېږکې لکه دوه صمیمې ملګري په خواږه خوب ویده شو.

اووم څپرکی

وخت په تېزۍ تېرېدو ،ما او رویا په ښکلې اوسینګارشوي کلې کې دخوښۍ شپې اوورځې سبا کولې ،هره ورځ به چکر ،تفریح اوآس ځغلولو ته تللو او دشپې به خپلې کرایه شوې خونې ته تللو او ارام خوب به موکاوه ،ما اوهغه دواړه چې سره یوځای وو اوشپې او ورځې مو په خوښۍ تېرولې لذت وړ،خوله بلې خوستونزه داوچې هم ما اوهم رویا سره پیسې مخ په خلاصېدو وې اوستونزمنه خولاداچې درویا تره او کورنۍ بېرته په دې نږدیوورځوکې له اصفهان څخه شېرازته راتلل ،پایله داشوه چې یوه شپه ما اورویا تصمیم ونیوچې سبا سهار به په خبر سره شېرازته ولاړ شو ،زه چې څنګه شېرازته ولاړم نوله هغه ځایه به تهران ته ولاړشم اوځانته به دځه کار ، او روزګارغم وکړم ،اوخپل ویجاړ شوی ژوند به بېرته راجوړکړم او رویابه هم دغه حال خپل تره ته وای ځوتره یې دپلار سره خبرې وکړي او پلار یې راضي کړي چې موږ دواړه دهغوی په خوښې اومشوره واده وکړو.
دهمدې مخپتینې پرېښت موسبا دکلی له ملک ،سپین سرې بوډۍ ، او ټو لو هغو کلیوالواونوروخلکوسره چې په دې ځوشپوورځوکې یې له موږ سره ملګري شوي ول

(c) ketabton.com: The Digital Library

،خدای په امانې وکړه او د شېراز ښار پر لور مو حرکت او چې کله ورسېدو نو رویا د خپل تره کره ولاړه او ژمنه مو وکړه چې سبا به په خیرسره ووینو ،به کومه لیدنه کې چې سبا ما اورویا سره درلوده خپلې ټولې وروستۍ خبرې مې ورته وکړې او ومې ټیپیله چې زه به تهران ته ولاړشم ځانته به یومناسب اوښایسته کاروګورم ،وروسته له هغې به راشم اودرویا له پلاره سره به خپله د واده خبره وکړم.
کله چې سره بېلېدو رویا یوځل بیا راغاړې وته اوقسم یې وکړچې هېڅکله به بې وفایې ونکړې ،غیرله مابه بل هېڅ چا سره مینه ونکړي اویوازې مرګ کولای شي چې زموږ په منځ کې بیلوالی راولي ،هغه مهال زموږ د دواړو سترګې له اوښکو ډکې وې یو له بل څخه جلا شواودراتلونکي لیدنې پربکړه موپه تهران کې وټاکله .دیوې نړۍ هیلواوغوښتنوسره او د رویا له هغې مینې سره چې دم ګړۍ رایادېده دشېراز د شپې موټروپه یوه موټرکې کښېناستم اوتهران ته ولاړم کله چې ورسېدم نو نږدې سهار و لومړۍ خو مې زړه و چې د حمید دوی کره ولاړ شم خو چې کله مې له ځانه سره سوچ وکړ ، نو دا راته ښه ونه ایسېده ځکه زه د حمید پور وړی وم ، او ما سره هېڅ پیسې هم نه وې ، نو له ځان سره مې هوډ وکړ چې ترڅو مې همدلته ځانته یو مناسب کار نه وي پیدا کړی د حمید کورته نه ورځم ، ځکه اوس څه بل ډول ګومان ونکړي نو همدا لامل و چې ترو (راساً) درمیلمستون پرلور ورغلم او یوه خونه مې په کې اجاره کړه ، سبا ورځ چې راته کوم ځای معلوم و اوڅوک مې پېژندل ټولوته ورغلم خو له ټولو ناهیلې راغلم او بېرته مې په میلمستون کې ستړې اوستومانه واړول ، څو ورځې همداسې سرګردانه او لالهانده دکار پسې وګرځېدم ، هر دفتر ته به چې ولاړم غیر دمنفي مې بل ځواب نه اورېده ، اوس مې نو کار داو چې هره ورځ به مې داعلاناتو د ورځپاڼې لومړي کالمونه لوستل چې چېرته او کوم دفتر څوک جذبوي ، کله به مې چې دکوم دفتر اعلان ولید نوسمدستي به مې ځان ور ورساوه خو له بده مرغه هلته هم د پېژند ګلوۍ ناروغي وه یانې خبر به شوم چې د دفتر رئیس صاحب دلته دخپل یارانو او دوستانو ، زامن ، لوریانې یا دهغوی کوم بل څوک جذب کړي دي او زموږ بست نوربشپړ شوی دی !
په پایله کې دمجبورۍ ورځې د حمید کورته ورغلم ، حمید زما په لیدلو ډېر خوښ شو ماهم ورته دخپل راتګ څخه تردې دمه ټول حال ووایو ، پوه شو چې له یوې خوابې کاره یم او له بلې خو ا پیسې نلرم نو ولاړ او له پلار څخه یې څه روپۍ دخپلې اړتیا په نامه واخیستې او ټولې یې ماته راکړې او ټینګار یې راباندې وکړ چې دستونزو پرواړاندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودربړم ، څو یو مناسب او ښه کارپیدا کړم له هغه مې مننه وکړه او دخپل میلمستون پته مې ورکړه ، نږدې یوه میاشت کار پسې وګرځېدم او ډېر کوښښ مې وکړ چې یو مناسب کار ځان ته پیدا کړم او درویا پسې په مرکه ولاړشم خو بیا هم له بده مرغه چې بریالی شوم .

یوه ورځ چې ډېرخپه په میلمستون کې ناست وم ، حمید راغی او یو لیک یې راکړ چې رویا د ده دکور په پته ماته را استولی و ، خو حمید ډېر مهم کار درلوده نو له ما څخه یې اجازه وغوښته او ژمنه یې وکړه چې بیا هم زما لیدو ته راشي ، دحمید له تللو وروسته ما په بیړه درویا لیک راخلاص کړ او په لوستلو مې پیل وکړ خو دهرې کرښې په لوستلو مې دسترګو دید پسې کمېدو او نږدې و چې په ټپه کښینم ، کله مې چې لیک بشپړ کړ نو ومې ویل نه ، باور نه کوم ، هغه څه چې مې لوستي دي حقیقت وي. هرو مرو یې رویا د دې لیک لیکلو ته اړکړې ده !
خو نه ، دا د رویا لیک و ، مګر رویا خو قسم کړی و چې ترابده به زما سره مینه کوي رویا خو به تل دمینې او صمیمت خبرې کولې ، نو څنګه یې ټولو شیانوته دپای ټکې کېښود او ټول هغه څه او اړیکې چې زما او ددې ترمنځ وي سره ویې شکولې. شاید ددې لیک یوه موخه به داهم وه چې زه د رویا دوی کورته په مرکه ورنشم په هرحال ددې خبرې دسپیناوي او مشورې لپاره دحمید کورته ورغلم ، دلیک ټول متن مې ورته شفاهي ووایه او هیله مې ترې وکړه چې یوه دحل لاره راته وښایې او په دې هکله راسره مرسته وکړي نو لکه څنګه چې درویا دتره دکور ټیلیفون نمره راسره وه نو دحمید څخه مې هیله وکړه چې خور یې هم له موږ سره لاړشي. څو یو ولسي ټیلیفونځي (P.C.O) څخه ورته ټیلیفون وکړي او رویا ټیلیفون ته راوغواړي او څنګه چې رویا غوږی واخیست نو ټیلیفون ماته راکړي چې زه په خپله ورسره خبرې وکړم او حقیقت معلوم کړم.
حمیدښه کلکه ژمنه وکړه او ټول جریان یې خپل خورته ووایه او وروسته درې واړه دیوولسي ټیلیفونځي پرلور روان شو ، ماشېرازته زنګ وواهه ، کله چې درویا دتره په کور کې چا غوږی پورته کړ نو ما سمدستي غوږی دحمید خورته ورکړ دحمید خور درویا پوښتنه وکړه او ټینګاریې وکړ چې غوږی رویا ته ورکړي ، خو مخامخ (مقابل) لورې وویل چې رویا له خپل نامزد سره دواده سامانونو داخیستلو لپاره تللې ده او شونتیا لري چې ډېره وځنډېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله مې چې دا خبره واورېده نو نږدې وچې په چيغو چيغو وژاړم ، اوس مې نو باور وکړ چې دا ليک پخپله رويا ليکلی و ، په همدې دليل حميد او خورېې ډېر ټينګار وکړ چې دهغوی کره ولاړشم ، خو دهغوی څخه مې بخښنه وغوښته او وروسته تردې مې ورسره خدای په اماني وکړه او په ډېر کرغېړن اکر له هغه ځايه دميلمستون پر لور راروان شوم ، کله چې ميلمستون ته راورسېدم نو درويا ليک مې يو ځل بيا پرانيست او په لوستلو مې پيل وکړ ، رويا په دې ليک کې داسې ليکلي ول:

((زما ګرانه بهمنه !

سلام ګرانه ، يوه مياشت زما او ستا دلېدنې څخه تېره شوه ، خو تا بيا هم دخپلې کړې ژمنې په خلاف زما پوښتنه ونکړه او يو ځل مې هم پوښتنې ته رانغلې . زما سترګې تل منتظرې وې او ستا لياري يې څارلې ، خو تا بيا هم هغه ددغې کړاو څخه ونه ژغورلې ، رښتيا چې يوه مياشت ډېر وخت دی چې دانسان په ژوند کې بدلونونه راولي ، ته بويه زما دژوند په اړه ډېر ځير واوسي او زما ژوند ته ډېره پاملرنه وکړې په دې دومره وخت کې زما پلار ارام ناست دی او زما دژوند په هکله بېلابېلې مخپټيينې کوي چې له بده مرغه ستا ډېر ځنډېدل لامل شول چې زه دهغه دغوښتنو څخه يوې غوښتنې ته تن کېږدم .

زما ګرانه بهمنه ، ممکن دا زما وروستی ليک وي چې تاته يې دراستوم ، خو له تا څخه هيله کوم ، پرځای ددې چې له ما څخه کرکه وکړې دا ليک ، زموږ دمينې دوروستۍ خاطرې په څېر له ځان سره کلک وساته ، په هرحال دا تا پورې اړه لري چې څه پرې کوې . که نه غواړې چې ويې ساتې ، نو ويې شکوه ، ويې سوزوه او هرڅه چې دې زړه غواړي هماغه چم پرې وکړه .

زما دزړه سره ،زه چې اوس دا ليک تاته ليکم نو شپه له نيمې تېره ده ، يوه ډېره توره او تياره شپه او شايد خطرناکه هم !

ښه پوهېږم چې په دې دومره اوږده مهالې واټن کې تا زما لپاره ډېر بې خرته کارونه کړي دي او شايد يوه شپه هم زما له کبله په ارامه او اوسيله ويده شوې نه اوسې خو اوس چې دا ليک ليکم هيله کوم چې نازکې او ښايسته سترګې دې هرګوره په ګلورين خوب وېدې شوې وي .

څومره درسره مينه کوم ، حتی دومره مينه درسره کوم چې اټکل يې هم نشم کولای ډېرمې زړه غوښتل چې يوځل بيا تا وګورم او هغه څارونکو سترګوته ووايم چې نور زما څار ونکړي ځکه نن شپه چې دمياشتې وروستۍ شپه هم ده هرڅه پای ته رسېدلي دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن شپه ترټولو شپو هم توره او هم تیاره ده ، رښتیا نن شپه نهه ویشتمه شپه ده او سپوږمۍ هم له اسمان څخه مروره شوې او تللې ده . خو سهار سهار چې لمر بیا خپلې زرینې وړانګې خوروي او خلک بیا خپل کار له سره پیلوي نوره به دلته نه یم.
رښتیا زه نور نشم کولای چې دلته پاتې شم ! زه اوس په زوره د احمد چنغله (نامزد) شوې یم ، لکه څنګه چې پخپله هم ښه پوهېږې چې زما دلیوالتیا په خلاف داکار شوی دی ، او احمد چې له هرډول مهارت او مکارۍ څخه چې کار اخیستی زما پلار یې راځې کړی. او ته یې دیوه بدمرغه او بدفعله سړي په توګه ورته پېژندلی یې او وروسته له هغې یې په خپله ګرځنه (اصطلاح) زه د دې لپاره چې ژغورل شوی واوسم او ژوند مې له تباهۍ نه بچ شوی وي خپله کړې یم......
پلار مې چې هم یو بدمرغه او ځان غوښتونکی سړی دی ، د احمد خبرې یې منلې او بې له دې چې د خبرې سپیناوی وکړي زه مجبوره کړم چې د احمد سره ګډ ژوند پیل کړم او تاکل شوې چې په دې نږدې راتلونکې کې سره واده وکړو .
زما ګرانه بهمنه ، له بده مرغه باید ووایم چې د اخو ورځې کېږي چې ما د احمد په وسیله خپل تبر عمل (پوډر) له سره پیل کړل ، زه اوس یو ځل بیا بده او چټلې نجلۍ شوی یم او ستا په څېر دیوه پاک او سپېڅلي انسان هېڅ کله ښځه کېدای نشم ، زه اوس فاسده یم او باید لکه احمد دفاسدانو او پلیتو خلکو سره واوسم ، پلارمې په دې خبره چې زه به د احمد سره واده وکړ م ډېر خوشحاله دی ، ځکه احمد پېژندل شوی دی. هرڅه ورسره دي ، پیسې لري ، دشهرت څښتن دی ، او بالاخره موټرې او نور توکي لري او زما پلار هم د دې پیسوپسې نه ګرځي چې دا یې له کومه کړي او آیا دحلالې لارې یې ګټلې او که له حرامې ، هغه ته یوازې پیسې ارزښت لري او بس !
اصلاً هغه نه غواړي چې د انسان باطن وګوري یوازې دظاهر پسې یې ګرځي او د احمد په څېر هلکان چې دده زومان شي نوهغه خو پرځای پرېږده خو افسوس دا چې زما پلار هېڅ کله ماته ونه کتل او څه یې چې زړه غوښتل هماغه یې وکړل چې ښه بېلګه یې دا دی ننۍ ورځ ده چې دخپلو غوښتنو لپاره یې زما ژوند قربان کړ.
زما پلار له دې پیوستون څخه ډېر خوشحاله دی ، او د احمد پښې شاه هم دهغه دموټرو مال ، دولت ، نفوز ، او نورو شیانو په اړه خبرې کوي ، دهغه پاملرنه یوازې همدې توکوته ده . خو دانه ګوري چې احمد څومره پست او بې شخصیته انسان دی چې په دې اړه د احمد په اړې څېرې راسپړلو کې زما زیارونه هم عبث شول او زما چیغو او کوکارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دپلار په زړه باندې زره اغیزه هم ونکړه ، او هماغه خپله رنده (ضد) یې ټینګ کړی دی او غواړي چې زه او احمد سره واده وکړو . شاید ډېر مور وپلار همداسې وي ، هغوی فکر کوي چې نېکمرغي او خوشحالي یوازې په پیسو او دولت کې ده ، دداسې مور وپلار لپاره هېڅ کله دا ارزښت نلري چې دغه پیسې له کومې لارې لاس ته راغې آیا حلالې دي او که حرامې ، هغوی حتی خپلې پېغلې خویندې او لوڼې زړو سړوته هم دپیسو پروړاندې ورکوي او که ساده یې ووایم نو خپل اولاد او دزړه ټوټې دپیسو پروړاندې پلوري او په دې اړه هېڅ کله سوچ هم نه کوي چې زمونږ دلورانو ګانده به څنګه وي ؟ !

زه هم ددغو غلطو او احمقانه فکرونو قرباني یم چې مورپلار مې دخپلو غوښتنو قرباني کړې یم .

احمد زه ګواښلې یم چې څومره ژر کېدای شي دغه ښارپرېږدو ، ځکه هغه زما اوستا په هکله په هرڅه پوهېږي ، نوددې لپاره چې کومه ستونزه ورته پیدا نشي ، غواړي چې مونږ چېرې لرې ددې ښاره څخه ولاړ شو او هلته ښه په ټنګ ټونګ خپل واده ونمانځو .

بهمنه ، له تا څخه په ډېر درنښت هیله کوم چې ددې سکالو پروړاندې کلک او غلط غبرګون ښکاره نکړې ، ځکه زه نور واقعاً ستا په ښه نه راځم او ددې لپاه چې زه بیا هم په پوډرو روږدې شوې یم نو ته هم داخل زما ددرملنې توان نلرې نو هیله کوم چې ما هېره کړې او رښتیا احمد هم داکار په قصدي توګه کړی دی ، ځکه چې زه یې تل په پنجوکې محاصره اوسم او بیا هم له تا څخه هیله کوم هغه کوم رحم ، زړورتوب او ځواني چې ستا په وجود کې ده دهمغې له مخې ما وبخښې او ما دتل لپاره هېره کړئ . سبا به زه او احمد زما دخاطرو له ښار څخه کډه وکړو خو زما زړه به همدلته پاتې وي. ځکه یوه نجلۍ یو زړه لري او کله چې هغه چاته ورکړي نو غیر له هغې هېڅ کله هغه بل چاته نشي ورکولای .

زما په اړه خو همداسې دی . زما ګرانه بهمنه ، زما مینې او هیلې ، له تا څخه هیله کوم پرځای ددې چې اوښکې تویې کړې ، خپل زړه ته غم ورکړې او په غوسه شې کوښښ وکړه چې ما هېره کړې . او زما لکه دغره په څېر عظیمه ګناه راته معاف کړې ، البته یوازې همد ا یوه غوښتنه زما نه ده بلکې بله غوښتنه هم شته هیله لرم چې زمونږ دپاکې او رښتینې مینې په پار ورته داحترام په سترګه وګورئ ، او زما دګناه کارې ، ناولې او پلتې نجلۍ چې په خپلو ګناهونو کې به سوځم او کېدای شي په همدې ګناهونو کې مړه هم شم ، هیله ومنې ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ګرانه دالیک به هغه وخت تاته در رسېږي چې زه به نور ستا په څنګ کې نه یم او ته به ما همداسې سر په سر ښکنځې او لعنت به راباندې وایې ، تل به مې له بې وفایۍ او دغه ناکاره کړنو خبرې کوې، خبرې څه چې اوښکې به هم لکه سیلاب تویېږي ! خو دزړه سره : ته بویه هېڅکله اوښکې تویې نکړې ، وخانده ، دومره وخانده ، چې ټول غمونه دې په خنداکې ورک شي.

وروسته له هغې ماسره ژمنه وکړه ، که چېرې دې په کومې نجلۍ سترګې خوږې شوې او دزړه مراندې دې ورسره وګنډل شوې نو په رښتینې او حقیقي توګه ورسره مینه وکړه ،دومره مینه چې زه دې بیخې هېره شم !

دا دیوې مظلومې نجلۍ عاجزانه غوښتنه ده چې دژوند تروروستۍ شېبو پورې یې درسره مینه کوله.

بهمنه ! زه هغه وخت ستا له مینې خبره شوم او پرې پوه شوم چې زما زړه نور مړو او خپله مې هم په فساد کې ډوبه شوې وم ، نو په همدې وخت کې و چې زه په یوې نوې سکالو پوه شوم ، او ډېر زیات تعب مې وکړ ، له هغې حقیقت څخه خبره شوم چې تا له ما څخه پټ کړی و او زه چې کله ترې خبره شوم نو په خپل ځای کې همداسې وچه شوم او له ډېر هیجان اوستاله قربانۍ نه په ژړا شوم چې حتی لکه باد چې پانه رپوي ورسره رپېدم هم ، خوستا له نیت او خلوص څخه بویه دهمداسې کارونو تمه وکړو ! نه پوهېږم په کومه ژبه او په څه ډول له تا څخه مننه وکړم ، ددې لپاه چې زما ددرملو له کبله دې پوره یو کال په جېل کې تېر کړ او دغلا په نامه هغه درووند او وزمین پیټی دې په خپلو ولو واخیست خو هېڅ کله دې ونه غوښتل چې زما ابرو او عزت برباد شي.

زه نه پوهېږم چې څنګه ستا داډول مینه او قرباني جبران کړم ، هېڅ نپوهېږم چې څنګه ؟ هېڅ کار هم نشم کولای غیر له دې چې ستا مېړانې ، مینې او انسانیت او سړي توب ته په کراتو کراتو آفرین ووایم، او اوس چې تا نشم لیدلای نو مجبوره یم چې ستا انځور (عکس) ته په ګونډو شم او لکه مار اوښکې پسې تویې کړم.

تا هرڅه حتی ، کورنۍ ، کار، ابرو ، عزت او ....نادیده ونیول ، هرڅومره ملامتي تورونه اوپړې دې په سرواخیستې او زما درملنه دې وکړه ، خو زه دې ددې دومره کارونو پروړاندې څه کولای شم ، هېڅ ، بس یوازې هېڅ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربنتیا دامهال زما ژبه بنده شوېده زړه مې مړ شوی دی او روح مې هم نه پوهېږم چې څه پرې شوی دی. نورمې سترګې دکاغذ پرمخ کرښې نه وینې او لاسونه مې هم دلیکلو توان نلري ، اوښکې مې نورنه پرېږدي چې خپل لیک وغځوم.

اوه ، زما خدایه نور دخپل زړه درزا اورم ، وینه مې بدن کې وچه شوېده ، لاسو او پښو مې کار پرېښی دی.

ستا دښایسته سترګو سره نوره خدای به اماني کوم ، اوښکې تویيوم ، او بیا هم هیله کوم چې ما وبخښه ، زه یوازې ستا څخه بخښنه غواړم !

هیله منه یم ، چې دګاندې مینه او ژوند کې دې خوشحاله واوسې ، دومره خوښ او خوشحاله چې خپل تېر ژوند دې هېر شي چې ګوندې تا هم ((رویا))په نامه دکومې نجلۍ سره مینه کوله .

په دې توګه له تا سره دتل لپاره خدای په اماني کوم او هیله لرم چې په خپلو کارونو کې بریالی واوسې ، هغه څوکه چې دژوند ترپایه پورې تانه هېروي او دتل لپاره تاسره مینه کوي ، ستا رویا .))

درویادلیک له پرله پسې لوستلو څخه نږدې ول چې لیونی شم خو یوازې مې په اوښکو بسنه کوله او لکه څنګه چې ډېر ناکراره وم له میلمستون څخه بهر راووتم دساقي خانې پرلور چې دمیلمستون سره نږدې وه روان شوم او ښه ډېر شراب مې وڅښل ، وروسته له هغې بې له دې چې کومه موخه ولرم او یا چېرته کارولرم په کوڅو سرشوم ، په یوې او بلې کوڅې کې ګرځېدم.

زما دژوند بربادي له همدغه ځایه پیل شوه ، اوس نو زما ژوند رنګ نه درلود او نور نو دیو ښه او مناسب کارپسې نه ګرځېدم ،هرڅول کاربه چې په مخه راغی دخپلو شرابو داخیستلو لپاره به مې کاوه ، حتی موټرې به مې هم وینځلې ځکه چې پسې لاس ته راوړم .

کومې پیسې مې چې ددې لارې لاس ته راوړلې په هغې به مې هره شپه شراب څښل او ساقي خانوکې به ورپسې ګرځېدم ما دځان سره تصمیم نیولی و چې ځان تباه او برباد کړم ، او زما دبربادۍ لپاره ترټولو ښه لاره همدا وه.

شپه او ورځ به مې دخپل غم دلیرې کیدلو به پار دومره شراب څښل چې حتی نور به ګنګس او مست شوم او لږې شیبې لپاره به دشرابو په زور هرڅه رانه هېر شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتيا هم كه دغه كار اومستي نه واى نو پوهېږم چې څنګه به مې ددغې غمونو او رنځونو پروړاندې مې مقاومت كړاى واى او څنګه به ددغې غمونو څخه تښتېدلاى واى او شايد كه ساقي خاني نه واى نوزه به تراوسه دغمونو او رنځونو دلاسه خاورې شوى وم . يوازې دساقي خانو غېږې وې چې دڅو تېرېدونكو شېبو لپاره يې زما هرڅه هېرول ، ځينې شپې خو به مې دومره شراب وڅښل چې خپل واك به مې له لاسه وركړ او دساقي خانې څخه به دراوتللو پرمهال دديوالو نو سره ټكر كېدم او هماغسې مست او خوشحاله به مې ځان په راښكودو ، راښكودو يو كونج ته رساوه او همملته به ترسهاره ويده وم ،ددې لپاه چې په كراتو كراتو يې زندان او روغتون ته په همدغې جرم بوتل شوى وم نور نو دهرځاى پازه والو زه پېژندلم او چې چېرته به پروت وم نو چا به راسره كار نه درلود . زه اوس يو بشپړ شرابي شوى وم او يو داسې شرابي چې ګومان مې كاوه كه شراب ونه څښم نو مړ به شم ، كله به چې شراب راونه رسېدل نو ډېر بدځان درد او لړزې به پسې واخيستم ، پښې او لاسونو به مې كار پرېښنود ، ژبه به مې وچه شوه ، او ستونې به مې داسې بند ، بند كېده چې ما ويل او س ګواكې مړ كېږم.

هره ورځ به مې تربلې ورځې زيات شراب څښل ، دومره به مې وڅښل چې دخلكو به راباندې زړه خوږېده او همداسې پرله پسې به يې راته نصيحت كاوه چې نور دا فضول او بې ځايه شراب څښل بس كړم.

هغوى به ويل كه زه همداسې شراب څښلو ته ادامه وركړم نو ليرې نه ده چې يوه ورځ دهمدې ساقي خانو په يوه كونج كې همداسې بې كسه او بې وسه مړ شم ! او ما چې يوازې دمرګ غوښتنه درلوده نو خپل كارته مې ادامه وركوله او هېڅ ډول وېره مې له مرګه څخه نه درلوده ، خو له بده مرغه چې دمرګ هم زه وېر شوى وم او په هېڅ ډول كړنو مې پوښتنې ته نه راتلو .

زه يو جوارګر وم داسې جوارګر چې دخپل ژوند په (دو) كې مې هرڅه بايللي ول ، يوازې غرورمې پاتې و . هغه غرور چې دمينې له چينې څخه يې اوبه څښلې . او همدا مينه وه چې ماورته دخپل ژوند څخه هم ډېر ارزښت وركړى و. عجيبه خو داوه په ساقي خانې كې به چې زه كله دچاسره مخ شوم نو هغوى به هم زما په څېر د ورته ناروغۍ څخه سر ټكاوه او ساعتونو ، ساعتونو به سره ناست وو ، چې په پاى كې به موږ ټولو يوځاى دډېر خوږ و او ترخو خاطرو وروسته سره ژړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه مې یاد دي چې یوه شپه یو ځوان سره مخامخ شوم چې هغه هم په مینه کې ماته خوړلې وه او ماسره یې یوځای شراب وڅښل ،ددې له کبله چې ما ډېر ژړل او اوښکې مې تویېدلې نو زما ژړا ته ټینګ نشو او خدای په امانې یې وکړه او ولاړ دهغه له تګ وروسته زما ژړا زوره وره شوه ،اودومره کوکارې مې وکړې چې په ساقې خانې کې ټولو ناستو کسانو اوریدلې اوپه لوړ اواز مې درویا نوم په وار وار تکرار اوه او پر ځمکه ،ځمکه مې سرواهه په دې وخت کې یوه ښځه چې تل یې شراب ځښل او زما څو کۍ ته مخامخ ناسته وه او زما .دژړا څخه هم اریانه دریانه شوې وه مخ زما پر لور راواړاوه او ویې ویل:
(ملګریه ،زما واوره ،هېڅکله دښځې پسې مه ژاړه)
هغې ته مې وویل (اخر ما خو دهغې سره دزړه له کومې مینه کوله ،نشم کولای چې هېره یې کړم ،نشم کولای.)
په تېزۍ سره زما دخبرو په منځ کې راولوېده او ویې ویل :(یوه ښځه که هرڅومره ښایسته حسینه ،زړه راښکوونکې او....اوسې هېڅکله ستا په یوې اوښکې هم نه ارزې ، زما واوره ، دیوې ښځې له کبله هېڅکله اوښکې مه تویېوه او...
خوایا ما کولای شول چې درویا پسې ونه ژاړم ،اوآیا ما کولای شول چې هغه هېره کړم !
نه هېڅکله ،ما نشو کولای چې رویا وېره کړم ،نو همدا لامل و چې دخپل غم غلطولو لپاره به مې شراب څښل.
رښتیا شراب څه ښه شی و د دردمنو لپاره اویاهم زما لپاره ؤ ،ما په ځینې شپې دشرابو په څښلو کې دومره افراط وکړچې نوربه بې هوښه شوم ،دومره شراب به مې وڅښل چې ځیګربه مې سوځیده اوځان به مې اوروا خیست اودومره به بې ډبه شوم چې دخپل ځان واک به مې دلاسه ورکړ.
یوه شپه چې دعادت سره سم یوې وړې ساقې خانې ته ننوتم نوتصمیم مې ونیو چې ترنوروشپوزیات شراب وڅښم .همداسې پرله پسې مې دشرابوغوښتنه کوله دساقې خانې مالک څوځلې شراب راولېږل خوما همداسې پرله پسې پیکونه (ګیلاسونه) په سراړول ،اخرمې دومره افراط وکړچې داشپه نورله پښوو غورځېدم اوځای په ځای لکه معیوب کښېناستم ،اوترلږې شیبې وروسته بې هوښه شوم چې وروسته بیا راته دساقې خانې خاوند کیسه وکړه چې کله چې بې هوښه شوم نو حالات مې خراب شول هغه دوارخطایۍ له امله ډاکټر راغوښتی وچې ما معاینه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټرله معاينې وروسته امرکړی وچې هرڅومره ژرکېږي ما روغتون ته بوزي دساقي خانې خاوند هم چې لاس اوپښې شوې و سمدستي پوليسوته خبر ورکوي اوټول حالات ورته بيانوي ،پوليس امبولانس راغواړي اوما روغتون ته رسوي.
نږدې شل ساعته به روغتون کې بې خوده (بې هوشه) پروت وم خوکله مې چې سترګې وغوړولې نا څاپه درويا سره مخ شوم چې زماسر ته ولاړه وه !!
اوه ، زما خدايه ، آيا اشتباه خو مې نه کوله ، او آيا دا زما رويا وه ، چې دډاکټرانو سپينه چپنه يې په ځان کړې وه او زما دمرستې لپاره راغلې وه ؟
په هرحال په هر اکر کې چې وم ډېر خوشحاله وم ، کوم حال چې ما پيداکړی و ډېر ترې خوشحاله وم او که رښتيا ووايم نوددې ټولو ستاينه هم نشم کولای ، بيا هم هرڅه چې ول زماپه زړه کې ول او ما ترې ډېرخوند اخيسته.
زړه مې غوښتل چې دروغتون له کټ څخه راټوپ کړم او رويا په غېږکې واخلم او له هغې مننه وکړم چې يو ځل بيا هم زما پرلوري راغلې ده ، زړه مې غوښتل چې چيغې ووهم او هغې ته ووايم چې اوس هم ورسره مينه کوم او ستاله کبله په دغې اکر کې رانښکېل شوی يم !
خو افسوس چې توان مې نه درلود او ددې شيمه مې هم نه درلوده چې کومه خبره په ژبه راوړم ، يوه شيبه همداسې اريان دريان پاتې وم ، او له هغې څخه مې سترګې نه اړولې ، هغه هم همداسې غلې زما سرته ووَلاړه وه ، او ماته يې ځيرځير کتل ، خو زما پر لور کتل يې سوچه پردې ول ، داسې برېښېده چې ګواکې زه او هغه سره هېڅ نه پېژنو .
لږ وخوځېدم او ځان مې ځای پرځای کړ . هغه هم ټيټه شوه ، لاسونه يې زما پرسينه کېښودل اوپه ارامۍ سره يې وويل:
((لطفا مه خوربږه ......))
آه ، زما خدايه !دا درويا غږ نه و ، خير دا نو رويانه وه ؟
دا زما مينه او هيله نه وه ؟نه هغه دروغتون نرسه وه ، خو عجيبه داوه چې کټ مټ درويا په څېر وه ، او داسې ګومان کېده چې دوه جوړې خويندې دي واوسي . ډېره شيبه مې همداسې اريا دريان ورته کتل او هغه هم بې له دې چې څه وو ايي غلې ولاړه وه ، او په رډو رډو يې ماته کتل ، په دې وخت کې يوه بله نرسه خونې ته راننوته او هغې ته يې وويل:
((شهلا جانې ، نامزد دې راغلی دی ، غواړي تا ووينې ، ګومان کوم څه کار درسره لري ، زه ولاړه شه ، ترڅو چې ته بېرته راستنېږې زه ددې ناروغ خيال ساتم او...له دې خبرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته هغې نرسې چې درويا سره کټ مټ ورته والی درلود . او نوم يې شهلا وه له خونې ووته.

دهغې له وتو وروسته چې زما حال هم لا څه ښه شوی و دنوې راننوتې نرسې څخه مې دشهلا په اړه پوښتنې او ګرو بېړنې وکړې. نوموړې نرسې وويل: که رښتيا وو ايم نو شهلا اوس ، اوس دې روغتون ته راغلې ده او زه هم ورسره لا دومره صميمي نه يم او زه يې په هکله دومره معلومات هم نلرم.،

دشهلا دنامزد په هکله مې ترې پوښتنه وکړه ويې ويل: په دې هکله هم دومره معلومات نلرم ، خوکوم سړی چې شهلا وايي نامزد يې دی ښه ويلون غږ ونکی دی، چې کله ناکله دشهلا سره هم تمرين کوي ، ځکه شهلا ښه اواز لري او دشهلا له قوله دغه سړی دوه مياشتې مخکې په يوه ميلمستيا کې دشهلا سره مخ شوی وروسته له هغې چې کله دې سړي دشهلا اواز اورېدلی نو هغې ته يې دتمرين وړانديز کړی چې ورسره تمرين وکړي ، شهلا هم دغه وړانديز منلی او تمرين يې ورسره پيل کړی دی چې په همدې لړکې ددواړو دپېژندګلوۍ په بهير کې سره نامزد شوي دي ، نو په دې اساس هره ورځ چې دشهلا ددندې وخت پای ته رسېږي دهغې نامزد راځي او دواړه سره يو ځای کورته ځي.

ددې لپاره چې نرسه پرما بدګومانه نشي او زما ګرو بېړنې پرې ناوړه اغېزه ونکړي نورې پوښتنې مې ترې ونکړې ، زما معلومات دشهلا په اړه همدومره ول ، خو په دې هم ښه پوهېدم چې هغه کټ مټ زما دورکې شوې په څېروه ، که چېرې ددې او رويا پيدا ايښت په يوه وخت کې او يو ځای کې شوی وای نو ما به هېڅ کله هم ګومان نه وای کړی چې دادې شهلا اوسي ، په دې اکر کې چې زه په همدې سوچونو کې ډوب وم ډاکټر را دننه شو او ماسره يې په خبرو پيل وکړ او زما دحال پوښتنه يې وکړه ، ديوې وړې او سرسري کتنې وروسته چې دويم ځلي روغ شوی وم اوهغه دچا خبره دمرګ له خولې بچ شوی وم راته مبارکي وويله په دې وخت کې شهلا بېرته راستنه شوه ډاکټر چې شهلا وليده نو دهغې بلې نرسې سره چې تردې دمه مې دهغې نوم هم زده نه و ، ووتل اوزه او شهلا يې يوازې پرېښودو . دهغوی له تګ وروسته ما غوښتل چې دشهلا سره دخبرو لړۍ پيل کړم ، خو له بده مرغه چې دخبرو کولو توان هم راکې نه و.

هغې زما دملاستې ځای جوړ کړ اوروسته له دې چې پوښتنه يې راڅخه وکړه چې څه شي ته اړتيا لرم او که نه راسره خدای په اماني وکړه او لاړه ، دتللو پرمهال يې ماته وويل که چېرې مې کوم شي ته اړتيا پيدا شوه نو دټالۍ (زنګ) ټبن دې ووهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې له تګ څخه وروسته مې یوې نا څاپي کرکې ټول بدن محاصره کړ او لامل یې هم همدا چې ددې نجلۍ (شهلا) په لیدلو راته درویا خوږې او ترخې خاطرې را په یا دشوې .

په هرحال په هغه بحراني شېبه کې له هغې څخه مې ډېربد راغلي ول او نور په هېڅ وجه حاضرنه وم چې په دې ساعت کې هغه ووینم.
په همدې موخه کله چې ډاکټر مې خونې ته راغی او زما په کتنې یې پیل وکړ ماورته دخپل ژوند ټوله کیسه وکړه او له هغه څخه مې وغوښتل چې نور شهلا زما دچوپړ لپاره راوانه ستوي او دهغې پرځای یوه بله نرسه زما ددرملنې او خونې ارامتیا لپاره راولېږي ، ډاکټر ومنله او دهغې پرځای یې راته یوه بله ډېره تېزه ، بد رنګه او کم اوسېلې (حوصلې) نرسه راولېږله ، دغه نرسه نسبتاً غمجنه او غوسه ناکه برېښېده.
په هرحال هغه چې هرڅه وه ماته دشهلا څخه ډېره ښه و ، دې نرسې په دېر زړه سواندې زما پالنه کوله. نه پوهېږم چې ډاکټر دې ته څه ویلي ول چې پرما دومره مهربانه وه او ځینې وخت خو به لاساعتونه زما دچپرکټ ترخنګ ناسته وه او ماسره به یې خبرې کولې او ما ډېرکوښښ کاوه چې ددغې غمجنوتوب او خپګان لامل چې ددغې نرسې په څېرې کې له ورایه برېښېده پیدا کړم ترڅو چې یوه ورځ په خبرو کې دهغې له خبرو څخه پوه شوم چې هغه دخپل بدن دبدرنګ والي څخه رنځ وړي او دخپګان آر لامل یې هم همدا دی. داسې برېښېدل چې هغه ډېره مغروره ده او په هېڅ وجه راځي نه ده چې کوم سړی دهغې دصورت دبدرنګوالي له کبله په هغه رحم وکړي او یاپرې زړه وسوزوي او مینه ورسره وکړي ، نو همدا لامل و چې دې موضوع یې غم لاپسې زیا تاوه.
ددې نرسې دخپګان دلامل په پوهېدو ډېر خپه شوم او دځان سره مې وویل چې رښتیا هم طبیعت څه کارونه کوي ، یوه ښځه دومره ښایسته پیدا کړي چې دحسن ملکه شي او بله دومره بدرنګه شي چې حتی څوک ورته ګوري نه ، او پخپله هم له ځانه وېره کوي او تښتي.
ددې ترخنګ دې ټکي ته هم ځېر شوم چې نومورې نرسه نه غواړي په دې هکله ترې ډېرې پوښتنې او ګروېږنې وشي. نو دخبرو لوری مې بل لورته واړاوه. بله ورځ هغې دخپل کار په پای کې ، کله یې چې غوښتل له خونې څخه ووځي مخ زما پرلور راواړاوه اوویې ویل:
رښتیا ټاکل شوې چې سبا دناروغانو دروحي درملنې په موخه دروغتون په تالارکې یوه غونډه یا کنسرت دڅو خوږ ژبو سندغاړو او هنرمندانو په ګډون جوړ شي ، ستاسې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دخدای (ج) په فضل حال لږ ښه شوی او کوای شی چې په دې کنسرت کې ګډون وکړئ ، هغې سره مې ژمنه وکړه چې هرو مرو به ورځم ، سبا زه سره دځو نورو ناروغانو چې لږ څه یې حال ښه شوی و دروغتون ځانګړي شوي تالار ته چې کنسرت په کې ترسره کېده ورغلو ، دې کنسرت ته دهېواد ډېر تکړه او پېژندل شوي هنرمندان راغلي ول چې دناروغانو لخوا په خورا چکو چکو او چیغو بدرګه شول.
په دې وخت کې ناڅاپي ویاند خبر راکړ مېرمن شهلا چې دروغتون یوه ډېره لایقه او ماهره نرسه ده او مېړه یې چې یو پېژندل شوی ویلون غږونکی دی غواړي په خپل خواږه او زړه راښکوونکي اواز ستاسې چوپړ په پاریو څو خوندوري سندرې ووایي.
شهلا دخلکو دهاها او بدرګو له منځه ددریځ مخې ته جګه شوه او ترڅنګ یې یو بل سړی هم روان و چې وروسته خلکو وویل دایې نامزددی ، دواړو په ګډه په خپل زړه راښکونکي اواز سندرې ویل پیل کړل.
دشهلا نازک او زړه راښکوونکي اواز دباور وړنه و ، مخکې تردې مې هم دشهلا داواز په اړه ډېرې ستاینې اوردېدلې وې خو هېڅ کله مې فکر نه کاوه چې دهغې اواز دې دومره زړه راښکوونکي ، جذاب او خوندوروي.
هغې په دومره شور او زوږ سندرې ویلې چې هرڅومره کلک او سخت زړه یې نرماوه کله یې چې لومړی سندره پای ته ورسېده نوخلکو دومره بدرګه کړه او دومره چکې چکې یې ورته ووهلې چې ترډېره یې دتالار فضا نیولې وه ، نو همدا د اورېدونکو غوښتنه وه چې هغې څو نورې سندرې هم وویلې ، بیا هم ګډونوالو ټینګار کاوه چې څو نورې سندرې هم ووایي خو شهلا بخښنه وغوښته اوورته یې وویل چې تردې زیات وخت نلري ، او هیله یې وکړه چې ترې خپه نشي ، په داسې حال کې چې بیا هم خلکو په څټکو بدرګه کوله ددریځ څخه راښکته شوه.
کله چې کنسرت پای ته ورسېد زه هم دخپلې خونې پرلور روان شوم په داسې حال کې چې دخپلې کړنې څخه چې دنرس شهلا په برخه کې مې کړې وې ډېر پښېمانه وم.
دشهلا اواز پرماژوره اغېزه کړې وه دهغې اواز یوه نغمه او یو ترنګ و چې دزړه له تله یې اوبه څښلې او دحنجرې له لارې یې زړونوته ژوند وربښه. دهغې اواز دومره خوندور او زړه راښکونکی و چې ما په رښتینی توګه ځان دهغې داواز مین باله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني وخت دا شونتيا هم شته چې ځيني لاملونه په انسان ژوره اغېزه وښندي او ورسته دهماغې لاملونو پروړاندې دانسان اند بدلون ومومي ، دشهلا په اړه ما هم همداسې يو اکر درلود او اند مې دهغې په اړه په بشپړ توګه بدل شوی و.
حيران وم په دې چې هغې ددې دومره زړه راښکوونکي اواز سره سره ولې دسندرو فن نه وټاکلی يا ولې سندر غاړې شوې نه وه ، شايد کوم لامل به يې درلود چې زه يې په اړه نه پوهېدم له هغې ورځې وروسته نور ما دشهلا څخه تېښته نه کوله ، بلکې ليوال وم چې دهغې سره خبرې وکړم خو کله به چې موقع لاس ته راغله او دواړه به سره مخامخ شونو هغه به زما له مخې تښتېده او هڅه به يې کوله چې له ما سره مخامخه نشي.
سره ددې چې هغې ته مې څوځلې ځواب وراستولی و او دغلط پوهېدنې څخه مې په کراتو کراتو بخښنه غوښتې وه خو هغې بيا هم ددې ټولو خبرو سره سره ماسره سم چلند نه کاوه دې اکر تر ډېره ادامه درلوده ، ترڅو چې يوه ورځ ډاکټر زما دکتنې لپاره راغی کله يې چې زما دوسيه او کتنه (معاينه) بشپړه کړه ويې ويل:
((خوشحال يم په دې تاسې ته خبر درکوم چې ستاسې صحت په بشپړه توګه ښه شوی دی او تاسې کوای شئ چې کورته ولاړ شئ !))
ددې لپاره چې يوځل بيا په بشپړه توګه ښه شوی وم ډېر خوشحاله وم ، ځکه پوهېدم چې نورمې دناروغې مهال پای ته رسېدلی دی. غوښتل مې چې ژر تر ژره څخه رخصت شوم ، ولاړ شم او دځان لپاره کارپيدا کړم او په دې توګه وکولای شم خپل ژوند بيا له سره جوړ کړم. په همدې موخه مې دډاکټر څخه هيله وکړه چې دهماغې ورځې پرمازيګر ماته رخصت راکړي. ډاکټر هم اړوندو ځانګو باندې په دې اړه ماته امر راکړ. دهغې ورځې له غرمې وروسته مې خپلې جامې دروغتون له دفتره واخيستې او وروسته دخپلو ګاونډيانو ناروغانو خونوته دخدای په امانۍ په پار ورغلم او رورو سته له هغې څخه دنرسانو خونې ته هم ولاړم ترڅو دشهلا اويو شمېر نورو نرسانو سره خدای پا مانې وکړم له نېکمرغه شهلا هم په خونې کې وه او څنګه يې چې سترګې پرما ولېږېدې ، بې له دې چې څه ووايي له خونې بهر ووته او زما دخبرې ځواب چې دخدای په امانۍ لپاره راغلی يم همداسې پاتې شو.
په داسې حال کې چې دشهلا ددې کار څخه سخت ناخوښه شوی وم نورو نرسانو ته ورغلم او دخدای په امانۍ ترڅنګ مې ځانګړې مننې هم له هرې يوې څخه وکړې او بخښنه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې وغوښته چې زما سره په دې دومره وخت کې په تکليف شوې وې، وروسته له هغې همداسې ترو ((مستقيماً)) له روغتون څخه ووتم.
کله چې د ورونو (دروازو) له چوپړ کوونکو سره په خدای په امانۍ بوخت وم ، يوه نرسه په منډه ، منډه راغله او يو ورليک يې ماته راکړ او راته يې وويل چې شهلا راکړی دی.
ما هغه په جيب کې واچاوه او دچاپړاسيانو سره دخدای په امانۍ نه وروسته د روغتون څخه ووتم.
دروغتون څخه بهر آزادې هوا ماته يو ډول ځانکړی خوندراکړ چې زما روح يې تازه کړ ، داسې مې انګېرله چې ژوند په خپل طبيعي اکر پرمخ ځي او هرڅوک په خپلو کارونو بوخت ول ، دپنځ ځرخ هماغسې په خپل اکر ګرځېده او دانسانانو برخليک يې لټاوه ، دهغو انسانانو چې ډېری يې دژوند له خوږو او ترخو سره بلد نه وو او هماغسې په احمقانه توګه يې خپلو هڅوته دوام ورکاوه ، چې دتل لپاره ژوندي پاتې شي !!
زه هم ديو ډېر وخت بسترېدو ، ستونزو ، اوکړاونو څخه وروسته دهمدغې خلکو په منځ کې بېرته په عادي اکرراغلی وم ، دهغو انسانانو په منځ کې چې سره يو ځای اوسېدل ، خيانت يې کاوه يو دبل پښې يې وهلې ، يو له بل سره يې ښه کول ، يو له بل څخه يې غچ اخيسته او بالاخره دا چې خپلې موخې ته درسېدو په خاطر يانې يوازې دژوندي پاتې کېدو په پارنه بلکې دژوندکولو په پار وو راغلی وم.
حتیٰ داسې انسانان هم په دې ټولنه کې ژوند کوي چې يوازې دانسان نوم لري نور هېڅ ډول سپې توب او لوفري ترې پاتې نه ده .

زه هم ديو څه وخت وروسته بېرته همدې ټولنې او همدې انسانانو ته چې هم ښه او هم بد په کې اوسېدل راغلی وم. په داسې حال کې چې برخليک لاهماغسې زما په ژوند لوبې او نخرې کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم څپرکی

هغه شپه زه دویم ځلي هغه میلمستون ته چې ترمخه مې په کې ځان ته خونه په کراه نیولې وه ورغلم خو داځل یې هغه خونه بل چاته په کرایه ورکړې وه او ماته یې بله کوټه راکړه کله چې کوټې ته لاړم نو یوه شېبه خو همداسې په کوټې کې بې موخې ګرځېدم راګرځېدم څه شېبه وروسته دکوټې په یوه کونج کې کښېناستم او په ښه ژور سوچ کې ډوب شوم تېر شوی ژوند راته په یاد شو یوه شېبه خومې بې واکه وژړل، داسې ګومان مې کاوه چې ممکن په ژړا مې لړزړه سپک شي او څه غم مې کم شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو له بده مرغه چې اوښکو مې هم زړه ته تسکین رانکړ ، دغم مراندو مې لاهما غسې زړه سکونډه ، او په ارام يې نه پرېښودم ، په همدې وخت کې ول چې ناڅاپي د ((شهلا)) ليک را په زړه شو ، هغه مې له جيب څخه رابهر کړ او ومې لوست ، هغې په دې ليک کې د ډېرسپما څخه کاراخېستی و او خُلاصه يې ليکلي و چې داسې و : پرون زموږ نامزدي لغوه شوه ، که غواړې چې ما ووينې نو زما پته داده ... دوه درې ځلې مې کاغذ واړاوه راواړاوه خو نور څه په کې نه ښکاريدل ، دشهلا ددې کار څخه چې يو دم يې خپله ګروهه بدله کړې وه ، ډېر خوشحاله شوم او په داسې حال کې چې حيران هم وم ليک مې ونغښت او دخپل پطلون په لاندينې جيب کې مې کېښود او دامې دځان سره وپتييله چې که چېرې وخت راسره پيداشو او مناسبه موقع په لاس راغله نويوځل به سرورښکاره کړم په هغه شپه کې مې بېلابېلو او ډول ډول فکرونو ذهن محاصره کړ ، کله خو به مې وويل چې همدا اوس دشهلا کورته ولاړ شم اوورته ووايم چې ما نور ددې اکره وژغوري ، ددې لپاره چې دا درويا سره کټ مټ ورته والی لري نو زما سره دې واده وکړي چې درويا ياد پرې تازه کړم او په دې پلمه به زړه ته مې هم تسکين وشي.

خو ډېر ژر پښېمانه شوم او ديو ډول نا اشنا کرکې احساس به مې وکړ او ددې لپاره چې هغې تردې کچې درويا سره ورته والی درلود نو ما به رنځ وړ ، سربيره پردې کله چې زه په روغتون کې بستر وم او ددې کړنې به را په زړه شوې نو نور به هم پسې غوسه شوم ، نو همدا لامل و چې په دې شپه مې دهغې کورته له ورتګ څخه ډډه وکړه او داکار مې دګاندې مخپتيينې لپاره پرېښوده ، وروسته تردې دسلګونو سوچونو سره په خپل ځای کې پريوتم او سکريټ مې ولګاوه ، خو لکه څنګه چې ټوله ورځ ګرځېدلی وم او بې ګچې مې دستړيا احساس کاوه نو سکريټ مې په نيمايي کې مړ کړ او يوه شېبه وروسته په درانه خوب ويده شوم.

دهمدې شپې پر سبا دنورو ورځو په پرتله چې هره ورځ به روغتون کې راپاڅېدم ناوخته راوېښ شوم ، دمخ او لاسو وينځلو اودغه راز دسهار چای څښلو وروسته له ميلمستونه رابهر شوم ، تصميم مې ونيو چې لږ دښار په پراخه ارتو ، اوښايسته پارکونو او ځايونو کې وګرځم ، تر څو ددې څو روځو دناروغۍ ستړيا او خپګان چې ماپه روغتون کې تېرکړی وجبران کړم اولږخپل پام هم غلط کړم ، دهمدې مخپتيينې په پارلومړی ((نادري)) پارک ته ولاړم ، وروسته له هغې چې هغه ځای مې په بشپړه توګه وکوت داسلامبول پارک له ليارې لاله زار پارک ته ولاړم ، په دې ځای کې د موټوټګ راتګ ، دلاسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلورونکو شور او هاها ، دکورونو ، مغازو ، او په سلګونو نورو شیانو موجودیت چې په ټولنه کې یې یو خاص ډول نظام جوړ کړی و ډېر خوند راکړ ، ځکه زه ډېر وخت دروغتون په ارامه او زړه نیونکي چاپېریال کې رابنکېل شوی وم او اوس آزادي فضا ډېرخوند راکاوه.

ډېره شېبه دخلکو په منځ کې یوه خوا اوبله خوا وګرځېدم ، آخر مې تصمیم ونیو چې دوخت تېرولو لپاره سینما ته ولاړشم چې په همدې نږدیو کې وه ، سینماته ولاړم خو دفلم پیل کېدو ته لاوخت پاتې و نو ځکه دسینما اجاره دارانو هم ټکټونه نه خرڅول او په تمه ول ترڅو وخت یې راورسېږي ماهم ددې لپاره چې نوبت مې نیولی وي ډېر لیرې ولاړ نشوم او په سینما کې مې دلګول شویو انځورو نو په لیدلو پیل وکړ ، وروسته له هغې دمیوې داوبو یوه دوکان ته ننوتم ، ترڅو دفلم پیل کېدو پورې همدلته کښېنم او اوبه به هم وڅښم ، خو دمیوې اوبه مې لانه وې څښلې چې په ولې مې یو لاس کېښودل شو ، کله مې چې مخ شاته واړاوه نوحمیدوچې دیوې ډېرې ښایسته نجلۍ سره څنګ په څنګ او لاس په لاس راته مخامخ ولاړو ، یو بل ته مو سره غېږه ورکړه او مخونه مو سره مچې کړل ،وروسته له دې هغه ، هغه نجلۍ چې ورسه څنګ کې ولاړه وه او دخپلوانو له ډلې څخه یې وه ماته راوپېژندله دحمید له لیدلو څخه ډېر خوشحاله شوم که رښتیا ووایم نودروغتون دفارغېدو څخه وروسته مې ښه حال نه درلود او بله دا چې دهغه ډېر پوروړی هم وم نو ځکه یې لیدوته نه ورتلم ، نو په همدې موخه کومه ښایسته او نازکه نجلۍ چې دهغه سره ولاړه وه ما دهغې له کبله په خپله خوله مهرولګاوه او دخبرو وار مې هغه ته ورکړ ، ډېر ټینګار یې وکړ چې سره یو ځای واوسو ، دناکامه مې ومنله په یوه ټیکسي کې سپاره شو او هغه نجلۍ مو خپل کورته یې ورسوله او دخدای په امانۍ نه وروسته حمید بار بار خپګان ښرګند کړ چې ولې مې ددې پوښتنه په دې دومره وخت کې نه ده کړې نو په همدې کې دحمید په نغوته دپهلوي واټ ته ولاړو ، بیا هم دحمید په غوښتنه یو رستورانت ته ننوتلو او دډوډۍ فرمایش یې ورکړ ترڅو چې ډوډۍ رارسېده ماټول هغه څه چې پرما تېر شوي ول حمید ته کیسه وکړه.

وروسته دډوډۍ له خوړولو یوه شېبه غلي او بې خبرو کښېناستو ، حمید په داسې حال کې چې سترګې زما په وجود کې خښې کړې وې بې له سریزې وویل:

((رښتیا بهمنه ، دبستر په وخت کې دې کله ورځپاڼې هم لوستلې ؟))

((نه ، ډېر کم))

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه شېبه يې چوپتيا غوره کړه او وروسته له هغې په داسې حال کې چې ديوې کرغېړنې خبرې څرګندتيا يې کوله ، وويل : ((بهمنه غواړم يوه پوښتنه له تاوکړم ، آيا اوس هم دپخوا په څېر له رويا سره مينه کوې ؟)) البته که څه هم هغې زه هيرکړی يم ،خوزماتل په ياد ده اوتل يې ستايم.

غواړې داډېر وخت چې دې نه رويا ليدلې اونه يې له حاله خبريې په باره کې ځينې معلومات ترلاسه کړې اودرته يې ووايم ،که غواړې چې درته يې ووايم نوترهرڅه دمخه به راسره ژمنه کوې چې ناکراره کېږې به نه ،اونه به هم کومه ګډوډې را منځته کوې.

فکرمې وکړ چې شايد داحمد اورويادواده په هکله راته څه ووايې په همدې موخه مې ورته وويل اوورسره مې ژمنه وکړه چې نه خپه کېږم.

بيايې هم مکث وکړ داسې برېښېده چې ګواکې ډارېږي خوزه يې چې په اکر پوه شوم اوګومان مې کاوه داحمداورويا دواده په اړه راته څه وايي نوپه کراتو ،کراتومې ورسره ژمنه وکړه اوټينګارمې وکړ چې هېڅکله نه خپه کېږم ځکه مې قسم هم وکړ په يوډول ناباوري مې ژمنه ورسره وکړه ،ځيرځيريې راته وکتل ورسته له دې يې کوښښ کاوه چې خپل عادي اکروساتي يوه شېبه خويې حاشيه رويې وکړه دمرګ اوژوند په هکله يې خبرې وکړې اوويل يې چې موږټول بويه په مرګ ګروهه ولرو ځکه يوه ورځ نه يوه ورځ ټول مرو ،زه پوه شوم چې دی حاشيه رويې کوي او غواړي چې ددې لارې بالاخره آره خبره چې درويا اواحمد واده دی راته وکړي ، نوځکه هم ما بيا هم ټينګاروکړ اوقسم مې ياد کړ چې زه هېڅ ډول ناکراي نه کوم ، نوهيله کوم چې خبره ډيره اوږده نکړي اوخپله موخه راته ووايي داځل يې به تشويش وويل: څه وخت مخکې مې په کور کې ورځپاڼه لوسته چې ناڅاپه مې داحمد اورويا په نامه ديو هلک اويوې نجلۍ په انځور سترګې ولګيدې خبره ،مې ورته دټوکې په ډول غوڅه کړه اوورته مې وويل : (اوورسره ليکل شوي ول چې دواړو واده کړی دی !).

(نه ليکلې يي وچې ، په ډيره ناکرارۍ يي بياهم مکس وکړ !)

ومې ويل: (څه يې ليکلې ول ؟)

(ليکلې يي و .....هغوی دواړه په يوه ترافيکې پېښه کې مړه شوي دي ! !)

مايوسانه اوپه نه باورۍ مې وويل:

(مړه شوي دي ؟ !)

(ياني رويا مړه شوې ده ؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(له بده مرغه هو کې هغه مړه شوه او په ډېر ویاړ هم مړه شوه)
ددې ناڅاپي خبرله اورېدو څخه ډېر ناراحته شوم ،یوډول اذیت اولړزې مې ټول بدن محاصره کړ ،غاښونه مې سره جنګېدل ،غوښتل مې چې په خپل ټول توان سره چیغې ووهم او وژاړم خو اوښکې مې هم وچې شوې وې.
په ډېرې ستونزې مې خپلې شونډې خلاصې کړې اوله حمید څخه مې پوښتنه وکړه (آخر څنګه مړه شوه ؟)
وروسته له دې چې ځواب ته په تمه شم خپلو خبروته مې ادامه ورکړه اوورته مې وویل: نه ،هېڅ کله نه ،زه باور نشم کولای ،هغه وخت مې نولاسونه مخ ته ونیول او په چیغوچیغو مې وژړل اوحمید ته مې په ژړا ژړا کې وویل:عجیبه بد بخته انسان یم ،عجیبه مسکین اوبې وزلی انسان یم او.... !
حمید چې زما اکرولید نوزما په ډاډ ګیرنې یې پیل وکړ اوکوښښ یې وکړ چې ما غلی کړي اویا مې پام بلې خواته راواړوي خونه کېده ،که هر څومره مې کوښښ وکړ چې زړه تسکین کړم نه کرارکېده ،آخر حمید اړ شو اوراته یې وویل غلی شه بهمنه ،کوښښ وکړه چې ځان کنټرول کړې اودرستورانت نظم وساتې.
ما هم ددې لپاره چې حمید سره مې ژمنه کړې وه اوقسم مې هم یاد کړی و نو سره ددې دومره ډېرو ستونزو اوغمونو مې کوښښ وکړ چې ځان کنټرول کړم او ټول بوج په خپل زړه واخلم:
وروسته مې له حمیدڅخه وغوښتل چې ټول بهیر راته په بشپړه توګه په تفصیل سره ووایي هغه هم چې په تاسف سره سر ښوراوه ،پېښه یې راته داسې بیان کړه:
څه وخت مخکې مې یوه ورځپاڼه لوسته چې ناڅاپه مې د پېښو په مخ کې داحمد اورویا انځورونه ولیدل چې ورلاندې لیکل شوي ول : دوه ځوان نامزادان چې دخپل واده دکارونودترسره کولو لپاره ښارته روان ول په یوه ترافیکي پېښه کې دشیراز په ښارکې خپل ژوند له لاسه ورکړ.
په داسې حال کې چې په ورځپاڼوکې خبریالانو دشیرازاواصفهان دلارې خبرورکړی ؤ رویا دموټر جلب ته ناسته وه چې په یوه نامعلوم لامل دشیرازاو اصفهان دلارې په منځ کې موټر یوې کندې ته دلوړې مورې څخه لویدلی او وروسته یې اور اخیستی دی چې په دې اورکې دواړه سوځېدلي اومړه شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څېړونکو د پېښې لامل د موټر د سرعت تېزوالی او د ډرېورېې احتیاطي ښودلې ده ، د څېړنکو په اند پېښه د موټر تېزوالی او د رویا بې احتیاطي وه چې کندې ته خطا شوی دی او د واړه مړه شوي دي ،خو د مرګ څخه یې درې ورځې وروسته یو لیک زما لاس ته راورسېده ،د پرتریخ او زړه دردونکی لیک ؤخو حقیقت تل بویه ومنو ،یانې د رویا پېښه د پولیسو او څېړونکو په اند یوه ترافیکي پېښه وه خو آره خبره داده چې دا یو تصادف نه بلکې پلان شوی کارؤ او په قصدي توګه شوی دی ؟

دغه لیک رویا د شېراز له تګ څخه مخکې زما په پته رالیږلی ؤ، اوکله چې مالیک پرانیست نو پوه شوم چې لیک ستا لپاره لیکل شوی دی ،خو لکه څنګه چې له تا څخه خبرنه وم او نه دې راته پته معلومه وه نو لیک مې د ځان سره وساته په دې وخت کې حمید یو لیک د خپل څنګ کې ور بکس څخه را وکېښ او ماته یې را کړ په چټکۍ سره مې لیک پرانیست او په لوستلو مې پیل وکړ ،رویات په دې لیک کې د سلام او نېکو هیلو څخه وروسته داسې لیکلې ؤ: زما ګرانه بهمنه ،ژوند ژر یا وروسته پای ته رسېږي او مورږ ټول به یوه ورځ مړه شو ، یو شمېر په ما شومتوب کې مري ،یو شمېر په ځوانۍ کې او یو شمېر هم په زړه ښت ا و بوډاتوب کې ،خو هرومرو بویه مرګ ته تسلیم شو .

مرګ حتمي دی او له انکار کولو څخه یې ځان تېرویستل نه دي په کار ،موږ بویه په نړۍ کې هرڅیز ته د فنا کېدونکو په توګه وګورو ،حتی مینه هم په دې دومره شور ،زوږ او لړمون خورئ سره یوه ورځ پای ته رسېږي خو ځینې داسې خلک هم شته چې رښتینې مینه کوي خاطرې یې ژوندۍ پاتېږي ،او د خپلې مینې یادګار غواړي د تل لپاره ژوندی او تل پاتې وساتي نو زما هیله داده چې زموږ مینه هم همداسې تل پاتې واوسي.

ما په خپل تېرلیک کې چې تا ته لیکلې ؤ داسې لیکلي ول چې خپل ژوند ته په عادي توګه دوام ورکړه او دامې هم ویلي ول چې ما د احمد سره کوژدنه کړې ده ،نو اوس ټاکل شوې چې موږ په دې نږدې کې تهران ته ولاړ شو او هلته د خپلو څو خپلوانو او ملګرو سره ووینو او وروسته له هغې د خپل واده په پاریو ښار ته ولاړ شو او ښه په درز کې واده وکړو .

حتی په دې کچه چې د واده د سپین کمیس سره چې د اسمان د پرښتو جامه ده سره سره هم د خپل مېړه سره یو ځای و اوسم چې دا کار ما زوروي او رنځ ترې وړم.

شاید تا ته ترننه پوې دا پوښتنه راولاړه شوې وي چې د احمد سره زما اړیکې دومره ټینګې شوي دي چې زه دې وېرکړی یم ،خو ډاډه اوسه ،هېڅکله به پرې نږدم چې احمد خپلې موخې ته ورسېږي ،ما تصمیم نیولی دی چې یا تا سره ژوند وکړم او یا مړه شم ،خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چې په دې ونه توانېدم چې ستا سره ژوند وکړم نو مرګ مې غوره وباله ، نه پوهېږم چې څنګه ددغې ستونزمن او کرغېړن ژوند څخه ځان خلاص کړم خو په هر حال دا کار کوم.
ډاډه اوسه داليک به هغه وخت تاته درولېږم چې زما مرګ ته نور ډېرکم وخت پاتې وي او هغه وخت به يي ته ترلاسه کړې چې زه نوره په دې نړۍ کې نه اوسم ،خو لکه څنګه چې مې په مخکينې ليک کې درته ليکلي ول ،حتی راضي نه يم چې زما لپاره يوه اوښکه هم تويه کړې اوتاته زموږ په پاکې مينې قسم درکوم چې هرکله دې کومې نجلۍ ته زړه ليوالتيا وښوده هغې سره زما په خاطر دمينې تار وځغلوه اوزموږ دګډ ژوند مړې خاطرې پرې راژوندۍ کړه اوپه دې هم ډاډه اوسه که چېرې تا داکار وکړ نو زما روح به ارام اوسي.
بهمنه ،پوهېږم چې ته زما د رضايت لپاره دا کارکوې او هرومرو يي کوې ،خو هيله کوم چې داسې کوم تصميم ونه نيسې چې زما روح په عذاب کړي.
زه غواړم چې ته خپل ژوند ته ادامه ورکړې اوټولوته دا زبات کړې چې سره ددې چې لومړۍ ما اوبيا زمانې دې وزرې درماتې کړي دي خو ته دا توان لرې چې خپل ژوند ته په سمه اوعادي توګه ادامه ورکړې او دپخوا په څېر يي پرمخ بوزې.
رښتيا هم به ټولنه کې ډېرى داسې پېښې پېښېږي چې انسان دخپل قانوني حق څخه محروم کوي چې دابې عدالتې دژوند په هره برخه کې ليدل کيږي.
او آر لامل يي هم دادی چې ډېر بې باکه اوچږوس خلک دمقام ،څوکۍ ، پيسو ، او......ترلاسه کولو په موخه داکارکوي.
خوزما ګرانه بهمنه ،ډاډه اوسه چې دخدای ج عدالت تل په دې نورو قوانينو او عدالتونو حاکم وي ،اوهغه کسان چې دخپلو کټو لپاره دنورو ګټې او ژوند ته زيان رسوي په دې دې پوه شی چې يوه ورځ يي آخرمرګ سرته راځي ،اوهغه وخت مجبوردی چې ژوند سره ياپه خوښه اوياپه بې خوښۍ مخه ښه وکړي ،خو په يقينې توګه په دې نړۍ کې دښو اوبدو کارونو نوم تل ژوندی پاتېږ ي،زما کورنۍ هم اړه ده چې زما ترمرګ وروسته په دې ننګ اوغيرت سره چې زما په برخه کې يي کړې دي نوم ژوندی پاتې شي.
په واقعيت کې دا همغوی (کورنۍ) ول چې زما ژوند يي را خراب کړاوزه يي دخپلو غوښتنو قرباني کړم ،خو همدا مرګ ؤچې زه يي له دوی څخه وژغورلم اوهېڅ کله ددوی غوښتنوته تسليم نشوم او اوس دادی نږدې دی چې په ډېرې سرلوړې ور ودانګم اودتل لپاره ځان ددې لانجمنې نړۍ څخه فنا کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیات له دې درته نور مزاحمت نه کوم اودیوه ښه ژوند هیله درته کوم اوداهم باید ووایم چې نه پوهېږم په کوم ساعت اوپه څه ډول خپله طرحه پلې کوم.خو په هرحال دالیک به زما ترمرګ وروسته تاته دررسېږي !

دا مه هیروه چې ما په تا باندې په خپل مخکیني لیک کې ژمنه کړې وه اوقسم مې درباندې کړی ؤ چې ته به زما خبره منې اوزما ترمرګه وروسته به خورا وړوکی غبرګون هم نه ښکاره کوې ،داځکه چې که سبا خدای مه کړه ته کوم عادي کار هم وکړې خلک به زموږپه مینې باندې ملنډې ووهي اوډرامې به پسې جوړوي او ډارېږم لا په دې چې خلک به وايي ما دخپلې بد نامۍ تاب نه درلود نوځکه مې ځان وژلی دی ،نوجوته ده چې ته دخلکو دا توهین زما په برخه کې نشې زغملای ،زه مطمینه یم.

ښه ګرانه له تاسره خدای ج په امانې کوم ،اوستا څخه هیله کوم چې دټولنې دخلکو په اند زه نامزد لرم نوددې لیک ترلوستلو ورسته دالیک وسوزوه.

هغه څوک چې تل تا نه هیروي(رویا)

دلیک ترلوستلووروسته مې بدن ټول کلک خوږېده اودکرکې اور مې په وجود کې مړ شو ،اوس راته هرڅه څرګند شوي وو.

رویا زموږدپاکې مینې ددرناوي په پار دموټرچلولو په وخت کې په قصدي توګه موټرکندې ته ورمخامخ کړی دی اودخپل ځان په مرګ یې دخپلې مینې ټینګښت اوپایښت څرګند ګړی دی.

هغې دهغه قسم په اړه چې زموږ دمینې په هکله یې راسره کړی ؤ اودخپلې دوستې په هکله چې تردې دمه ما غلطه انګیرله ،ځان قرباني کړئ ؤ.

هغې لکه څنګه چې یې په خپل لیک کې لیکلې ول ددې دردونکي اوزړه زورونکي ژوند څخه دابدیت پرلوروردانګلې ول ،خوزه لاتراوسه دهغې په خوښه اوهیله ژوندی ګرځېدم اوپه دې کارمحکوم شوی وم یا داسې ګومان مې کاوه چې ګواکې دهغې اواز مې په ټول بدن اورېده چې چیغې یې وهلې : (زما ښایسته ګله ،که سل کاله وروسته مې هم قبر راوسپړې اوزړه مې شته وي ،نووبه ګورې چې پرې لیکلې یې دي: یوازې له تا سره مینه کوم)

رښتیا انسان دژوند دپېښوپوراندې څومره کمزوری دی اورښتیني مینې په هکله هم.

انسان هرکله دخپلې رښتیني مینې لمبې په یو ډول نه یو ډول بلوي خو د زمانې تاړاکونه اوتېره بادونه یې په ډېر ناړامه توګه مړه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رويا هم دمينې يوه لمبه وه چې دمرګ په رارسيدوسره يې دتل لپاره مړه شوه اوزه اوس يوازې دژوند ترخواوتيارو ته پاتې شوم اوترهغې به په همدې تياروکې اوسم څوزه هم تياره شم اووجودمې ددې نړۍ څخه پناه شي.

قسم يادوم چې دژوندپه دې تياروشپېوکې مې دمرګ غوښتنه کوله ،غوښتل مې چې مړشم اودژوند ترپايه پورې نور همداسې ستونزې ونه وينم ،خوکله مې چې درويادليک کرښې راپه زړه شوې نو ځان ته به مې ډاډ ورکاوه اوکوښښ مې کاوه چې اوس لپاره دمرګ غونډله (جمله) له خولې څخه وغورځوم اوهيره يې کړم ترڅوپه دې توګه وکولای شم درويا غوښتنې اوهيلې ته مې درناوې کړې واوسي.

نه پوهېږم چې رويا ولې زماد داسې اکرپه هکله اند ونکړاوولې يې زه دخپل مرګ وروسته داسې پرېښودم اوپه دې توګه يې وغوښتل چې زه دژوند ترپايه همداسې غمونه وزغمم ،په داسې يوه دردېدونکي شيبه کې مې څه کولاتی شول چې وکړم ما دخپل ژوند يو ډېرارزښتمن څيزاوکس له لاسه ورکړی ؤ ،ولې بايد زه ژوندی پاتې شوی وای ؟

ځواب مې خپلوپوښتنوته نه پيداکاوه ،يوازې داچې لکه څنګه چې هغې ويلې ول چې ژوندی پاتې شم اوغمونه وزغمم څويوه ورځ زه هم دهغې په څېرددې فانې نړۍ څخه دتل لپاره کډه وکړم.

کله چې مې دا اند وکړنوناڅاپه مې په کټ کټ او چيغوچيغو په ژړاپيل وکړ،داسې چې هرڅوک زموږ مېز سره نږدې ناست ووزموږمېزته ځيرشول ،حميد چې زما دا حال وليد نو زما لاس يې ونيو اوپيسو دورکولو وروسته يې درستورانت څخه بهر راويستم.

هېڅ څيز د پخواسره توپيرنه درلود يوازې ماتوپيرکړی ؤ،څکه زه اوس ذليل او مسکين شوی وم اوديوساعت مخکې خوښۍ اوسوکالۍ ننبه راکۍ اوس نه برېښيده ،زړه مې سخت رانښکېل شوی ؤ اوسترګومې هم تورکاوه ،شايد که حميد له ما سره نه وای څوځايونوکې مې چې واک له لاسه ورکړنوولېدلی به وای .مرال مې ديوساعت مخکې سره ځمکې او اسمان توپيردرلودهيله مې کوله چې ای کاش هغه شپه چې دساقې خانې په يو کونج کې بې سده شوی وم اوډاکټرانوروغتون ته بولی وم اوبسترکړی يې وم چې داکاريې نه وای کړی اوهلته ترسهاره مړوای څومره به ښه ؤ ،خوافسوس چې داکار ونه شو.

درويا له مرګ نه وروسته به ژوندماته څه خوند راکړی وای يا څه ارزښت به يې راته درلودای ،دهغې مرګ اوداسې په نره مرګ يوځل بيازما په زړه کې حماسي مينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راژوندی، او په ولولو کړه او داسې مې وپتییله چې په دې زمانې کې هم داسې خلک شته چې د رښتینولۍ او مینې لپاره ځان قرباني کوي.
درویا مرګ زما زړه اوجرات دواړه ووژل ،اودا احساس چې زه به وروسته هم ژوندی پاتېږم ډېردردولم اوکړولم ،اودتل لپاره به مې ژړل ،خوحمید به راته ډاډ راکاوه ،نه پوهېږم چې په دې ورځ به په دې لار څرنګه دحمید سره تللی وم خوځیروم چې حمید په بشپړه توګه په پوره هوښیارۍ زما کړوورو ته ځیردی.
حمید په دې شپه پرېښودم چې میلمستون ته ولاړشم اوخپل کورته یې بوتلم ،شپه مې دحمید په کورکې په ډېرتکلیف اوستونزی سره سباکړه.
ټوله شپه ویښ وم اوخپلې تېرې خوږې خاطرې مې راپه یادولې ،اودهغوی په را یادولوبه دمره ناکراره شوم چې نږدې ول لیونی شم.
دسهارپه وخت کې چې حمید وکتل ډېرپه ستونزه کې راښکېل یم نودوه ډوله ګولۍ یې راکړې ،که څه هم مانه خوږې خوپه زوره یې راباندې وخوړې اوشېبه وروسته په ښایسته خواږه خوب ویده شوم ،خودې خوب له نورو خوبونو سره ډېرتوپیردرلود ، یانې که خوږهم ؤیوډول غم او رنځ په کې پوښل شوی ؤ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم څپرکی

مهال بې له ځنډه پرمخ تللو،زما ناکراره روحيې بدلون نه وموندلې ،حتی دورځوپه تېريدوهم ونشوکړای چې زما څخه درويا مرګ وېرکړي ،هره ورځ به مې دهغې اوقهرمانۍ په هکله يې فکرونه کول اودهغې نېکې خاطرې به مې رايادولې او دا چې له هغې څخه راوروسته دهغې په غوښتنه او دالله په رضا ژوندی پاتې وم ډېر رنځېدم ،خوافسوس چې غير دسوځيد واوزغم څخه مې بله چاره نه درلوده ، سر ببره د رويا په مرګ بې کارۍ اووزګارتيا هم رنځولم ،او نورمې ددې مخ نه درلود چې له چا څخه پور واخلم.

ددې لپاره چې هم بوخت اوسم اوهم مې يو څه پيسې لاس ته راوستې وي په چټکۍ مې دکارلټون پسې پيل وکړ اودامې وپتييله چې دهر ډول ابرومنداواعزتمندکار وړاندېزکه راته وشي نوهرومروبه يې کوم چې په دې توګه وکولای شم هم دنده پيدا کړم اوهم خپله ګانده جوړه کړم.

نو لکه څنګه چې ددولتي اوشخصي کارونو څخه نا هيلی شوم د ډريورئ اسنادو (ليسنس) په فکرکې شوم او دهمدغې اسنادوپرپنسټ دډريورۍ په لټه کې شوم که ګوندې کوم ځای کې ډريوري پيدا کړم خو بيا هم له بده مرغه چې حتی په کوم ځای کې چا دډريور په توګه هم له ځان سره ونه نيولم ،هرځای ته به چې ولاړم نويوازې همدا ځواب به مې اورېده ،زموږ داستخدامي کارلښتليک (لست) بشړ دی اونويو کسانوته اړتيا نلرو.

کله چې دټولو ځايونوڅخه نا هيلې شوم نو ديوکريابۍ مديرپه وسيله مې خپل تعليمي اسناد سره د ډرېورۍ اسنادو دکاريابۍ وزرات ته واستول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوزارت په غولي کې ډېرى خلک ولاړ وو ،زه هم په نوبت ددوی سره یوځای ودرېدم ډېر وخت همدلته ضایع شو ترڅو چې راته وار راورسېد ،کله مې چې غوښتل خونې ته دننه ننوزم ،چوپړکوونکې (ملازم) له مټه ونیولم اوراته یې و ویل : ښاغلیه ، بخښنه غواړم لاتراوسه ستاسې وارنه دی رارسېدلې !

وروسته یې یوځوان ته چې د ودانۍ ترڅنګ د پاتخو (زینو) سره جوخت ولاړؤنغوته وکړه ، ما داځوان تردې دمه په نمبرکې نه ؤلیدلی ویې ویل (وارد دغه ښاغلي دی نه ستاسې !)

دچوپړکوونکي دې خبرې سخت په غوسه کړم اوپه نارو اوسورو مې پیل وکړ اوپه زغرده مې ددې ملازم نه سروټکاوه ،زما به چیغواوغالمغال دوزارت یوما مور خبر شواودخپلې خونې څخه رابهرشو ،کله چې ما ته رانږدې شو نوچپ چپ یې راته ولیدل اوبیایې وویل ولې دې چیغې جوړې کړې ښاغلیه ؟ چوپړکوونکی وروړاندې شو په داسې حال کې چې حق په جانبه څېره یې غوره کړې وه ورته یې وویل چې د دې ښاغلي وار لانه ورارسیدلې اوغوښتل یې چې په زوره دننه شي اواصلاً وارد هغه بل ؤخوداچې ما پرینښودنونومړي په چیغواوکوکاروپیل وکړ.

دچوپړګوونکي له دې درواغوڅخه سخت په غوسه شوم اوډېرې غوسې نه نږدې ؤچې لیونی شم ،په داسې حال کې چې دغوسې نه ټول لړزېدم د ولاړو کسانوڅخه مې مرسته وغوښته اوهیله مې ترې وکړه چې دوزرات ماموته حقیقت ووایي څو رښتیا اودرواغ سره روښانه شي او دملازم دابې ځایه ادعا جوته شي.

خوله بده مرغه د ولاړوکسانو څخه هېڅ چا ګواهي ورنکړه چې حقیقت څه شی دی ، څکه دوی ډارېدل که چېرې ګواهي ورکړي نوداسې نشي چې نومړی ماموریې کارورخراب کړي اویایې ورته ونکړي.

کله چې پوه شوم چې داټول دډاره څه نه وایي نوپه ناکرارۍ اوغوسه مې ټول حال ورته ووایه اوورته مې وویل چې دا ډارنان دخپل ډارله کبله داکارنکوي اوددې په څنګ کې مې داهم ورزیاته کړه چې داچوپړکوونکي دخلکوڅخه بډې اخلي اوخلک بې نمرې تاسې ته درلیږې اوزما څخه یې هم رشوت وغوښته خوداچې ما بډې ورنکړه نوداسې جاراوجنجال یې جوړکړچې تاسې ته دا زبات کړي چې زه ګواکې ددې ځای ارامه فضا خرابوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خبرې په نوموړي ماموربرعکس غبرګون وکړ اوناڅاپه یې له ګرېوان څخه ونیولم اولیرې یې غوځارکړم ،اوهغه وخت یې امروکړچې سمدستي غونډه جوړه کړي اوزما پروړاندې څه ولیکي ،غونډه جوړه شوه او زما پروړاندې یې داسې ولیکل چې ماد رسمیاتو پرمهال دنوموړي وزارت دیوه پاک اوصادق چوپړکوونکي شخصیت اودندې ته توهین کړی اوهغه مې ګواښلې دی.اوددې ترڅنګ مې دوزارت خانې نظم اوارامتیا ته هم زیان رسولی دی ، ما چې کله داخبره واوریده نورمې بله خبره ونکړه او دربېدل راته بې ځایه ښکاره شوا ودخپل راتګ څخه دې وزارت ته ډېرپښېمانه شوم.
هغوی دجوړې شوې غونډې پربنسټ زه دپولیسوماموریت ته وسپارلم او د پولیسو سرماموربې له دې چې زما خبرې ته غوږ کېږدي ،زما دوسیه یې ولیکله او د اجراتو لپاره یې قضایي مقاماتوته ولېږلم.
په څېړنتون (تحقیق خانه) کې مې ټول بهیرهوبه هو اوټکي په ټکي څېړونکي ته ووایه ،هغه هم ځیرو اوپوه شوچې زه رښتیا وایم ،زما پروړاندې یې چل سازي کړې اوهسې خوشې په خوشې یې راته دوسیه جوړه کړې ده ،نوزما پرحال یې ډېرافسوس وکړ او زړه یې راباندې وسوځېد ،نوامریې وکړچې ما ژرترژره خوشې کړي.
کله چې دڅېړنتون څخه بهرراووتم نوبیا هم بې کاره اولالهاند وم یوه شېبه خوپه واټونواوپارکونوکې وګرزیدم اووروسته له هغې میلمستون ته ولاړم ،کوټه مې دځان پسې کلپ کړه اوپه ژور اند ډوب شوم ،غوښتل مې چې په هرډول کیږي ځانته کارپیداکړم.
په همدې فکرکې ډوب وم چې نا څاپه مې خپل هغه ملګری راپه زړه شو چې ګاراج یې درلوده ،مخکې ما دخپل پلارموټرپه همدې ګاراج کې دراوه اودګاراج څښتن ترحده زیات ماته درناوی درلود،په کراتوکراتویې له ماڅخه غوښتي ول چې که چېرې کوم کاریا ستونزه راته پیدا شوه نوهغې ته ووایم ،سمدستې دمیلمستون څخه راووتم او راساً دګاراج پرلوري ولاړم له نېکه مرغه هغه مې په خپل کاري دفترکې پیداکړ دګاراج خاوند زما پر پریشانه اوګډوډ اکر ډېر تعجب وکړ.
بې له مقدمې مې ورته ټول هغه څه چې پرما تېرشوي ول وویل اوله هغه څخه مې وغوښتل چې دشونتیا په صورت کې که کوم کار راته پیدا کولای شي پیدا یې کړي
ویې وپوښتل:
«آیا کولای شې چې په ټکسي باندې کاروکړې ؟»

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خوشالۍ مې ورته وویل:
«هو کې ،بلې !»
ویې ویل:
«ډېره ښه ده سبا سهاردوخته راشه او ټکسي د ګاراج څخه بوزه » اوددې ترڅنګ یي څه پیسې هم د پورېه ډول راکړې چې خپل سراوصورت منظم کړم په ډېره خوشالۍ مې د ګاراج خاوند څخه چې کوم کار یې ماته پیدا کړی ؤ ،مننه وکړه اورسره مې دخدای په اماني هم وکړه اوبېرته میلمستون ته راغلم دا چې دومره مودې بې کارۍ وروسته مې کار پیدا کړی ؤ ډېرخوشاله وم ،په دې توګه ما اوس کولای شول چې سر د سبا څخه کاروکړم او دخپل ژوند رکودي اکرپای ته ورسوم.
بله ورځ مې خپل سراوصورت منظم کړ اولړدوخته له خوبه راویښ شوم اوراساً د ګاراج پرلوولاړم ،دګاراج خاوند یو وړوکې ټکسي زما په واک کې راکړ اوزه هم بې له ځنډه د موټر په چوپړ بوخت شوم.
سره ددې چې په لومړیو کې مې دښار ځینې سیمې نه وې لیدلې اویا نه وم بلد خو وروسته ،وروسته چې وګرځېدم بلد شوم اوپه داسې شرایطو کې مې چې کوم کارپیدا کړی ؤ ترې خوښ اوراضي وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم څپرکی

شپږمیاشتې په همدې ډول تېرې شوې ترڅویوه شپه مې غوښتل چې چلوکباب وخورم دچلاوکباب هوټل سره نږدې یوه دتورټکرې ولاښځه ولاړه وه اولاس یې راکړکه څه هم مانه غوښتل چې سورلۍ بوزم اوډوډۍ خوړلوته روان وم خوبیا مې هم نا څاپې بریک ونیو ،که څه هم نه پوهیدم چې ولې مې په بریک پښه کېښوده ، خوبیامې هم بریک ونیو ،دتورټکري څښتنه بې له دې چې څه ووایي موټرته راوخته اودیوه واټ پته یې راکړه ،لا به سل متره نه وم تللې چې د تورټکرې څښتنې خپل ټکری له سره لرې کړا وپه خپل دستکول کې یې کېښوداوهغه وخت یې په کرار اواز زه مخاطب کړم اوراته یی وویل:

« سلام بهمن خانه !»

په تعجب مې سروګرځاوه که کسم شهلا ناسته ده اوپه خندا ماته ګوري ، دشهلا له لیدلو ډېر خوشاله شوم هغې هیله وکړه چې ټکسې ودروم ،همدا کارمې وکړ هغه دشا سیټ څخه راکښته شوه اومخکې سیټ ته راغله اوماسره څنګ کې کښېناسته ،زموږلومړنۍ خبرې دشهلاګیلې اودنګلې وې چې له ما څخه یی کولې ،په همدې ګیلو ،ګیلوکې هدف ته ورسیدو ،شهلا را څخه هیله وکړه اوکه رښتیا ووایم نو بلنه یی راکړه چې دماښام ډودۍ سره یو ځای وخورو ، ورسره مې ومنله اوکورته یې ولاړم ، شهلا دمیلمنو خونې ته بوتلم اوخپله دمړۍ تیاربدو لپاره پخلنځي ته ولاړه داخونه په خورا سلیقې سره سینګارشوې وه.

دمېز په سر یوډېر ښایسته دسرو ،شنو ،ژېړو .... مصنوی ګلانو ګلدانونه ایښودل شوې وو ،ددې ترڅنګ ډېر ښایسته اوخوندورې تابلوګانې هم په خونه کې راځړېدلې وې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوني ته يي ځانکړې ښکلاورکوله اودغه راز د رنګارنګوځراغو نو رڼاګانوهم يوډول سينګاراوښکلاکوټې ته ورکړی وه.
شهلادماښام ډوډۍ تياره کړه اوپه يوه ګرم چاپېريال کې موسره يوځای وخوړه، وروسته هغه جګه شوه اودګلدان پرلوري ولاړه اودګلدان څخه يي يوسورګل را وشکاوه اوماته يی راکړاو ويې ويل:
بهمنه زه دا سورګل تاته درکوم پوهېږې چې سورګل څه......
هغه وخت مې ددې خبره په نيمايي کې غوڅه کړه اوهغه مې په خپله غېږکې را ښکېل کړه ،احساس مې وکړ چې هغې د سره ګل په راکولو سره دخپلې مينې ځرګندتيا وکړه نو څنګه چې په دې وخت کې بې کوره اوبې اوره وم نو ددې مينې څخه مې په خلاصه غېږه هر کلې وکړ،داځکه چې په ګانده کې دګيلو او دنګلو موقع پاتې نشې.
درويا دژوند ټوله کيسه مې ورته وکړه او ورته مې وويل که زما تېرې شوې سهوې يي بخښلې وي نوهيله کوم چې راسره واده وکړي.
ويې منله اوخوورځې وروسته چې حميد هم راغلې و اودشهلا يوشمېرخپلوان هم شته ول واده موسره وکړ،په دې توګه زموږنوې ژوند پيل شو اوزموږدزوی په پيداکېدوموخوشالې لاپسې زياته شوه ،نولکه څنګه چې مې په ژوند کې ډېرې ماتې ،ناکامۍ اومايوسۍ انګيرلې وې نونه مې غوښتل چې زما زوی اومېرمن دې هم وزغمي اويا دې پرې داسې يواکر راشي که څه هم دشهلاپلارخورابډايه اودشتوخاوند ؤ اوپه واروار راته شهلاويلي وچې (کازرون) ته ولاړشوهلته ددې پلارسره يوځاې واوسېږوخومانه منله اوداخپل حقيراونا څېزه ژوند راته ددې دپلارپه ارام اوسو کاله ژوند په کراتوکراتوخوراښه ښکارېده.
کومې خوارې اوکړاونه چې ما دخپل ژوند دښه والې په پار پيل کړې ټولو ځای ونيو اوپه لږ وخت کې مو ژوند خورا ډېربدلون وموند اومابه ډېرې خوشالۍ او سوکالۍ سره دخپلې مېرمنې اوزوی په څنګ نېکمرغۍ ورځې تېرولې ،دې لړۍ همداسې غځونې کولې اوموږدخپل ژوند څخه لذت وړ،ترڅويوه ورځ دکازرون څخه دشهلا دپلارفکس راغی چې په ډېربداوکرغېړن اکرکې راښکېل ؤ،اوغوارې چې شهلا ووينې ، ددې تلګراف (فکس) په رارسېدوسره موږشپې دشپې دکازرون په لور روان شوخولږناوخته ورسېدو، ځکه دشهلاپلارزموږله ورتګ څخه درې ساعته وړاندې مړشوی و،سبا دهغه جنازې ته دکازرون ډېر خلک راغلي ول چې په دې ډله کې ددې دپلارملګري اوڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلوان اوګاونډي هم وو موږيوه اونۍ وروسته دټولو مراسمو له ختمېدوسره سم بېرته تهران ته راستانه شوو.
ددې بډایه سړي له مرګ څخه وروسته دده مال شهلا اوخورته يې په ميراث پاتې شو،اوهمدا مال اودولت لامل شو چې شهلا په نا څاپي ډول بدلون وکړي هغې په دې پلمه چې نه غواړم خپل پخوانی کارپرېږدم اوهغه کورچې دايې غواړي لاړشو ، راسره بد چلند شروع کړاودخپل زړه کارونه يې کول ،دپلارميرات دومره بې خوده اومغروره کړه چې هېڅکله يې نه په چا اونه په کوم څيز پاملرنه کوله ،اويايي ددې خيال ساتلې وای حتی اوس يی زما خبروته هم ارزښت نه ورکاوه هغه اوس هره شپه دجوارۍ اوشپو غونډوته تلله ،هغې به په دې غونډوکې نڅا کوله سندر ې به يې ويلې ،شراب به يې څښل اوهرډول کړنې به يې کولې په پایله کې به په ټيټ سرچې ټولې پيسې به يې بايللې وې اونشه به وه کورته راتله. هغې ددې ټکې څخه چې دنارينه اوښځينه جوارګرو دمحفل شمعه يا رڼاوه خوند اخيسته اود يوډول سرلوړۍ احساس به يی کاوه اوددغې ډلې له خبروڅخه چې ډېرښايسته اوزړه دردونکی اواز لري خوند اخيسته اولږه پاملرنه يې هم نه پرما اونه زما پرزوی کوله ،په دې ډول زه ساده او مسکين لاهم په دې تمه وم چې يو ه ورځ به شهلا ددې ليونتوب څخه لاس واخلي او بېرته په خپل لومړني ساده اوعادې ژوند ته مخه وکړي خونه هېڅکله نه داټول زما ساده ګې اونېک نيت و.
زه يوازې دخپل زوی دبرخليک اوخوشالې ته اندېښمند وم اوداخوشالي يوازې درويا په لاس کې وه يانې اوس دخدای (ج) څخه وروسته يوازنۍ کسه رويا وه چې کولای يې شول په خپلې رويي اونېکواخلاقوهغه ښه وروزي.
ماډېرکوښښ وکړ چې شهلا ددې کارونوڅخه منعه کړم اودخپلواړيکواوزوی په خاطرهغه بېرته خپل عادي اکرته راوګرځوم اونوريې دجوارګرۍ اوګډاپه غونډوکې پرې نږدم خودې کارنه يوازی ګټه ونه کړه بلکې زما دزوی روزنه اوپالنه هم زما پرغاړه شوه ،يانې هغه به اوس ډېری شپې ترسهاره دجوارګرۍ اوګډاپه غونډوکې ناسته وه اوسهارسهاربه په داسې حال کې چې نيشه به هم وه کورته راغله.
بيامې هم ځوځلې ورته وويل چې لاس ددې ناوړه کارونوڅخه واخلي اونور خپل عادي ژوند ته دوام ورکړي خوګټه يې ونه کړه اوزما خبروباندې يې غوږ هم ونه ګراوه ،سره ددې چې پوهيدم شهلا دجوارګرۍ په غونډوکې ګډون کوي ،ګډيږي ،سندرې هم وايې ،شراب څښي او .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوپه دې هم ډاډه وم چې هغه به زمادزوی په خاطر هېڅکله زما سره خیانت ونکړي اوهېڅ کله به زمادزوی سرچاته ټیټ نکړي ، خوای کاش چې په هماغه لومړیوکې مې نه وای پرې ښې چې دومره آزاده شي اودومره بې باکه وګرځي چې پایله کې مې برخلیک داسې شي.

هغه ورځ به مې هېڅکله هېره نشي چې ماپه ګاراج کې موټرجوړاوه اودساعت ستنه دورځې په درې نیموځرخېده چې دسرای څوکیدارراغږکړاووویل چې په ټیلېفون کې دې څوک غواړي په منډه دفتر ته ولاړم اوغوږې مې پورته کړچې دهغې لوری یوناپیژندل شوي کس خبرې کولې اوداسې څه یې ویل چې ماته هېڅکله دمنلوړنه وو ،داکس بې له دې چې خپل نوم ماته وښايي یوه پته یې راکړه اونوربې غوږی کېښود.

دیوډول حیرانتیااوسستوالي سره لاس اوګریوان شوم، غوږی مې له لاسه ولویده ، دسرای څوکیدار رامنډې کړه اوغوږی یې پرځای کېښود، پوښتنه یې راڅخه وکړه، ښاغلیه حال موخراب نه دی ، ورته مې وویل ، ولې ښه یم ورسته له هغې هغه مړې خولې چې په مخ اوتندي مې پیداشوې وې پاکې کړې اودګاراج څخه وتم اودهغې پتې پرلورروان شوم کومه چې ناپېژندل شوي سړي راکړې وه.

ما داکورډېرښه پېژانده که ناپېژندل شوي کس ما ته سمه پته راکړي وي نوباید څوشېبې وروسته زما مېرمنه ددې کورڅخه چې دحمید پلارپورې یې اړه درلوده اوڅوورځې مخکې یې له خاوند څخه اخیستی ؤ راووځي.

زما لپاره دمنلو وړنه وه چې زما مېرمن ،زما دزوی موردې ،زما دصمیمې اونږدې ملګري سره په دې کورکې یوازې واوسې.

نه داغیرې ممکنه وه ،داهیڅ کله زمالپاره دمنلووړنه وه اونه مې شول کولای چې داهرڅه ومنم ،په همدې ترتیب مې دځان سره وویل چې ای کاش دناپېژندل شوي سړي خبره دروغ وي .اوای کاش داټیلیفون چاراته دقصد اوکینې له مخې کړی وي چې غواړي دخلکو ګډژوند اوکورنۍ نظام سره خراب کړي.

زړه مې غوښتل چې په خپل وجودکې دګومان اوتردیدنیلې (ریښې) وچې کړم ،دهرشي په اړه مې کولای شول چې اند وکړم ،غیردشهلا اوحمید دخیانت په اړه هغه هم زما سره ،آخرڅنګه مې کولای شول باوروکړم چې زما صمیمې او آن دژوند ملګری هغه څوک چې زما دژوند په خوږواوترخواوتولوهغوستونزوکې چې زه به ورسره لاس اوګریوان وم لاس راکاوه ،ماسره داسې لوی خیانت وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که داسې وي نوانسان نورپه خپل ژوندکې پرچااعتماداوباوروکړي ،خونه په واقعیت کې داخبره دروغ ده اوکوم سړي دحسادت اوکینې له مخې داخبره کړې ده ،دخدای (ج) دربارته مې دبې نیازۍ اوتمنا لاسونه اوږده کړل اوترې مې وغوښتل چې زما د وړ زوی اوبې ګناه زوی له کبله داهرڅه وژغوري او پرې نږدي چې زما ښایسته اوحسینه مېرمن ، زما دزوی مور ،په یوه ناوړه ناروغۍ اخته شي په داسې ناروغۍ چې دبېرته راستنیدو لاره ترې نشته.

خولازما دعاګانې پای ته نه وې رسېدلې چې دکور وربېرته شو،سمدستې مې ځان یوڅنګ ته کړچې ښکاره نشم اوڅوک مې ونه وینې ،په دې وخت کې یوه ښځه چې په تورټیکري کې یې ځان په بشپړه توګه رانغاړلی ؤاوهېڅ دپېژندلو شونتیا یې نه وه له هغه کوره راووته اووروسته ،دخدای په امانۍ څخه چې حمید ورسره ترووره بورې دبدرګۍ لپاره راغلی ؤ په یوه ټیکسي موټرکې سپره شوه ،دنوموړي کور ور وتړل شواوموټرهم حرکت وکړ،ماهم یوبل ټکسي پسې ونیو اوهدایت مې ورکړ چې هماغه ټکسي وڅاري (تعقیب کړي) هغه چې زما پریشانه اکرولید زما غوښتنه یې ومنله اودهغه بل ټکسي په تعقیب یې پیل وکړ.

ترڅوچې دې موټرزموږدکوسره بریک نه ونیولی ماګومان کاوه چې داټول درواغ دي اوهېڅ حقیقت نلري اودازما ښځه نه ده خوکله چې موټرزموږ دکورسره بریک ونیو نوشهلامې ولیدله چې خپل ټکری یې قات کړاوپه دستکول کې یې کېښود او وروسته له هغې دموټرڅخه پلې شوه .حقیقت راته لږڅه روښانه شو ،هغه حقیقت چې هېڅکله مې باور پرې نشوکولای اوهېڅکله مې هغه نشول منلای.

ژوند راته بد ښکاره شو په هغه شپه کې مې دټولوزاویو څخه دحمید او شهلا خیانت وانګیرل ،دخپل مرحوم اوبې ګناه ماشوم پرحال مې ډېرافسوس وکړ ، خو وروسته مې بیا هم دهمدې ماشوم له کبله چې سبا په ټولنه کې ژوند کوي اویوموقف ته رسېږی ځان کنترول کړاودټکسي چلوونکي نه مې مننه وکړه اوزه هم پلې شوم.

ربښتیا ستاسوڅخه پوښتنه کوم ښاغلی قاضي که تاسې په داسې یواکرکې زما پر ځای وای نو څه به دې کړې وای ؟

ایا چیغې اوکوکاری موکولې ،آیا هغه مو وژله اوکنه او که هېڅ موهم نه ویل اوغلي کښېناستئ چې ښځه مو له تاسې سره خیانت وکړي اوتاسې یې ننداره وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوتاسې ښاغلي وکيل .که تاسو زما پرځای وای آيا همداسې غلي کښېناستئ او ننداره موکوله او پرېښودل مو چې عزت اوشرافت مو په بازارکې ليلام شي.
نه هېڅکله نه د ډېرې غوسې اودرد له لاسه به ليونی شوی وای ،اوپه چيغوچيغو به موټوله نړۍ خبره کړې وای چې ستاسې مېرمنې ، ستاسې داولادمور او ستاسې محبوبې ستاسې سره خيانت کړی دی.
اوتاسې ښاغلي وکيل ،آيا نشئ کولای چې په داسې يو اکر کې ديوه ربښتيني او صادقه مېړه زړه درک کړئ ،نو که تاسې هم زما پرځای وای نو اوس به مو خپله پرېکړه بدله کړې وای اوويل به مو چې تاسې اشتبا کړې ده اوهغې له ماسره خيانت کړی دی اوزه هېڅ پړ نه يم اوکه چېرې داپوښتنه کوئ چې موږبويه دهغې دسپيناوي لپاره هم وخت ورکړوترڅوسم باور وکړو نوستاسې په ځواب کې بايد ووايم چې هو کې ،بويه هغې ته وخت ورکړل شي چې خبرې وکړي اودځان سپيناوې وکړي.
خودابايد هم ووايم چې داکاربه دکورني قانون لپاره يو ډېرلوی خيانت وي اوداټول به هغه څه وي چې نه يوازې زما په اند بلکې د نړۍ پرمخ دټولو انسانانو په اند د منلو او زغملو وړ نه وي او بويه چې داسې وګړو ته حق هم ورنکړل شي، څو د ټولنې غونډال سره وپاشي.
نو په دې اساس بويه عجله او تادي ونه کړئ، لکه څنګه چې ما ونه کړه او ښايي تاسې اوس دې ته هم به تمه اوسئ چې ما څه وکړل او نور څه پېښ شول.
ياني غبرګون مې څه ډول و ، نو هيله کوم چې ښه راته غوږ کېږدئ او بيا قضاوت وکړئ.
د شهلا پسې جوخت زه هم کورته ننوتم او هغې په هغه وخت کې زماله ليدو څخه يو ټکان وخوړ، ويرې او ناارامۍ يې ټول بدن محاصره کړی و او له ډاره ټول بدن يې لړزې نيولی و.
هېڅکله يې فکرنه کاوه چې په دا وخت دې زه کورته ورشم او يا داسې بدشور ما شور وکړم. زه هم په داسې حال کې چې ډېرې غوسې نيولی وم چغې مې کړې او ورته مې وويل: پست فطرتې حد اقل زموږ په معصوم او کوچنی بچی خو رحم وکړه، په هغه زوی چې ته يې مور او زه يې پلاريم ، مګر تا په خپله ماته د واده وړانديز نه و کړې، مګر تا راسره ژمنه نه وه کړې چې ته به ماته يوه وفاداره مېرمنه اوسې، نو اوس ولې غواړې چې زموږ ژوند تباه او برباد کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې؟ ځواب راکړه، اخر ولې زما صمیمي ملګری حمید دې د خپل خیانت لپاره وټاکه ، موټر یې درلود ځکه ، شیک او ښایسته یې اغوستل ځکه ، د بډایه او مالدارې کورنۍ غړی دی ځکه او که د ښو اخلاقو خاوند او ساعت تېری انسان دی ځکه، کوم یو ، ها ، کوم یو ؟

ولې تاسې ښځې دومره پس فطرته او بې شخصیته هستۍ چې انسان نور په خپل ژوند کې په هېڅ چا حتیٰ په خپل ملګري هم اعتماد او باور نشي کولای.

اخر ولې دې زما له داسې ملګري سره چې له وړکتوبه سره یو ځای راستر شو او تر دې دمه مو یوله بل سره مرستې کولې، مینه موکوله... خیانت وکړ او هغه دې هم په خپلې ناوړې ناروغۍ کې راښکېل کړ. اوس نورنو انسان بو یه په چا اعتماد وکړي؟

مسلماً پرهېڅ چا نه او دا بې اعتمادي تاسې ښځو زموږ د سړیو په منځ کې راپیدا کړې ده. ولې په دې کارونو زموږ پاک سپېڅلي او بې جوړې ملګري راڅخه بېلوئ؟ که دوستي او ملګرتیا همداسې ده نو لعنت دې وي په داسې ملګري او ملګرتیا ، او که داسې نه وي نو ولې زما لپاره داسې شوه؟ اخر ولې؟

زما د خبرو پروړاندې غلې شوه او یوازې سکوت یې غوره کړ، سریې ښکته ځوړند کړ او یوازې اوښکې یې تویې کړې او ما ټول شرم له پوره ځانګړتیاوو سره د هغې په وجود کې ولیده.

زړه مې غوښتل چې په پښو کې مې ولوېږي او دکړې ګناه څخه یې راڅخه بخښنه وغواړي او راسره ژمنه وکړي چې نور به خپل عادي اکر ته راستنېږي.

زما په وجود کې لا اوس هم زموږ د زوی له کبله د بخښنې عاطفه ژوندۍ وه، اودې بخښنې او عاطفې کوای شول چې زموږ د دواړو ژوند وژغوري.

په همدې موخه مې په ارام او شمارلي اواز مخ په ډېر مهربانۍ د هغې پرلور واړاوه او ورته مې د نصیحت به ډول وویل، وګوره شهلا ، تېر شوي تېرشول راځه اوس دې د خپل زوی د راتلوونکي په اړه لږ سوچ وکړه او خپل مخکیني ژوند ته راوګرځه، زه مطمین یم چې د خپلو کړو کارونو څخه پښېمانه یې، همداسې نه ده؟ لکه څوک چې له خوبه راویښ شوی وي سریې راجګ کړ او ویې ویل:

(که پښېمانه یم نو څه کار کولای شم؟)

(ژمنه وکړه چې نور به خپل دغه بد او ناوړه افعال نه تکراروې او نور به دغه کارونه چې تر دې دمه دې کول نه کوې.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(یانې ما بخښې؟)
(که په رښتیني او واقعي توګه راسره ژمنه وکړې او د خپلو کارونو څخه پښېمانه شې نو د خپل او زوی د ګاندې لپاره او په ټولنې کې د خلکو پرورانده د خپلې د بدنامې له کبله دې بخښم.)
(ژمنه کوم بهمنه، ژمنه کوم او په خدای قسم یادوم چې پس له دې به تا لپاره یوه وفاداره مېرمنه او د زوی لپاره مهربانه مور واوسم).
په داسې حال کې چې لړزیده او اوښکې یې تویولې ځان یې زما په غېږ کې راغوځار کړ او په نیمه ژبه په غوڅو، غوڅو غونډلو او وییلو چې اوښکې ورسره هم بدرګه کېدې راته وویل، ته څومره ښه یې بهمنه، ته څومره مهربانه یې بهمنه، ته څومره...
دا چې په دې توګه بریالی شوی وم، چې رویا خپلو کړنو ته ځیر کړم او توبه پرې وکاږم چې خپل ار ژوند ته بېرته راوګرځي، ډېر خوشاله ووم او د ارامۍ احساس مې کاوه او دې ارامي ما او زما د زوی لپاره د یوه ښه راتلونکې درې کسیزه کورنې زیری راکاوه.
شهلا یوځل بیا تېر او ساده ژوند ته راوګرځېده او دا هغه څه ول چې ما یې هیله درلوده.

یو لسم څپرکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې تورن چې ډېر سترې ما لومېده د څوشېبو لپاره چوپتيا غوره کړه، سترګې يې په ناپايه غم کې ورکې وې او شونډې يې هم وچې شوې وې، داسې برېښېده چې ګواکې نور څه نه لري چې محکمه کې يې بيان کړي او د ټول ژوند برخليک يې همدا و.

يو ډول ځانګړې چوپتيا د محکمې فضا محاصره کړې وه. په محکمه کې ناستو ټولو ګډونوالو خپلې ساګانې په خپل ستوني کې زندۍ کړې وې او غوږ غوږ ول چې د بهمن دژوند يا داستان پاتې برخه واوري.

په دې وخت کې قاضي القضات په ارامۍ سره سر راپورته کړ او تورن ته يې وويل: (لطفاً ادامه ورکړئ...)

تورن اوبه وغوښتې اوبه يې ورته راوړې او په يوه دمه يې وڅښلې، او وروسته له هغې چې ډېرخپه او ناکراره برېښېده پاتې کيسه يې داسې پيل کړه: له هغې ورځې وروسته نږدې پنځه مياشتې زموږ په کرارۍ او خوشالۍ تېرې شوې، شهلا واقعاً په بشپړه توګه بدلون کړی و او حتی اوس له پخوا څخه لا ښه د کورسمبالښت ته ځير وه. اوس به چې هره شپه کورته تللم نو هغه به مې ليدله چې زموږ د ماشوم او نازولي زوی سره په لوبو بوخته وه، ددې کارله ليدو څخه به مې خوند اخيست او زماد ټولې ورځې ستړيا به ددې صحنې په ليدلو ختمه شوه. ما يو ځل بيا نېکمرغي لاسته راوړې وه او دې لړۍ تر ډېره غځونې کولې، ترڅو چې يوه ورځ د ګاراج خاوند راته وويل، چې د کوم ضروري کارلپاره (آبادان) ته ځي او زه هم بويه ورسره ولاړ شم، لکه څنګه چې له هره پلوه ډاډه او مطمينه وم په پراخه تندې مې ورسره ومنله او هماغه شپه مې ټوله خبره خپلې مېرمنې شهلا ته وويله.

سهار د وخته د ګاراج خاوند سره دابادان پر لور روان شوم. نږدې دوه اونۍ زه او د ګاراج خاوند په ابادان کې وو چې يوه ورځ يې راته خبر راکړ چې سبا سهار دواړه (خُرم) شهر ته ځو او حداقل شپږ ورځې هلته (خرم شهر) کې پاتې کېږو.

کله چې ببرته تهران ته راستنېدو ډېر خوشاله وم. په تلګراف (فکس) کې مې خپلې مېرمنې (شهلا) ته خبر ورکړ چې شپږ ورځې وروسته انشا الله کور ته درځم او وروسته له هغې مې خپلې مېرمنې او زوی ته څه ډالۍ واخيستې، خو له نېکه مرغه د ګاراج خاوند کارپه نوموړي ځای کې په دوه ورځو کې پای ته ورسيد ، او زه د تليګراف د پيغام څخه ځلور ورځې مخکې خپل کور ته ورسيدم. کله چې مې د ګراج خاوند سره خدای په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اماني وکړه نو په موټر کې د خپل کور پر لور را رهي شوم همدا چې د څو ورځو مسافرۍ وروسته خپل کورته راتلم او خپله مېرمن او زوی مې لیدل ډېر خوشاله وم، خو نه پوهېږم چې ولې هېڅ په هېڅه مې زړه درزیده او داسې ګومان مې کاوه، چې ګواکې کومه ناوړه پېښه راپېښېږي.

کله چې د کور سره دموټر څخه پلې شوم نو دموټر پیسې مې ورکړې او دکور تالی مې ووهله ، خو چا ور راته پرانه نیست. څوواري مې دکور تالی ووهله خو هېڅ ځواب مې وانه ورېد.

ډېر خبر شوم چې داڅه پېښه شوی ، خو وروسته مې فکر وکړ کېدای شي چې زوی او مېرمن مې دکور سامان او ترکاری اخیستلو لپاره بهر وتي وي.

نو دا مې وپتیيله چې په دېوال کورته ورواوړم ، خو په دې خت کې سیمه ییز پولیس چې زموږ دکور سره نږدې ولاړ ول او همدلته یې پوسته هم وه پوه شول چې زه دکور خاوند یم ، نو راغلل او ماته یې یو لیک چې دهمدغې ځای دپست رسوونکو له خوا چې شهلا لیکلی و او دوی ته یې سپارلی و راکړ . دوې له ما څخه رسید واخیست او دخدای پامانی څخه وروسته لاړل ، کله مې چې لیک پرانیست نو دیوه ترخه حقیقت څخه خبر شوم. زوی مې دکور داوبو په حوز کې دلویدلو له امله مړ شوی و ، او ځېړونکو زما مېرمن دتحقیق لپاره بولې وه.

سترې او ستومانه د دېوال خواته ورنږدې شوم او اخیستې ډالی مې ددېوال له لارې کورته ورخطا کړې او زه هم ددېوال له لیاری کورته ورواوښتم او خپلې کوټې ته ورغلم.

په ټولو ځایونو کې چوپتیا او سکوت خپلې وزرې خورې کړې وې ، په الماری کې مې دزوی انځور دخندا په اکر کې لیدل کېده په حیرانی او ژړغوني اندازمې انځورته وکتل حتی دژړا توان مې هم نه درلود . دکوټې په یوه کونج کې مې دماشوم او بې ګناه زوی وړ کټ پروت و او داسې احساس مې کاوه چې دټولو دېوالونو څخه غم او خپګان وریږي ، په همدې سوچونو کې ډوب وم چې نور به هېڅ کله دخپل ماشوم زوی ژړا او خندا وانه ورم او هېڅکله به ددې کوکارې په کوټې کې انګازې جوړې نکړي چې دغې خبرې نږدې سوځولی وم. داکور نور دتل لپاره غلې شوی و او ددې خاموشی څخه دمرګ بوي تللو ، ما باید په نا باوری داتریخ حقیقت منلی وای ، چې زما زوی مړ شوی دی ، زما هغه زوې چې ما دادومره وخت دهغه لپاره کوښښ او زیارکاوه چې ګانده یې روښانه کړم ، خو اوس چې هغه نشته څرنګه دهغه مرګ ومنم او څرنګه بې له هغه ژوند وکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکړکۍ خواته نږدې شوم ،ساعت ته مې وکتل چې دشپې يولس بجې وې ، خو دشهلا څخه هېڅ خبرنه و ، ياني هغه تراوسه هم نه وه راغلې ، زما دسترګو ليد دحوض هغه اوبو پر لور وروا وښت چې زما زوی يې له ما څخه اخيستی و او زه يې دخپل زوی څخه جلا کړې وم.

دسپوږمۍ رڼا هم داوبو په منځ کې پرقېده ، ددېوال په څنګ کې يوه سپينه پيشو ولاړه وه او زما دراوړو ډاليو پرلوري يې برګ ، برګ کتل.

ډول ، ډول سوچونو او فکرونو پيسې را اخيستی وم ، ماته يوځل بيا دتېر عشق او مينې خاطرې را په ياد شوې او يو ځل بيا درويا کړنې را په ياد شوې ، يو ځل بيا سوچونو پسې واخيستم چې درويا سره مې مينه پيل کړه. رويا بستر شوه ، روغه شوه او با الاخره مړه شوه ، دشهلا سره بلد شوم ، زوی مو وشو ، لږ را غټکی شو او اوس دادی مړ شو ، او بله دا چې اوس مې مېرمن لا څېرنې او تحقيق ته هم تللی. ای خدا يه دا څه حال دی.

ډېره شېبه سوچ وړی وم چې يو وخت کې را په خود شوم که کسم دشپې درې نيمې بجې وې ، لږ مې حال را ښه شو ، دکوچ پرلوري ولاړم او کراره په کې کښېناستم ، سګرټ مې ولګاوه او بيا هم په سوچ کې ډوب شوم ، لا په سوچ کې وم چې د وره اواز مې تر غوږو شو ،ښه ورته ځيرشوم ګورم چې چاد وره په کلپ کې کلي ور اچولې او خلا صوي يې.

يوه شېبه وروسته ورخلاص شو ،هرګوره شهلاکورته راننوته ،لومړی خوماته ځيرنشوه خوکله يې چې څراغ ولګاوه نوماته يې پام راواوښت،له وېرې اوهيجان څخه په خپل ځای کې ودرېده.

هغه کوم فکس چې ماورته رالېږلی و اودې ته مې دراتګ ورځ ويلی وه حيرانه شوه چې څنګه دخپلې ټاکلې ورځې څخه دمخه راغلې يم ، مخکې راغله اوزماسره نږدې پرځمکه کښېناسته اوبې اختياره يې په ژړا پيل وکړ، خوناڅاپه يې ژړابس کړه اوويې ويل:

((زه نوره ستاپه دردنه خورم ، ماته طلاق راکړه ، زه دبل سړي سره مينه لرم پرحميد مينه شوې يم)).

ليونی شوی وم ، ځان مې په ډېرې ستونزې کنټرول کړ اوترې مې وپوښتل:

((آياهغه هم له تاسره مينه کوي)).

دامهمه نه ده ، داچې زه ورسره مينه کوم بسياده ، ته بويه ماته طلاق راکړې ، ځکه زه اوس نوره ستا په درد نه خورم)).

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږم چې څه حالت به مې درلود ،ځکه زوی مې هم مړشوی و ،اوس زماټول اند دزوی دمرګ په هکله و اودې خبرې ته اصلاً هېڅ ځیر نه وم.
((که چیری تاته طلاق درکړم نوزمامینه اودزوی مرګ به مې څنګه شي ؟)).
یوه کریحه اوله ملنډو ډکه موسکایې وکړه اوبې له دې چې زماکرته ځیرشي ویې ویل ((کوم زوی؟ هغه خومړشوی دی)) ناڅاپه برق ونیولم ،اولکه چیتایاپړانګ له ځایه پاڅېدم ،ځان مې ښه په درز کې لړزېده،وینومې دسترکوپردې ونیولې . اودځان په کنټرولولونوربریالی نشوم ،لکه ټپی مارمې دهغې پرلور ور ودانګل اوېرغل مې پرې وکړ،هېڅ نپوهېدم چې څه کارکوم،همدومره پوه شوم چې دهغې ویښتان مې له لاسونو څخه تاوکړل ،سترګې یې برقې برقې راوتلې وې اوله خولې څخه یې دشرابو ناولې اوګنده بوی راتلو په زاریو اوعُذر یې پیل وکړ،خوزه په خودنه وم ماداسې اکر نه درلود چې دهغې خبرې واورم یاونغوږم یو ډول ځانګړی کرکې اونفرت مې پرذهن ېرغل کړې و.
په هغه شېبه کې راته خپل هرڅه برباد شوي ښکارېدل اوپس له دې راته نور ژوند ،خونداورنګ نه درلود.
همداسې دغوسې اوغضب نه لړزېدم ، لاسونه مې دهغې دستوني څخه حلقه کړل اودخپل بدن په ټول توان سره مې دهغې ستونی زورکړ،رنګ یې شین اوتور واوښت، سترګویې عجیبه اکر غوره کړ اووجودیې لکه ماته شوی څانګه له واکه ووت اوهماغسې مې خوشې کړه اوپه داسې حال کې چې ډېر سخت ناارامه اوبېړنی اکرمې درلود له کوره ووتم اوډېره شېبه په واټونو او پارکونو کې ګرځېدم چې له هغې وروسته لاړم اوپولیسوته مې ځان وسپاره ، پولیسوهم ماموریت ته بوتلم اودادې دماموریت له لارې لړۍ په لړۍ تردې ځایه راورسېدم.
نورپاتې شونې خبروباندې تاسې هم ښه پوهېږئ.
ماچې تر ننه پورې چوپتیاغوره کړې وه اوپه خوله مې مهر لګولې و ،دهمدی لپاره چې دخلکواوټولنې په منځ کې بې آبه اوبې عزته نشم نودادې تاسې اړکړم هغه څه چې مانه غوښتل په ژبه راوړم راباندې مو وویل اودټولنې اوچاپېریال په مخ کې موبې عزته اوبې حیثیته کړم ، زه نن دخپل ژوند د کړاونوپه څرګندولو سره یو ځوک یم بې برخلیکه.
اوس ماته د ژوند ښه اوبد هېڅ ارزښت نلري ،ژوند ماله ماته راکړې اودټولنې په منځ کې یې نا بوده کړم. نن چې هغه څه ماوویل هېڅ ډول دلیل ورته نلرم او ټینګار هم نه کوم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ښاغلي قاضي اوقاضيان زما خبرى اوڅرګندونې ومنئ ، خو هيله من يم چې زما دچوپتيا اوسکون په رازخوحداقل پوه شوي واوسئ چې همدازما لپاره بس اوکافي دي.
زه تل دبې آبۍ نه ډارېدم اونن چې مې دا راز ټولوته څرګندکړاوټولوګډونوالوپه منځ کې مې هرڅه په ژبه راوړل نواوس هيله کوم چې مړشم اوددې بې مانا اوکړېدونکي ژوند څخه خلاصى ومومم.
زه اوس په يوې وژنې تورن يم اوپه خپل جرم اعتراف هم کوم ،خوپه هرحال زه يو انسان يم ،داسې انسان چې دټولنې څخه بې زاره وي اوپه ټولنه کې يوازې وي.
حتیٰ زوى يې مړشوى ،مينه يې مړه شوې ،ښځه يې مړه شوې اوخپله به هم يوه ورځ مړشي.
زړه مې غواړي چې تاسې ښاغلي قاضيان چې زه مومحاکمه کړى يم اوپه حقيقت کې دټولنې رهبري هم په غاړه لرئ ، په دې پوه شئ چې که چېرې کوم ځوان قرباني کيږي دناسالمې روزنې اوغلط چاپېريال له کبله کيږي حتیٰ تاسې هم نشئ کولاى دوعوا وکړئ چې خپل اولادونه مودټولنى نن يا سبا لپاره په خورا ښه توګه روزلي دي ، نوراشئ اوهغه ډول چې ټولنه اوچاپېريال يې غوښتنه کوي وروزئ دمينې، دعشق دژوند اودټولوشيانوپه هکله ورسره په بې پروايۍ خبرې وکړئ اوهغه پرده چې ستاسې اوهغوى ترمنځ فاصله اوواټن پيداکوي ليرې کړې.
که چېرې مين شول نوکوښښ دې وکړې چې خپلې مينې ته درناوى ولري اوکه چېرې کومه ستونزه ورته په ټولنه کې پيداشوه نوکوښښ دې وکړې چې په همغه لومړيو کې يې حل کړي ځکه که چېرى اوږده شوه اوغځونې يې وکړې نوشونتيايې شته چې زماپه برخليک اخته شي.
زه نن په يوه داسې ځانګه ناست يم چې هره شېبه يې د وچېدوشونتيا شته خو دا تاسې هستئ چې دټولنې دځوان کول (نسل) اوځانګودوچېدومخنيوى کولاى شئ اودهغوى ژوند خوندي ساتلاى شئ.
له تاسې ټولوڅخه مننه کوم چې زما خبروته موغوږ کېښود اوپه پوره اوسيلې مووااورېدې ،تاسې ټول کولاى شئ چې په ازادانه توګه زما په حق کې قضاوت وکړئ اورايه صادره کړئ.
په هرحال ماته اعدام اوزندان دواړه يودي اوله تاسوټولوڅخه هيله هم کوم چې هېڅ ډول رحم اواستشناعات زماپه برخه کې په پام کې ونه نيسئ اوډاډه اوسئ که چېرې دا اعدام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکم هم راته واوروئ نوخوشاله به شم ،ځکه دیودردونکي او رنځوونکي ژوند څخه به خلاص شم.
که ربښتیا ووایم نودزندان دکړېدلي ژوند اودهرځل ژوندي کېدواومړه کېدوڅخه به وژغورل شم اودابه موراسره لوی احسان هم کړی وي ، نورنوڅه خبرې نه لرم او چمتویم چې دمحکمې حکم واورم چې زما په برخه کې څه حُکم صادروئ.
ناڅاپه دګڼونوالوهاها اوغوغا دمحکمې ارامه فضا خرابه کړه تورن په داسې حال کې چې اوښکې یې له سترګوڅڅېدې اولکه اوبه رارواني وې په خپله ځوکۍ کښېناست دمحکې رئیس دتفریح اعلان وکړ اودخپلو قاضیانو سره یوځای دمجلس یا شوراخونې ته دپرېکړې په موخه ننوتل.
څلورساعته دمحکمې قاضیان دشوراپه خونه کې ول ،هغې نه وروسته په داسې حال کې چې دټولوپه بدن کې دستړیانښې له ورایه ښکارېدې له خونې راووتل ، د هغې نه وروسته تفریح خلاصه شوه اودمحکمې رسمیات بیا پیل شول ،دمحکمې قاضي دتورن لپاره پنځلس کاله دبامشقت بند اعلان وکړاومحکمه پای ته ورسېده.
مجرم په داسې حال کې چې په بشپړه توګه غلې ولاړ و دمحکمې دابلاغیې اسناد یې لاسلیک کړل اوبې له دې چې دځان دسپیناوي یا قید دکمېدوپه پا رڅه ووایي په ټیټ سر دموظفوپولیسو سره یوځای دجېل پرلوري روان شو.
دبهمن دمحکومیت خبر دهماغه ورځې په پیل کې ورځپاڼوخپورکړاوډېری خلکو چې دبهمن دژوند کیسه په ورځپاڼوکې ولوسته نو ناڅاپه په ژړاشول ،اودغه کیسه دیوڅه وخت وروسته ببرته په خاموشۍ بدله شوه اوله هرچا څخه هېره شوه.

په داسې حال کې چې دبهمن دژوند تریخ برخلیک په دې ځای کې پای ته ونه رسېد اوهغه یوازې څومیاشتې په زندان کې پاتې شو ،ځکه دڅومیاشتووروسته یوه ورځ دزندان پازه والو د اوړي په یوه ګرمه ورځ کې دهغه توراوشین شوی جسد دزندان له یوه کونج څخه پیداکړدهغه جنازه یې دعدلیې روغتون ته بوتله ترڅودمرګ لامل یې پیداکړي چې دڅه شي په وسیله مړشوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه خوداده چې دبهمن له جنازی سره جوخت یوساعت وروسته دیوه روغتون څخه دیوبل ځوان مړی هم دعدلیې روغتون ته دکتنې (معا ینې) لپاره راوستو، چې وروسته معلومه شوه چې دادویمه جنازه دبهمن ملګری (حمید) و.

دحمید دجنازې له څېړنو څخه معلومه شوه چې دحمید له واده څخه دوه میاشتې وروسته چې کله هغوی دخپل واده دتفریح (عسل) میاشت لپاره بهرته تللي ول ، نوحمید په خپل وروستي موډل موټرکې ناست ودموټردسرعت دتېزوالي له کبله موټردکوم څه شي سره ټکرکړی اومېرمن یې په دې پېښه کې مړه شوې ده نوپه دې پېښه کې حمید هم ټپي شوی و اوڅه موده وروسته لیونی شوی دی اوبالاخره داچې ځوورځې وروسته په یوه روغتون کې یې ځان وژلی دی.

نوپه دې توګه پنځ (طبیعت) اوتولنې له حمید څخه دبهمن غچ اخیستی و اوهغه یې دمرګ ترپولې رسولی و.

دحمید جنازه خپلوانویې له روغتون څخه بوتله اودبهمن جنازه هېڅ یوخپل یې بونه تله اونه یې دده پوښتنه وکړه . نوپه دې اساس دولت دهغه جنازه پورته کړه او د روغتون په امبولانس کې یې دښارعمومي هدیرې ته بوتله اوهملته یې خاوروته وسپارله ، خو کله چې دبهمن دجنازې امبولانس دعدلیې له روغتون څخه وتلونو دآسمان هم سترګې ژړغونې وې اوباران په وربدو پیل وکړ، شاید دا درویااوښکې وې چې دباران په توګه له اسمان څخه راښکته کېدلې اودخپل محبوب اوعاشق په ناوړه اوکرغېړن برخلیک یې ژړل.

هغه یې هدیرې ته بوت اوځو سپین ږیرو بوډاګانو یې جنازه خاوروته وسپارله خو نوموړي هېڅ څوک نه درلودل چې دهغه پسې وژاړي اوغټې غټې اوښکې پسې تویې کړي اویایې هم په قبردګلو ګېډۍ کېږدي.

هغه په یوازوکې یوازې ؤ.....

شاید دخپلې وینا له مخې یې نوموړی هغه څوک ؤچې:

زوی یې مړشوی .....مینه یې مړه شوې ....مېرمن یې مړه شوې ......اوبالاخره خپله یې هم مړه شوی ؤ.....

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library